

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

De Reformatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

4. § CANON IV.] Vide Henric. in summ. lib. 10. cap. 4. §. 2. littera F. & G. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diffi. 7. in fine. Franc. Leon. in thesauro fori Eccles. p. 1. cap. 4. num. 16. Aegid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disput. 20. n. 58. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmi. ni. p. 2. lib. 6. cap. 4. vers. item pater. Petr. de Ledefina in summ. vbi de sacramento Ordinis, cap. 4. concl. 2. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 3. num. 2. Bonacin. de Sacrament. disput. 8. quest. unica puncto 4. nu. 1. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 3. cap. 8. quest. 70. in princ.
5. § CANON VI.] Vide Dionys. de Eccles. hierarch. cap. 5. Irenae. lib. 3. c. 3. Fr. Mich. Agia de exhibend. auxil. fundam. 2. Molles. in summa Theologia moralis tract. 2. c. 1. num. 35. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 2. c. 3. quest. 35. vers. alter finis. & tract. 3. cap. 8. §. 63. vers. quarto. Hurtado d. tract. de Ordine diffi. 8.
6. § CANON VII.] Vide Iodoc. Cocc. in thesauro Catholico, lib. 7. art. 18. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Ordine diffi. 17. Savr. de Sacrament. in genere, lib. 1. cap. 2. §. 5. art. 5. vers. de consecratione Episcopi. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disput. 20. numero 24. & numero 75. Vazq. in 3. part. tom. 3. disput. 242. a numero 2. & disput. 244. num. 17. Molles. in summa Theologia moralis tract. 6. cap. 16. num. 63. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 3. cap. 8. quest. 71. late Marchin. de sacram. Ordinis. tract. 2. part. 8. cap. 4. Anguian. de legib. lib. 2. controu. 1. num. 70. Sanch. in opus. moral. li. 7. cap. 1. dub. 18. a num. 1. Cardof. in praxi Iudic. verb. sacramentum Ordinis nu. 6. Alzed. de excellentia Episcop. dign. p. 2. c. 5. n. 1. Torreblanca in pract. iuris spirit. lib. 2. c. 13. n. 4. Sanch. in cons. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 18. num. 1.
7. § CANON VIII.] Vide Henric. in summ. lib. 10. c. 7. in fine. Petr. de Ledefina in summ. p. 1. vbi de sacramento Ordinis, c. 5. Paul. Comit. respons. moral. lib. 1. quest. 99. num. 3. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. sedum creatione, cap. 5. num. 70.

DE REFORMATIONE.

De residentia Prælatorum, & Curatorum, & pœnis supra id impositis.

C A P V T P R I M V M.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Constitutiones Pontificie super residentiam agentes.
- 3 Episcopi, Parochi, & alij Rectores tenentur de iure diuino in suis Ecclesiis residere.
- 4 Parochus tenetur Missæ sacrum suis ouibus applicare iuxta boni viri arbitrium.
- 5 Cardinales, qui sunt Episcopi, an & quando excusentur à residentia.
- 6 Cardinales habent iustam causam quòd absint ab Ecclesiis, quarum sunt Episcopi.
- 7 Charitas Christiana excusat à residentia.
- 8 Necessitas vrgens excusat à residentia.
- 9 Obediencia debita excusat à residentia.
- 10 Vtilitas euidentis, Ecclesiæ, vel Reip. excusat à residentia.
- 11 Ad Metropolitanum, vel in eius absentia ad Episcopum antiquiorem pertinet, curare vt Prouinciales Episcopi in suis Ecclesiis commorentur.
- 12 Causæ absentie in scriptis approbandæ.
- 13 Episcopus potest abesse à sua Ecclesia sine alia superioris licentia quâdo occurrit vrgens necessitas.
- 14 Abesse non dicitur qui statim est reuersurus.
- 15 Episcopi possunt abesse à suis Ecclesiis ad summum per tres menses singulis annis.
- 16 Episcopi abesse possunt à suis Ecclesiis per tres menses etiam causa animum relaxandi.
- 17 Episcopi, & alij beneficiarij habentes beneficia Curata si absque legitima causa à suis Ecclesiis absint, tenentur pro rata temporis, quo absunt, fructus restituere.
- 18 Episcopi, & alij habentes curam animarum tenentur restituere fructus ante vllam sententiam si nō resideant.
- 19 Episcopo non licet à sua Ecclesia abesse nisi ob aliquam causam ex connumeratis in hoc cap.
- 20 Episcopus residens in sua diœcesi liber est à residentia suarum Dignitatum.
- 21 Fructuum amissorum ob non residentiam restitutio, fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus faciendæ.
- 22 Parochi si à suis Ecclesiis absque legitima causa ab Episcopo cogita, & approbata in scriptis absint ultra bimestre tempus, possunt mortaliter.
- 23 Fructus non residentium amittuntur dumtaxat pro rata illius temporis, quo quis abest.
- 24 Fructus non residentium debet Episcopus ordinarius applicare fabricæ Ecclesiæ parochialis etiam si non indigeat.
- 25 Beneficia curata habentes & parochi à pari procedunt.
- 26 Residere tenentur qui Parochialem quamuis tenuerunt obtinent.
- 27 Parochialem possidens tenetur residere quamuis in ea remanserint tres, vel quatuor incolæ.
- 28 Rector, qui habet vicariam perpetuam in eius parochia, potest compelli ad personaliter residendum.
- 29 Ecclesiam baptismalem obtinens tenetur residere.
- 30 Parochialem obtinens cum libero curæ exercitio, & possessione bonorum, tenetur residere, quamuis in limine adeptæ possessionis mota lis fuerit per aliquem in petitorio.
- 31 Archipresbyter Tyrasson. tenetur ad residentiam.
- 32 Capellanus coadiutor Rectoris parochialis institutus auctoritate Apostol. tenetur ad residentiam sicut Rector ipse.
- 33 Coadiutor perpetuus tenetur ad residentiam sicut verus curatus.
- 34 Inquisitor parochus tenetur ad residentiam.
- 35 Subcollector Apost. non excusatur à residentia Parochialis.
- 36 Beneficium curam iurisdictionalem habens tenetur residere.
- 37 Præpositus iurisdictionalem tantum curam habens tenetur residere.
- 38 Commendatarius curam iurisdictionalem habens tenetur residere.
- 39 Parochias duas perpetuò inuicem æquè principaliter vnius habens potest in qua maluerit, residere.
- 40 Parochialem Ecclesiam cum Canoniatu habens tenetur

- tenetur residere in Parochiali.
- 41 Canonatum obtinens, cui sit unita Parochialis ad vitam obtinentis tantum tenetur residere in Parochiali.
 - 42 Parochus Ecclesie in qua fuit constitutus Capellanus cum tota cura animarum quoad Capellanus vixerit non tenetur residere.
 - 43 Parochialem obtinens in qua Vicarium perpetuum legitime in solium obtinuit, eo vivente residere non tenetur.
 - 44 Monasterium, seu Abbatiam, qua cura, & Conventu caret, obtinens, non tenetur residere.
 - 45 Parochus debet residere in domo ipsius Parochialis.
 - 46 Parochus tenetur prope Ecclesiam in civitate residere, licet maior pars parochianorum longe habitet in oppidis.
 - 47 Parochus tenetur residere personaliter, & non alio modo satisfat muneri suo.
 - 48 Parochi cogendi sunt ad subeunda per seipfos, & non per substitutos, ea munia, ad que tenentur.
 - 49 Parochus debet ita continue residere ut indigentes non caveant necessaria ope.
 - 50 Episcopus potest prohibere parochis sub pena penitentiaria, qua tamen dimidiam non excedat, ne ultra biduum a sua Ecclesia absint.
 - 51 Constitutio Episcopi valet ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia.
 - 52 Parochi iustam causam non residendi minime habent, quamvis in servitio Episcopi, aut Ecclesiarum cathedralium permanent.
 - 53 Parochus non potest esse vicarius Episcopi, nisi Ecclesie cathedralis parochus sit.
 - 54 Parochi Inquisitoris, vel Subcollectoris officium exercentes non habent iustam causam non residendi.
 - 55 Causam iustam non residendi minime habent obtinentes Ecclesias parochiales si velint studere.
 - 56 Parochus non excusatur a residentia propter imperium aeris.
 - 57 Parochus a residentia non excusatur propter inimicitias capitales.
 - 58 Parochus propter senectutem non excusatur a residentia, quamvis Ordinarius iam provideret illius insufficientiam.
 - 59 Infirmitas parochi non est causa sufficiens non residendi.
 - 60 Parochus non licet abesse causa pestis.
 - 61 Episcopus cognoscere potest de causis absentie ab Ecclesiis Parochialibus, quarum collatio ad inferiores spectat.
 - 62 Parochus an iudicialiter probare debeat causam absentie.
 - 63 Parochus non potest relinquere vicarium, seu substitutum etiam idoneum pro administratione Sacramentorum inconsulto Episcopo.
 - 64 Vicarius substitutus si servire velit gratis, non tenetur Parochus cum iusta de causa abest, illi in conscientia assignare partem fructuum.
 - 65 Licentia quam Parochus abesse volens petere debet ab Episcopo, non sufficit tacita, sed oportet esse expressa.
 - 66 Parochus non potest abesse a sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtenta, nisi talis repente se offerat necessitas, &c.
 - 67 Parochus sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis concedenda non potest abesse etiam primo bimestri.
 - 68 Parochus non potest per hebdomadam abesse non petita, vel non obtenta licentia etiam relicto vicario idoneo.
 - 69 Episcopus aliquibus iustis de causis potest etiam stante Motu proprio Pij V. concedere licentiam recedendi a Parochiali.
 - 70 Parochus petens licentiam fingendo causam iustam, peccat mortaliter, & tenetur restituere fructus.
 - 71 Parochus si iustam habeat causam abeundi extra parochiam, an possit abesse ea sibi per Episcopum denegata.
 - 72 Episcopus quoties in penam omiffa residentie vult subtrahere partem fructuum, quos suos fecerunt parochi, tenetur observare eadem intervalla, &c.
 - 73 Parochus ut quis priuatur ob non residentiam, que sint attendenda.
 - 74 Ad priuationem parochi ob non residentiam non est necessarium quod prius procedatur per alias penas.
 - 75 Contra non residentes quo remedio uti velit, Episcopi est arbitrij.
 - 76 Decretum hoc generaliter est accipiendum contra absentes siue obedientes, siue contumaces.
 - 77 Tollit solum appellationem suspensivam, non vero devolutivam.
 - 78 Derogat Eugenij I V. constitutioni.

Cum a precepto diuino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oues suas agnoscere, & pro his sacrificium offerre, verbi que diuini predicacione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum, aliarumque miserabilium personarum curam paternam gerere, & in cetera munia pastoralia incumbere: que omnia nequaquam ab ijs prestari, & impleri possunt, qui gregi suo non inuigilant, neque assistunt, sed mercenariorum more deserunt: sacrosancta Synodus eos admonet, & hortatur, ut diuinorum preceptorum memores, factique forma gregis in iudicio, & veritate pascant, & regant. Ne vero ea, que de residentia sancte, & vtiliter iam antea sub fel. rec. Paulo III. sancita fuerunt, in sensus a sacrosancta Synodi mente alienos trahantur, ac si vigore illius decreti quinque mensibus continue abesse liceat: illis inharendo, declarat sacrosancta Synodus omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, ac Cathedralibus Ecclesijs quibuscumque, quocumque nomine, & titulo preefectos, & etiam si sancte Romano Ecclesie Cardinales sint, obligari ad personalem in sua Ecclesia vel diocesi residentiam, vbi iniuncto sibi officio desungi teneantur, neque abesse posse nisi ex causis, & modis infra scriptis. Nam cum Christiana charitas, & vrgens necessitas, & debita obedientia, & ac euidens Ecclesia, vel Reipub. vtilitas aliquos nonnunquam abesse postulent, & exigant, decernit eadem sacrosancta Synodus, has legitime absentie causas a Beatissimo Romano Pontifice, aut a Metropolitano, vel, eo absente, suffraganeo, Episcopo antiquiori residente, qui idem

Barb. Collect. in Concil. Triad.

P 2

Metropo-

a Ioann. 21. Act. 20. cap. Ephes. 43 d. c. scut. 7. q. 1. c. qui Episcopatium 8. q. 1. c. praei. pueij. q. 3. c. gloria Episcopi 12. q. 2. 6 Ioann. 10. c. 1. pet. 5. 2. d. sup. seff. 6. de res. c. i. Intra in Bulla S. D. N. Pij 4. super residentia. f. Cap. de cetero c. inter quatuor capitula. & c. de cler. non resid. c. ad supplicationem, de renu. quorundam 74. dist.

Metropolitani absentiam probare debet, *in scriptis esse approbandas, nisi cum absentia inciderit* propter aliquod munus, & Reipub. Officium, Episcopatus adiunctum: cuius quoniam causa sunt notorie, & inter dum repentinae, nec eas quidem significari Metropolitanis necesse erit, ad eundem tamen cum Concilio provinciali spectabit indicare de licentijs a se, vel a Suffraganeo datis, & videre, ne quis eo iure abutatur, & vt poenis Canonice errantes puniantur. ⁶ Interea meminerint discessari, ita omnibus suis prouidendum, vt quantum fieri poterit, ex ipsorum absentia nullum damnum accipiant. Quoniam autem *qui aliquantisper tantum absunt*, ex veterum Canonum sententia non videntur abesse, quia statim reuersuri sunt: sacrosancta Synodus vult, illud absentiae spatium singulis annis, siue continuum, siue interruptum, ¹ extra praedictas causas, nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses excedere, & haberi rationem, vt id aequa ex causa fiat, & absque vilo gregis detrimento, quod an ita fit, abscendentium conscientiae relinquit, quam sperat religiosam, & timoratam fore, cum Deo corda pateant, cuius opus non fraudulenter agere, suo periculo tenentur. Eisdem interim admonet, & in Domino hortatur ¹, ne per illius temporis spatium Domini aduentus, Quadragesimae, Natiuitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes item, & corporis Christi diebus, quibus refici maxime & in Domino gaudere Pastoris praesentia oues debeant, ipsi ab Ecclesia sua Cathedrali vilo pacto absint, nisi Episcopalia munia in sua dicecesi eos aliò vocent.

Si quis autem, quod vtinam numquam eueniat, contra huius decreti dispositionem abserit, statuit sacrosancta Synodus, praeter alias poenas aduersus non residentes, sub ⁶ Paulo III. impositas, & innovatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit ³, cum pro rata temporis absentia fructus suos non facere, nec tuta conscientia, ^o alia etiam declaratione non secuta, illos sibi detinere posse, sed teneri aut ipso cessante, per Superiorem Ecclesiasticum illos ^o fabricae Ecclesiarum, aut pauperibus loci erogare: prohibita quacumque conuentione, vel compositione, quae pro fructibus male perceptis appellatur, ex qua etiam praedicti fructus in totum, aut pro parte ei remitterentur: non obstantibus quibuscumque priuilegijs cuiuscumque collegio, aut fabricae concessis.

Eadem omnino, etiam quoad culpam, amissionem fructuum, & poenas de curatis inferioribus, ^o & alijs quibuscumque, qui beneficium aliquod Ecclesiasticum, curam animarum habens, obtinent sacrosancta Synodus declarat, & decernit, ita tamen, vt quandocumque eos, ^o causa prius ^o per Episcopum cognita, & probata, abesse contigerit, ^o Vicarium idoneum, ab ipso Ordinario approbandum, ^o cum debita mercedis assignatione relinquant. ¹ Discedendi autem licentiam in scriptis gratis concedendam ultra bimestre tempus, ^o nisi ex graui causa, non obtineant. Quod si, per edictum citati etiam non personaliter contumaces fuerint, liberum esse vult Ordinarijs, per censuras Ecclesiasticas, & sequestrationem, ^o & subtractionem fructuum, aliaque iuris remedia, ^o & usque ad priuationem, ^o & compellere, ^o nec executionem hanc, quolibet priuilegio, licentia, familiaritate, exemptione etiam ratione cuiuscumque beneficij, pactione, statuto, etiam iuramento, vel quacumque auctoritate confirmato, consuetudine, etiam immemorabili, quae potius corruptela censenda est, ^o sine appellatione, aut inhibitione, etiam in Romana Curia, vel ^o rigore ¹ Eugenianae constitutionis suspendi posse. Postremo, tam decretum illud sub ⁶ Paulo III. quam hoc ipsum in Concilijs provincialibus & Episcopalibus, publicari, sancta Synodus praecipit: cupit enim, quae adeo ex Pastorum munere animarumque saluti sunt, frequenter omnium auribus, mentibusque infigi, vt in posterum Deo iuuante, nulla temporum iniuria, aut hominum obliuione, aut desuetudine, aboleantur.

Cap. cum ex eo. de elect. in 6. c. beneficium de re. co. 1. & c. 2. in fi. sup. sess. 6. Sardien. con. 24. Elliberti. ni c. 23. l. Cap. praesertim 7. qu. 1. & infr. sess. 24. de reor. c. 11. Vide Agathe. Conc. 64. c. si quis in clero 7. q. 1. k. Sup. sess. 6. de reform. c. 1. & inf. Bulla S. N. Decij 4. super residentia cap. 2. c. consequente & tere per totum, non cler. non resid.

l. Extrauag. communii lib. 3. c. 3. diuina. de priuileg. m. supra sess. 6. de reform. c. 1.

1. **V**ide Archiepisc. Bononien. p. 2. sub tit. de residentia pag. 238. Concil. Bracharen. IV. act. 2. cap. 11. Anton. Pagan. Barthol. Carranza, & Hieron. Gig. in suis tract. de residentia, Alphons. Alvarez Guerrero in speculo iuris Pontif. c. 9. Salzed. ad Bernard. in pra. c. 54. litt. C. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. part. 3. cap. 2. num. 4. cum seqq. Marc. Anton. Gemens. in man. Pastorum, cap. 31. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 4. Ceual. commun. contra communes. q. 585. Valer. Reginald. in praxi fori p. nit. lib. 30. tract. 3. num. 54. cum seqq. Less. de iustit. lib. 2. c. 34. dub. 29. Vgolin. de officio Episcopi. c. 4. §. 13. & c. 1. §. 3. 4. & 5. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauar. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub rub. vtrum Episcopi possint se absentare a suis Episcopatibus, vel debeant in eis residere, & sub rub. an parochi debeant residere in suis curatis, Galgancet. de iure publico lib. 3. tit. 9. Ioan. Valer. de differ. inter vtrumque forum, cap. bo. parochus, differ. 3. Sanctarell. var. resol. lib. 1. a. quest. 1. usque ad 16. Ludou. de Sancto Ioanne de admittit. Sacramentor. art. 1. de residentia, Vasquez in opus. moral. c. 4. §. 2. nu. 145. cum seqq. Trullen. in decalog. lib. 4. c. 1. dub. 8. num. 1. & 2. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 53. & de officio potest. Parochi, cap. 8.
2. Super residentia Praetorum, & aliorum curam animarum habentium, & residere debentium emanauit constitutio Pij IV. incip. in suprema, sub dat. Kal. Decembris 1564. Et super executione Concilij, & litterarum emend. Pij IV. contra Archiepiscopus, Praetatos, & alias personas ecclesiasticas non residentes in suis Ecclesijs, emanauit

Motus proprius eiusdem, incip. Motu proprio, publico die 11. Maij 1565. Circa residentiam in Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs faciendam, etiam per S. R. E. Cardinales, & de poenis contra eos non residentes, & a suis dicecesibus quocumque praxi absentis, emanauit Constitutio S. D. N. Urbani VIII. incip. Sancta Synodus, sub die 7. Decembris 1634.

o Cum praecpto diuino, &c.] Episcopus, parochos & alios Rectores, quibus cura inuincit animarum, teneri de iure diuino in suis Ecclesijs residere per hunc text. resoluunt Fr. Barthol. a Martyribus Archiep. Bracharen. in stimulo Pastorum p. 2. fol. 5. cum seqq. Sor. de iustit. lib. 6. q. 3. art. 1. cum seqq. Melch. Gallego in tract. de parochor. oblig. tempore pestis, p. 1. disp. 1. n. 46. cum seqq. Couarr. lib. 3. var. cap. 13. num. 9. Nauarr. in man. cap. 25. num. 131. Ferrer. consil. 32. a nu. 14. Bernard. & Salzed. in pract. c. 54. in nouiss. impress. Ioan. Ocon. in repet. cap. 1. de clericis non resident. in 6. nu. 59. Emman. Sa in aphorism. verb. residentia 1. Cordub. in quast. lib. 1. q. 19. Ioan. Bapt. Conrad. in respons. casuum confitent. q. 317. Lxl. Zech. de casibus reseruat. casu 3. & in tit. de benefice. numero 6. & de munere Episcopi cap. 5. nu. 3. Vuald. in eand. delab. auro in append. cap. 9. numero 6. & 7. Valent. tomo 3. disp. 16. questione 3. puncto 1. vtr. altera sententia, Vasquez in opusculo de benefice. cap. 4. §. 2. dub. 1. num. 127. cum seqq. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 1. questione 59 numero 1. Ceual. commun. contra communes. questione 585. numer. 1. & seq. Quin. tapad.

tanad. ecclesiast. lib. 4. num. 50. & 51. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 24. num. 1. 39. & gloss. 41. num. 8. & gloss. 43. nu. 163. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 1. quæst. 1. Leti. de iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 153. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 52. Molles. in summa Theolog. moral. tract. 6. cap. 11. n. 13. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecc. resolut. 293. n. 5. Sanchez. de matrim. lib. 8. dist. 6. num. 5. & in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 37. num. 15. Possenim. de officio curati. cap. 1. n. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 16. Cened. ad Sextum collect. 30. num. 2. Sanctarell. var. resolut. lib. 1. q. 1. per tot. Alzed. in praxi Episcop. p. 1. cap. 6. num. 7. Ludou. de sancto Ioanne de administr. Sacram. art. 1. de resid. n. 3. vers. de mas. Homobon. in res. quæst. moral. p. 3. res. 28. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 27. n. 37. Trullench. in Decalog. lib. 4. c. 1. dub. 8. n. 2. Ego ipse de officio & potestate Episcopi p. 3. allegat. 53. num. 2. & de officio & potestate Parochi cap. 8. num. 1.

4. **β Pro his sacrificiis offerre.**] Motus his verbis & meo tract. de officio & potest. Episcop. p. 2. alleg. 23. n. 23. in fine, & de officio & potest. Parochi cap. 11. num. 30. resolut. parochum teneri Missæ Sacrum suis ouibus applicare iuxta boni viri arbitrium. Et hanc partem fauet declaratio S. Cong. Conc. super decretis de celebrat. Missarum, nouissimè S. D. N. Urbani VIII. auctoritate edita, & in typographia R. Cam. Apost. impressa, dum habet Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu capellæ, legati, aut salarii, si elemofynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere. Et magis in terminis proposito dubio, An Parochi terræ Vræxani Fanen. diocesis, quibus diebus ex proprio officio, & obligatione tenentur Missam celebrare, possint pro eadem Missa propria, vel aliena Ecclesia celebranda Manuales elemofynas recipere? Sacra Congr. die 1. Septembris 1629. respondit quibus diebus Parochi tenentur Missam celebrare, non posse manuales elemofynas recipere.

Contra Nauarr. in man. c. 25. num. 92. Suar. tom. 3. dist. 86. sect. 1. vers. de beneficijs igitur. Vasquez p. 3. disput. 234. art. 6. cap. 6. vers. vera tamen sententia. Nald. in sum. verb. Parochus num. 18. Possenim. de officio Curati cap. 2. n. 4. Fraxinel. de oblig. sacer. dist. 3. pranot. 2. §. 2. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 201. Gauant. in comment. ad rub. Missalis p. 3. tit. 12. num. 27. Marchin. de sacram. Ordinis tract. 3. p. 2. cap. 30. num. 2. & cap. 27. à num. 7. absolutè existimantes non videri obligandos parochos ad applicationem sacrificij pro populo singulis diebus festis, ex illa ratione, quia obligatio ad celebrandum, & obligatio ad applicandum sunt diuersa.

3. **Qua omnia nequaquam ab his præstari, &c.**] Vide Capatam en el discurso de la obligacion de los Prelados p. 1. concluf. 6. num. 6. in fine.

5. **Etiam si S. R. E. Cardinales sint.**] Cardinales, qui sunt Episcopi, non excusantur à residentia eo ipso, quod sunt Cardinales, & assistunt summo Pont. tenent Turrian. in tract. de resident. pag. 45. Caiet. 2. 2. quæst. 185. art. 5. Sor. lib. 10. de iustit. q. 3. puncto 5. vers. post hac vtrique, & in quadam quæst. quam fecit de pluralitate benef. Valent. tom. 3. disp. 10. q. 3. puncto 5. col. 3. vers. sed quæret aliquis, Emman. Sa. verb. residentia num. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 4. q. 7. & cap. 6. q. 1. quos refert Sanctarell. var. resolut. q. 2. Capata en el discurso de la obligacion de los Prelados p. 1. concl. 6. num. 4. in fine. Flamin. de resign. lib. 1. q. 10. num. 8. Anast. Germon. de indultis Cardin. Scribi quoad ad vixeris uim 13.

6. Eos tamen iustam causam habere quod absint ab Ecclesijs, quarum sunt Episcopi, tenent Mardin. Lauden. de Cardinal. q. 5. & in alio simili tract. q. 68. Andr. Barbat. de Cardinal. q. 12. Villadieg. de origine Cardinal. quæst. 5. num. 11. & 12. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 24. num. 128. quos refero d. alleg. 53. num. 23.

7. **Christiana charitas.**] Vide Tolet. in instrum. sacer. lib. 5. cap. 4. num. 3. Marc. Anton. Genuens. in man. Pastorum. cap. 31. num. 3. Molles. in sum. Theologia moralis tract. 6. cap. 11. num. 29. metipsum d. alleg. 53. num. 6. & me citato in illo loco Sanctarell. var. resolut. quæst. 3. num. 1. intelligentes per Christianam charitatem, id est, proximiorum utilitatem, vt si aliqua Ecclesia versatur in magno periculo

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

hæresis, & Episcopi prædicatione posset succurri, vel ob pacem Magnatum componendam, dummodo ex tali absentia in propria Ecclesia non sequatur notabile detrimentum, quia esset contra ordinem charitatis.

8. **Virgens necessitas.**] Vide Tolet. d. cap. 4. num. 4. Barthol. Carranza in tract. de residentia Episcop. c. 12. vers. 2. Salzed. ad Bernard. in præct. cap. 54. lit. C. Valent. d. tom. 3. disp. 10. quæst. 3. puncto 5. vers. virgens necessitas, Galet. in margarita casuum conscient. verb. residentia, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. priuatio §. 4. dub. 1. Azor. d. lib. 7. cap. 4. q. 4. Molles. d. tract. 6. cap. 11. num. 30. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resolut. 645. metipsum d. alleg. 53. num. 7. 8. & 9. & me citato Sanctarell. d. q. 3. num. 12. intelligentes per virgentem necessitatem, vbi Episcopus residendo graue malum vitæ incureret vel propter morbum, vel propter aliquam persecutionem, vel propter aeris intemperiem, vel ab inimicitias, aut ob Principis & populi firem declinandu. Sed ex S. Thom. 2. 2. q. 185. art. 5. colligunt Caiet. Sor. & Miranda, quos refert & sequitur Vafq. in opus. de benef. cap. 4. §. 2. art. 1. dub. 2. num. 135. hoc procedere quod non immeret detrimentum ouium, nam si illud immineret in spiritualibus, ex nulla causa posset abesse, quia bonus Pastor animam suam pro ouibus suis ponit, vt habetur Ioan. 10. & refert Molles. d. cap. 11. num. 31.

9. **Debita obedientia.**] Vide Valent. d. puncto 5. vers. debita obedientia, Tolet. d. cap. 4. num. 7. Salzed. d. cap. 54. vers. tertius casus, Azor. d. cap. 4. quæst. 5. vers. ad tertium. Sanctarell. d. q. 3. num. 3. metipsum d. alleg. 53. num. 10. cum seqq. intelligentes per debitam obedientiam intelligi quando Papa propter quod negotium ad se vocat Episcopum.

Observat tamen Azor. d. cap. 4. q. 7. quod si Cardinalis esset Antistes alicuius Ecclesiæ, & summus Pont. vellet vti eius consilio, sapientia, & industria, secum illum retinendo, excusaretur Cardinalis ipse Antistes tum ratione obedientiæ, tum etiam, quia id diceretur resultare in commune bonum totius Ecclesiæ: sed in hoc summam prudentium esse necessariam ad sciendum an possit dari talis excusatio, obseruat Vafq. d. dub. 2. à num. 141. & Molles. d. cap. 11. num. 34.

10. **Euidens Ecclesiæ, vel Reip. utilitas.**] Vide Tolet. d. cap. 4. numer. 3. vers. quartus, Salzed. d. cap. 54. vers. quartus, Marc. Anton. Genuens. d. cap. 31. num. 5. Vafq. d. dub. 2. à num. 138. Molles. d. tract. 6. cap. 11. num. 36. Sanctarell. d. quæst. 3. num. 5. metipsum d. allegat. 53. num. 14. intelligentes per euidentem Ecclesiæ utilitatem, quando nimirum absunt Episcopi ob defendenda iura suæ Ecclesiæ, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium generale. Et addidit d. alleg. 53. num. 16. quod Episcopus euidenti Reip. exigente utilitate potest esse Legatus, siue Orator alicuius Principis secularis, me citato Alzed. d. p. 1. cap. 6. num. 39.

11. **Aut à Metropolitanis, &c.**] Ad Metropolitanum, vel in eius absentia ad Episcopum antiquiorem pertinere curare vt Provinciales Episcopi in suis Ecclesijs commoerentur, & super eorum absentiam inquirere, refertur decisum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarr. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. vtrum Episcopi possint se absentare à suis Episcopatibus, num. 5. & 6. Ego ipse d. allegat. 53. num. 5. in fine, & me citato in illo loco Sanctarell. var. resolut. quæst. 4. num. 7.

12. **In scriptis esse approbandas.**] Si tamen causæ absentiar fuerint legitima, & approbata à superiore, posse Episcopos, & alios beneficiarios, qui tenentur residere, fructus beneficiorum suorum percipere, & retinere, quamuis causæ non essent in scriptis approbatæ, asserunt Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 159. citans Nau. conf. 13. de prabendis, num. 1.

13. **Nisi cum absentia inciderit, &c.**] quando occurrit virgens necessitas, ob quam Episcopus non possit adire summum Pont. nec Metropolitanum posse illum abesse à sua Ecclesia sine alia superioris licentia, resoluit post alios Sanctarell. d. quæst. 4. num. 9.

14. **Qui aliquantisper tantum absunt, &c.**] Quia abesse non dicitur, qui statim est reuerurus, l. postliminium. §. captiuus, l. nihil. ff. de capt. & postlim. reuerf. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 43. num. 5. & faciunt quæ Ludouic. Beia respons. casuum conscient. p. 4. casu 21. vbi agit de parocho rurali,

- qui singulis quibusque hebdomadis in Urbem venit causa inuifendi parentes. Qui breui tempore aliquo loco affuit, ibi commorari, aut residere non creditur, Narbona l. 10. gloss. 2. nu. 12. tit. 6. lib. 1. Recop. ubi numeris seqq. multis id comprobat, & præcipue num. 26. & 27. per doctrinam Bartoli communiter recepti resoluit quod si quis in carcere, & vinculis detinebatur, in iusto fugæ consilio euaserit, & postea reuertatur, non dicitur auferisse, nec à carcere vnquam recessisse: & deinde quod à Magistratu pena constituta domum exire iussit, si ille discesserit, ac postea locum reingressus fuerit, præcepti fracti penam non patietur, cum exisse non videatur nec, alibi stituisse qui statim domum reuersus est.
15. ¶ Nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses, &c.] Episcopos posse à suis Ecclesijs abesse ad summum singulis annis per tres menses, siue continuè, siue interruptè sine alia superioris approbatione, nec tunc amittere fructus, dummodo tamen ex causa rationabili, non tamè in Aduentu, Quadragesima, Natiuitate Domini, Resurrectione, Pentecostes, & festo Corporis Christi colligunt ex hoc text Valent. tom. 3. disp. 10. quest. 3. puncto 5. vers. secundò certum est. Lessi. d. lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 155. Sanctarell. d. g. 4. num. 5. Ego ipse d. alleg. 53. num. 8. Alzed. d. p. 1. cap. 6. num. 12.
16. Hoc spatium absentia concedi Episcopis causa animi relaxandi, dicit Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 4. quest. 1. quem refert Sanctarell. d. num. 5. in fine.
17. ¶ Eum pro rata temporis, &c.] Episcopos, & alios beneficiarios habentes beneficia curata, si absque legitima causa à suis Ecclesijs absint, teneri pro rata temporis, quo absint, fructus restituere, resoluit Valent. tom. 3. disp. 10. q. 3. puncto 5. vers. quinto certum est Lessi. de insti. lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 157. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. nu. 26. Sanctarell. d. g. 4. n. 1. Ego ipse d. alleg. 53. n. 93. Alzed. d. p. 1. cap. 6. num. 11.
18. ¶ Alia etiam declaratione non sequuta.] Episcopos, & alios habentes curam animarum, teneri restituere fructus ante vllam sententiam si non resideant, tenent Driedon. de libertate Christiana libro 2. cap. 4. Cou. libro 3. var. cap. 13. Valent. dict. questione 3. puncto 5. vers. præterea hinc etiam, Tolet. dict. libro 5. cap. 4. numero 1. Azor. dict. part. 2. libro 7. cap. 6. questione 2. Posseun. dict. cap. 1. numero 32. vers. 3. Vgolm. dict. cap. 15. §. 4. numero 2. Sanctar. dict. questione 4. num. 4. ubi numero 5. aduertit ante Concil. Trid. nonnullos putare tales beneficiarios non fuisse obligatos restituere fructus in absentia ante iudicis sententiam, Ego ipse de officio & potest. Parochi cap. 8. numero 69.
19. Non licere Episcopo à sua Ecclesia abesse, nisi ob aliquam causam, ex connumeratis in hoc cap. refert decimum Armendar. in addit. ad recopilat. legum Nauar. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. vtrum Episcopi possint se absentare à suis Episcopatibus, num. 4.
20. Episcopum residentem in sua diocesi liberum esse à residentia suarum Dignitatum, & beneficiorum simplicium, quæ obtinet in alia diocesi, nec aliud amittere nisi quotidianas distributiones, & alias, si quæ sint, quæ absentes iusta de causa non percipiunt, resolutum attestatur Armendar. loco proxime citato, num. 2. & 7.
21. ¶ Fabricæ Ecclesiarum, aut pauperibus, &c.] Restitutionem fructuum ob non residentiam amissionem per hunc text. faciendam esse fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus, nec obtineri posse compositionem, resoluit Nauar. in man. cap. 25. num. 121. & consil. 20. de celebr. Miss. num. 4. Henric. in summ. lib. 7. c. 36. §. 3. Fr. Emman. in explic. Bullæ compos. num. 18. Garc. d. cap. 2. num. 30. Sanctarell. d. g. 4. num. 2.
22. ¶ Eadem omnino etiam quoad culpam, amissionem fructuum, &c.] Parochos si à suis Ecclesijs absque legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata in scriptis, absint vltra bimestre tempus, peccare mortaliter, & fructus pro rata temporis amittere, ex hoc text. colligunt Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. q. 10. num. 32. Franc. Leo in thesaurio fori Eccles. patr. 2. cap. 2. numer. 15. Lessi. de insti. libro 2. cap. 34. dub. 29. numero 159. Vgolm. de officio Episcopi cap. 15. §. 4. numero 2. & §. 5. numero 2. in fine. Ego ipse dict. alleg. 53. num. 93. me citato Sanctarell. d. g. 4. num. 10.
23. Fructus non residentium amittuntur dumtaxat pro rata illius temporis, quo quis abest sine licentia, nec potest componi restitutio debita fructuum male perceptorum cum obtinentibus Bullam Cruciatam, vel vigorem aliorum privilegiorum, & facultatum obtenturam per Concil. vt refert decimum Garc. dict. part. 3. cap. 2. numero 26.
- Fructus non residentium, de quibus in hoc decreto, debet Episcopus ordinarius applicare fabricare Ecclesiæ parochialis, etiam si non indigeat, nec pauperes intra limites reperiantur, quæ potest tamen indies indigere quoad ornamenta, resolutum attestatur Garc. dict. p. 3. cap. 1. num. 31.
- ¶ Et alij quibuscumque, qui beneficium aliquod, &c.] Quod de parochis dictum est, idem quoque dicendum de alijs, qui habent beneficia curata, adserunt Valent. d. tom. 3. disp. 10. q. 3. punct. 5. vers. præceptum etiam, Lessi. de insti. lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 160. Sanctarell. d. g. 4. num. 17. & sic in his requiritur residentia.
- Primò in obtinente Parochialem, quamuis tenuem, Rebuff. in tract. nominat. quest. 9. num. 27. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 30. num. 294. vers. si obijcies. Ego ipse d. p. 3. alleg. 53. num. 70. me citato in illo loco, Sanctarell. var. resolut. quest. 4. num. 45.
- Secundo in possidente Parochialem, in qua remanserunt tantum tres, vel quatuor incolæ, Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 179. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. sed an parochi debeant residere in suis curatis, num. 142. nisi parochialis Ecclesia in totum parochianos habere desierit, Anton. Ricciul. de iure personarum, lib. 1. cap. 14.
- Tertio in Rectore, qui habet vicarium perpetuum in eius parochia, siue rectoria, potest enim, & debet compelli ad personaliter residendum, nisi tota cura animarum translata fuerit legitime in solum vicarium perpetuum, refert decimum Nicol. Garc. dict. part. 3. cap. 2. num. 175.
- Quarto in obtinente Ecclesiam baptismalem cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, & existentes sub cura Archipresbyteri, quia ad minus tanquam coadiutor Ecclesiæ parochialis tenetur ad residentiam, ita refert decimum Armendar. d. loco num. 178. quem citauit de officio & potest. Parochi, cap. 8. num. 7.
- Quinto in obtinente Ecclesiam parochialem pro provisionem Sedis Apost. & habente liberum curæ exercitium, & omnium bonorum, fructuum, & prouentuum ad dictam Ecclesiam parochialem pertinentium possessionem, licet in limine adepta possessionis prædicta motus fuerit per aliquem in petitorio, vt resolutum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resolut. 393. num. 5. quem refero d. cap. 8. num. 8.
- Sexto in Archipresbytero Tyrassonen, quia tenetur ad residentiam, cum nihil quoad illam fuerit innouatum per Bullam Sixti I. V. erectionis de vicaria in dignitatem, ita Sel. in select. canonic. cap. 3. num. 8. ubi attestatur decimum in Tyrassonen. 4. Maij 1619.
- Septimo in Capellano coadiutore Rectoris parochialis instituto auctoritate Apottol. quia tenetur ad personalem residentiam sicut Rector ipse, ita referunt decimum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 9. num. 17. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 104. Armendar. d. loco num. 127. vers. an capellani, & num. 157. Galet. d. verb. residentia 1. Piasc. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 27. Vgolm. de officio Episcop. c. 15. §. 3. num. 3. vers. postremo, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resolut. 393. ampl. 5. Monet. de opr. canon. cap. 4. quest. 8. num. 157. Ego ipse d. alleg. 53. num. 78. me citato Sanctarell. d. g. 4. num. 17.
- Octauo in coadiutore etiam perpetuo, qui residere tenetur sicut verus curatus, quamuis in alijs beneficijs seuiret in Cathedralibus, ita refert decimum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 167. Armendar. d. loco num. 172.
- Nonò in Inquirente parochio, quem propter officium à residentia Parochialis non exculat, resolutum Gonzal. d. gloss. 6. num. 265. & gloss. 43. num. 164. Aloyf. Ricc. d. resolut. 393. num. 3. Ceual. commun. contra communi. q. 585. num. 12. Ego ipse d. alleg. 53. num. 156. & me citato Sanctarell. var. resolut. q. 11. num. 4. contra Spin. & Cened. per me citatos.
- Decimo

35. Decimo in subcollectore Apost. parcho, hunc enim non excusari a residentia Parochialis ex decisione Congregat. tenent Gonzal. d. gloss. 6. num. 266. Garc. d. p. 3. c. 2. nu. 42. in 3. declar. Vgoh. d. c. 15. §. 3. nu. 5. vers. decimo. Armendar. d. loco num. 168. Aloyf. Ricc. d. resolut. 393. nu. 4.
36. Undecimo in habente beneficium curam iurisdictionalem habens, hunc enim teneri residere, & Sacris initiari, refert decifum Armendar. d. loco num. 173.
37. Duodecimo in Praeposito iurisdictionalem tantum curam habente, hunc enim comprehendit in Bulla Pij V. de residentia parochorum, qua incip. *Cupientes*, referunt decifum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 10. declar. & Armendar. d. loco num. 140.
38. Decimotertio in Commendatario curam animarum iurisdictionalem habente, per omnia enim a quatuor sunt hodie commendata titulis, ita refert decifum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 166.
39. Decimoquarto in habente duas Parochiales vnitas perpetuo inuicem aequè principaliter, & non vnã alteri accessorie, ambasque pares, ita ut vna non sit dignior, & principalior altera, hunc enim posse in qua maluerit residere, asserunt resolutum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 16. declar. Armendar. d. loco num. 144.
40. Decimoquinto in habente parochialem Ecclesiam cum Canonica u. quia adhuc in Parochiali residere debet, iuxta Bullam Pij V. qua incip. *Cupientes*, & percipere fructus praebende, & solùm eius distributiones quotidianas perdit, vt refert decifum Armendar. d. loco num. 135. subdens quòd si Canonicatus est in eodem loco, vt Parochialis est, poterit vtrique seruire, & quotidianas distributiones percipere, & citat Garc. d. p. 3. cap. 2. nu. 179. in 7. declar. Vnde residentem in Parochiali, quæ non longè abest à Collegiata, in qua Canonicatum obtinet, diebus ferialibus ad Ecclesiam collegiatam accedere, & in ea diuini inseruire posse, dummodo omnibus vicibus, & horis suis, & congruis Parochiali inseruiat, & nihil profus relinquat ex debito seruitio ipsius Parochialis, decifum referunt Garc. d. num. 179. in 8. declar. & Armendar. d. loco num. 136.
41. Decimosexto in obnupente Canonicatum, cui sit vnita Parochialis ad vitam obtinens tantum, hunc enim teneri in Parochiali residere asserunt resolutum Garc. d. num. 179. in 13. declar. Armendar. d. loco num. 137.
42. Parochus Ecclesie in qua iuit constitutus Capellanus, cui ex institutione capellaniae imposita fuit tota animarum cura, seu perpetua vicaria quoad Capellanus vixerit, non tenetur in ea residere, refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 176.
43. Parochialem obtinens, in qua vicarium perpetuum legitime institui obtinuit, eo viuente residere non tenetur, vt refert decifum Armendar. d. loco num. 193. Vnde si deputatus fuerit vicarius amouibilis, cum iste arguat curam esse penes deputantem, hunc ideo teneri ad residentiam referunt decifum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 11. declar. Armendar. d. loco num. 141. Ego ipse in collect. ad cap. vlt. de offic. vicar. num. ...
44. Monasterium, seu Abbatiam, quæ cura, & conuentu caret, obtinens non tenetur residere, vt per Nicol. Garc. d. num. 179. in 9. declar. Armendar. d. loco num. 139. quos refero de officio, & potest. parochi. cap. 8. num. 6.
45. Parochum debere residere in domo ipsius Parochialis, quatenus eam habeat, aliàs in alia, quæ sit intra limites parochie, aut saltem ita vicina parochiali Ecclesie, vt inde comòde possit per se ipsum ei inseruire, habitare teneri, referunt decifum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 21. declar. Armendar. d. loco num. 149. & 150. Aloyf. Ricc. in decif. curie Archiep. Neapol. p. 4. decif. 41. Ego ipse d. alleg. 53. num. 71. me citato Sanctarel. var. resol. q. 4. num. 49. Si enim non habet ibi domum propriam, aliquam conducere debere pariter resolutum asserit. Nicol. Garc. dicto num. 179. in declar. 21. Sel. in select. Canon. cap. 3. num. 8. vbi testatur sic fuisse decifum in Sarzauen. 13. Nouembris 1627. dum ibi fuit dictum, parochum non excusari quin intra parochiam residere debeat, quamuis non adsit comòda domus parochialis, & sit magna aëris intemperies, & retineat capellaniam in parochia, & ipse accessit singulis diebus festis, & fuit ordinatum quòd intra mensem conduceret domum in parochia, & intra sex menses domus parochialis reapertur. Quare minus excusaretur Parochus a residentia si pretextu docendi Grammaticam in ciuitate per duo milliaria distate à sua parochiali, abesset diebus ferialibus, quamuis singulis festis ad eam accederet, vt refert decifum Garc. d. num. 179. in 19. declar. Armendar. d. loco num. 147. Sanctarel. d. q. 3. nu. 33. Ego ipse d. alleg. 53. num. 75. vbi num. 76. id amplio, etiam si non inueniretur alius idoneus ad legendum.
46. Parochialis Ecclesia licet sit in loco vbi minor pars parochianorum inhabitat, & maior pars habitat longè in oppidis, nihilominus parochum habitare teneri prope Ecclesiam in ciuitate, succurrendo illis, qui longè habitant secundum loci antiquam consuetudinem, per cap. 4. sess. 21. referunt decifum Garc. d. num. 179. in 20. declar. Armendar. dict. loco num. 148. Sanctarel. dict. quest. 4. num. 46.
47. Parochum teneri residere personaliter, & non alio modo satisfacere muneri suo, etiam si populo per alium aequè bene, & fortè melius seruiatur, resolut. Possuin. de officio Curari. cap. 1. num. 8. quem refero de officio, & potest. Parochi. cap. 8. num. 40.
48. Parochi cogendi sunt ad subeunda per se ipsos, & non per substitutos, ea munia, ad quæ tenentur, tolerandi autem, vt per substitutos suppleant in illis tantum casibus expressis verbis canonum, & decretorum Concilij, quibus permissum est eis, vt per vicarios coadiutores, possint officio suo fungi, ita refert decifum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 53.
49. Residentiam continuam, & talem sui copiam facere debet parochus, vt indigentes non careant necessaria ope, sed non arctatur vt debeat manere quasi in compediibus, nisi habeat infirmos graues, ita Possuin. d. cap. 1. num. 6. quem refero d. cap. 8. num. 42. & 43. vbi num. 44. dico quòd si Parochus rationabiliter iudicauerit, puta quia nullus infirmatur, potest abesse per aliquas horas, etiam si nullum substituat; abesse verò tota die, quando nullus infirmatur, rarò in anno nec laudo, nec vituperò; abesse autem per duos, aut tres dies, nullo infirmante, & nulla alia causa iustificante, habet valde de rationabili esse mortale, propter multa quæ possunt eo tempore euenire, maxime in villis vbi non est alius Sacerdos à parcho: in ciuitatibus verò, vel in oppidis vbi sunt alij Sacerdotes, erit maius minusve peccatum ratione periculi, & damni euenturi, cui tamen facilius quam in illis potest obuiari.
50. Episcopum posse prohibere parochis sub pena pecuniaria, quæ tamen dimidiam non excedat, ne ultra biduum à sua Ecclesia absint, non tamen id prohibere poterit sub pena excommunicationis latae sententiae, decifum referunt Garc. d. cap. 2. num. 23. declar. 2. & Armendar. d. loco num. 156. sed sub pena pecuniaria esse permissum, ait Sel. d. cap. 3. num. 16. attestans ita fuisse decifum in Terracinen. 11. Februarij 1628. & in Monopolitana 16. Decembris eiusdem anni.
51. Valere constitutionem Episcopi ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia, refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 23. in 1. declar. Armendar. d. loco num. 155.
52. Causa prius, &c. Parochos iustam causam non resistendi minime habere, quamuis in seruitio Episcopi, aut Ecclesiarum Cathedralium permaneant, vt nempe sint Vicarij Visitatores, Secretarij, Fiscales, &c. resoluunt Emman. Sà verb. residentia num. 1. Gonzal. d. gloss. 6. num. 258. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 502. in 1. edit. aliàs resolut. 393. in 2. edit. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 27. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 42. Armendar. d. loco num. 166. 167. & 172. Possuin. d. cap. 1. num. 12. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. parochus, differ. 3. Bonacin. var. tract. disp. 5. de onere, & oblig. benefic. puncto 5. num. 14. Alzed. in pract. Episcop. p. 1. cap. 5. num. 128. Ego ipse d. alleg. 53. num. 85. me citato Sanctarel. var. resol. q. 3. num. 49. Sel. d. cap. 3. num. 12. vbi attestatur sub die 12. Maij 1629. fuisse decifum parochum habentem curam animarum non posse esse vicarium Episcopi, vel Capituli Sede vacante; nisi Ecclesie cathedralis Parochus sit, quia

- quia tunc bene posse vicariatus officio fungi, resoluit Aloyf. Ricc. in *decif. curie Archiep. Neapolit. p. 2. decif. 319.*
54. Nec iustam causam non residendi habere Parochos Inquisitoris, vel Subcollectoris officium exercentes, resoluit citati *suprà in vers. nono, & decimo.*
55. Nec etiam iustam causam non residendi habere obtinentes Ecclesias parochiales si velint studere, nec sic absentes posse percipere fructus, aut vlliam ad hoc Episcopum licentiam concedere referunt *decisum Aloyf. Ricc. d. resol. 393. in fine, & resol. 310. num. 1. Prosp. de Augustino in addit. ad Quarant. verb. residentia, vers. item limita, Gonzal. d. gloss. 6. nu. 251. Garc. d. c. 2. n. 30. & 81. in addit. Ego ipse d. alleg. 53. nu. 77. me citato Sanctarel. d. q. 3. num. 25. & Alzed. in praxi Episcop. p. 2. cap. 9. num. 37.*
56. Nec propter intemperiam aeris Parochum inde oriundum excusari à residentia, vt alibi possit habitare, etiam relicto vicario approbato, resoluit Vgolin. *de offic. Episcop. c. 15. §. 3. vers. sexto. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. residentia, §. 7. Armend. d. loco nu. 132. aduertentes quòd si Rector infirmus esset, & in loco Parochialis curari nõ possit defectu Medicorum medicinarumve, tunc posset ab Ordinario dari ei dilationem trium, aut quatuor mensium, vt in locis vicinioribus maneat recuperanda sanitatis causa, interea ab ipso Ordinario in Parochiali idoneo vicario cum congrua portione ex redditibus Parochialis constituto, & ideo Armend. d. loco nu. 18. assuit *decisum cum Ordinario consensu intemperiam aeris excusare à residentia.**
57. Nec propter inimicitias capitales videtur excusandus parochus à residentia, quamuis olim Episcopi dispensare solerent vt ipse parochus, cuius inimicitia absque sua culpa, & post obtentam Parochialem exortæ fuerit, per annum in alio viciniori, & tutiori loco manere possit, & crescentibus inimicitijs daretur alius annus, dummodo semper in Parochiali expensis parochi maneret idoneus vicarius, vt testatur Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verb. priuatio §. 4. dub. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. resol. 645. in 2. edit. Bonacin. var. tract. disp. 5. de onere & oblig. benef. punct. 5. num. 2. Armendar. d. loco num. 133. 134. & 182. cum segg. Tamen hoc iam hodie spectat ad sacram Congregationem negotijs Episcoporum & Regularum prepositam, quæ solet sex menses talibus concedere, ad effectum, vt interim aut resignent, aut permittent, vt per Sel. d. cap. 3. num. 14. qui testatur ita fuisse *decisum ab eadem S. Congregat. in Boianen. 15. Februarij 1619.**
58. Nec propter parochi senectutem, licet Ordinarius iã præuideret illius insufficientiam, apponendū idoneum vicarium cum assignatione congruæ portionis ex ipsius Parochialis redditibus, secundum Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verb. residentia, §. 9.*
59. Nec etiam est causa sufficiens non residendi infirmitas parochi, etiam si ratione illius datus ei fuisset coadiutor, vt refert *decisum Armendar. d. loco num. 129.*
60. Nec denique causa pestis licet parochis abesse, quia si non resederint, contra eos procedendum est, seruata forma huius cap. quamuis per alios idoneos ministros parochianis suis peste infectis possint ministrare sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ, ita Sel. d. cap. 3. nu. 17. attestans ita fuisse *decisum instante S. Carolo in Mediolanen. 10. Decembris 1576.*
61. Per Episcopum cognita.] De causis absentia etiam ab Ecclesijs parochialibus, quarum collatio ad inferiores spectat, etiam si inferiores essent Abbates Regulares, Episcopum cognoscere *decisum* referunt Garc. p. 3. cap. 2. num. 179. in 2. declar. & Armend. d. loco num. 153.
62. An iustam causam absentiae judicialiter probare debeat parochus, vide Aloyf. Ricc. in *decif. curie Archiepiscop. Neapolit. p. 2. decif. 152.*
63. Ergo modo posse parochum relinquere vicarium, seu si iustum, etiam idoneum, & admissum in illo Episcopo, atque pro administratione Sacramentorum, in consulto Episcopo, ex hoc text. colligit Possseum. *de officio Curati, cap. 1. numer. 19. subdens illum posse sine Episcopi approbatione relinquere substitutum si absit per sex, vel septem dies, ita declarante vniuersali con-*

suetudine, nisi Episcopus per suas constitutiones inhibeat, & addit vicinum Curatum posse substitui, quia licet non habeat ordinariam iurisdictionem nisi super gregem suam, tamen est ita admissus, vt ei aliqua iurisdic-tio delegari possit, refero *de officio & potestate Parochi, cap. 8. num. 52. & 53.*

¶ Cum debita mercedis assignatione, &c.] Notat Possseum, *dist. cap. 1. num. 20. quòd si substitutus, vel Vicarius voluerit seruire gratis, non tenetur Parochus, cum iusta de causa abest, illi in conscientia assignare partem fructuum pro debita mercede, refero *dist. cap. 8. numero 53.**

¶ Discedendi autem licentiam, &c.] Expressam scilicet, vt per Garc. *dist. cap. 2. numer. 35. Armendar. dist. loco numer. 164. metipsum dist. allegat. 53. numer. 94. & me citato Sanctarel. var. resoluit. quest. 4. numer. 16. Vbiunque enim ex legis dispositione licentia ad aliquem actum desideratur, necessario licentia expressa esse debet, & perspicuis verbis concedi, itavt nec tacitus consensus sufficiat, vt per Suar. de Paz in *pract. tom. 1. temp. 2. numer. 27. cum segg. D. Barbof. l. 1. artic. 3. numero 183. cum segg. ff. de indic. late Narbona l. 10. gloss. 3. numero 3. tit. 6. lib. 1. Recop.**

Sola distantia loci etiam cum necessitate eò discedendi non excusat parochum vt possit abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtenta, nisi talis repente se offerat, quæ non patiat dilationem huiusmodi licentiam petendi quo casu quamprimum de discessu, & necessitate Ordinarius certior faciendus est, vt de causa cognoscere possit, ita Garc. d. cap. 2. numero 34. in 1. declar. Armendar. d. loco num. 162.

Parochum sine licentia Episcopi ex iuxta causa in scriptis concedenda non posse abesse etiam primo bimestri, resoluit Ioan. Ocon. in *repet. cap. 1. de alicie. non resul. in 6. num. 51. Anton. Gom. in explicat. Bulla Cruciana cap. 7. in 4. class. num. 22. Vgolin. de officio Episcopi cap. 15. §. 5. num. 2. Possseum. dist. cap. 1. num. 11. Lessi. de iustit. libro 2. cap. 34. dub. 29. num. 159. Vasq. in opuse. de benef. cap. 4. §. 2. artic. 1. dub. 3. num. 149. & artic. 2. dub. 3. numero 188. Filiuc. in quest. moral. part. 3. tract. 41. cap. 6. numero 26. Squillante de obligat. cler. part. 1. numero 116. Sanctarel. dist. quest. 4. numero 12. Garc. d. cap. 2. num. 23. in 1. declar. & p. 9. cap. 2. num. 295. in 2. dub. quia Concil. in presenti ait quandoquocumque eos abesse contingerit, debere causam esse prius cognitam, & probatam per Episcopum.*

Contra Ludouic. Lop. in *instruct. conscient. tom. 1. cap. 148. Ioan. Bapt. Conrad. in resp. casuum conscient. questione 137. Læli. Zech. de casibus reseru. casu 3. & de republ. Eccles. in de beneficiis, nu. 6. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 52. littera C. vers. illud vero, Cened. ad Sextum collect. 30. num. 3. Emman. Sà in *aphor. verb. residentia num. 7. Quintanad. Ecclesiast. lib. 4. num. 76. Paul. Comit. resp. moral. lib. 1. quest. 59. num. 3. Zerol. in praxi Episcopi p. 1. verb. priuatio §. 4. dub. 3. & verb. Parochus §. 2. Fr. Leo. in thesauro fore Ecclesiast. part. 3. cap. 1. num. 19. & 21. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 4. quest. 10. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 36. in fine, & in explicat. Bulla Compositionis num. 18. Ceual. commun. contra commun. quest. 585. num. 6. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 31. num. 11. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verb. Parochus, disp. 5. num. 1. Bonacin. var. tract. disp. 5. puncto 5. num. 9. estimantes posse Parochum sine licentia Episcopi ex iuxta causa abesse ad duos menses continuè, vel diuisim.**

Non posse Parochum per hebdomadæ abesse non peita, vel non obtenta licentia, etiam relicto vicario idoneo ab ipso Ordinario approbato, *decisum* referunt Garc. d. cap. 2. num. 23. in 3. declar. Armendar. *dicto loco num. 157.*

Per motum proprium Pij V. publicatum de mense Iunij 1568. super residentia Canoniorum habentium Parochiales non fuisse ablatum Ordinarijs facultatem, ita & taliter quòd non possint iuxta formam Concilij Trident. aliquibus iustis de causis licentiam concedere recedendi à Parochiali ad aliquod tempus, modò ea vtatur intra limites præscriptos à Conc. in presenti, referunt

unt decifum Garc. d. cap. 2. num. 179. Armendar. d. loco num. 87.

70. *a. Nifi ex graui caufa, &c.* Parochum petentem licentiam fingendo caufam iutam, quam re vera non habet, peccare mortaliter, & teneri refituere fructus, refoluunt. Azor. dicit. p. 2. lib. 7. cap. 10. quæft. 3. Poſſeuin. d. c. 1. num. 24. Ego ipſe d. alleg. 53. num. 99. me citato Sanctar. d. quæft. 4. num. 15.

71. Parochus habens iuſtam caufam abeundi extra parochiam per duos menses, aut tres, non ſatisfacit ſuæ conſcientiæ ſi petat licentiam iurans ſe grauem habere caufam, quam non expediat manifeſtate, vt petita licentia abeſſe poſſit, licet Epifcopus non concedat, ſimiliter quod abeſſe non poteſt in caſu quo caufam rationabilem expreſſent, quam vii bonus, & æquus rationabilem iudicaret, ſed rigidus Præſatus minus æquam indicat, & licentiam denegat, vel quia mouetur ſuſpicione quod ficta ſit, cum tamen ſit vera, ſed habere poteſt reuocum ad ſuperiorem. Ita decifum referunt Garc. d. cap. 2. num. 37. Armendar. d. loco num. 155. Squillante de obligat. cleric. p. 1. num. 117. Ioan. Valer. d. verb. Parochus, diſſer. 5. num. 1.

72. *a. a. Et ſubtractionem fructuum, &c.* Epifcopus quoties in penam omiſſa reſidentia vult ſubtrahere partem fructuum, quos ſuos fecerunt Parochi, tenetur obſeruare eadem interualla, eandemque rationem, qua contra Epifcopos non reſidentes ſtatuit cap. 1. ſeſſ. 6. de reformat. Non vero tenetur ſeruare eadem interualla in executione faciendi ſuper illis fructibus, quos Parochi pro rata temporis abſentia ſuos non fecerunt. Ita refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 32.

73. *¶ Etiam uſque ad priuationem.* Vt quis parochia legitime priuetur ob non reſidentiam iuris ordine ſeruato, que ſunt attendenda, dixi de officio, & poteſt. Parochi cap. 8. num. 75. & in hac materia eſt optima decifio Rota 137. apud Farin. part. 1. in poſthum. ubi num. 1. decidit quod ad effectum priuationis, vel debet interuenire vna citatio perſonalis, Abb. in cap. ex tua num. 10. de cler. non reſid. vel tres in Eccleſia, & à die vltima expectari ſex menses, d. cap. ex tua, Abb. conſ. 67. num. 2. lib. 1.

74. Ad priuationem Parochi ob non reſidentiam non eſt neceſſarium quod prius procedatur per alias penas, nempe per cenſuras Eccleſiaſticas, ac ſequeſtrationem,

& ſubtractionem fructuum, aliaque iuris remedia, tenet Garc. in addition. ad d. cap. 2. ſub num. 139. aſſerens id euenire, quia Concil. in præſenti hoc relinquit arbitrio Ordinarij, ibi, liberum eſſe vult Ordinarijs, licet de iure communi requiri viderentur in cap. ex tua, §. 1. de cleric. non reſident.

75. *¶ Compellere.* Arbitrij eſt Epifcopi qua via, & quo remedio exijs vii velit contra non reſidentes, vt refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 159.

76. *¶ Nec executionem hanc quolibet privilegio, &c.* Generaliter accipiendum eſſe hoc decretum contra abſentes ſiue obediens, ſiue contumaces, refoluunt Ioan. Ocon. in cap. 1. num. 60. de cleric. non reſid. lib. 6. Sahag. in cap. 2. de ſequeſt. poſſes. num. 54. Anton. Gom. in explicat. Bullæ Cruciate cap. 7. ad 4. clauſ. num. 35. & 36. quos refert & ſequitur Garc. d. c. 2. num. 161.

77. *¶ Sine appellatione.* Solim tollere appellationem ſuſpenſiuam, non vero deuolutiuam, tenent Stephan. Quarant. in ſumm. Bullarij, verb. Archiepiſcopi auctoritat. verſ. quomodo quero, Garc. d. cap. 2. num. 161. Salgado de proſcel. regia tom. 1. p. 2. cap. 15. ex num. 8.

78. *¶ Vigore Eugeniæ conſtitutionis.* Derogari his verbis Eugenij IV. conſtitutioni emanata ad declarationem text. in cap. cum dilectus, de cleric. non reſid. concedenti omnibus Romæ permanentibus vt in abſentia poſſent percipere fructus, aſſertantur Ioan. Ocon. in reſp. cap. vnic. de cleric. non reſid. lib. 6. num. 59. Fr. Emman. in addit. ad §. vnic. Bullæ Compoſitionis num. 4. verſ. quanto à la ſegunda, quos referunt & ſequuntur Cened. præſt. & canon. 9. lib. 1. quæſtione 1. num. 31. verſ. pro vera, Sanctarel. var. reſol. quæſt. 16. num. 2. vbi à principio illius quæſt. probare nititur non derogari per text. in præſenti conſtitutioni eiuſdem Eugenij IV. incip. Qui creditum, ſub dat. 6. Kal. Martij 1431. que refertur à Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 2. num. 58. per quam conſeſſum fuit Vniuerſitati Salamantiniæ vt Doctores, & ſcholares in quacunque facultate per octo menses continuos, vel interpolatim legendo, aut alias humilimodi litterarum ſtudio inſiſtendos, fructus ſuorum beneficiorum cum cura, & ſine cura quæ obtinent, ac imposterum obtinebunt, quotidianis diſtributionibus dumtaxat exceptis, liberè percipere valeant, cum ea integritate, cum qua illos perciperent, ſi in proprijs Eccleſijs perſonaliter reſiderent.

Cathedralium præſecti ultra tres menses conſecrationem differens, fructibus perceptis reſtituendis ſunt obnoxij, & totidem menſibus abſentes, ſunt ipſis Eccleſijs ipſo iure priuati.

C A P V T I I

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Menses tres ad conſecrationem Epifcopi à die conſirmationis ſunt numerandi.
- 3 Impedimentum non excuſat niſi impeditus probet ſe omnem adhibuiſſe diligentiam vt impedimentum ceſſaret.
- 4 Locus idoneus pro Epifcoporum conſecratione, ſi extra Curiam fiat, eſt Eccleſia ad quam promoti

- fuerint.
- 5 Conſecrationi Epifcoporum Canones conſtituerunt peculiare tempus, ſcilicet diem Dominicum.
- 6 Epifcopi conſecratio cum Miſſa facienda eſt.
- 7 Conſecratio cuiuslibet Epifcopi fit à tribus Epifcopis, & non paucioribus.
- 8 Papa concedere poteſt vt vnus Epifcopus inſiſtens de cauſis Epifcopum conſecret.

Ecclieſijs cathedralibus, ſeu ſuperioribus, quocumque nomine, ac titulo præſecti, etiam ſi ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſint, ſi munus conſecrationis a intra tres menses non inſceperint, & ad fructuum perceptorum reſtutionem teneantur, ſi intra totidem menses poſtea id facere neglexerint, Eccleſijs ipſo iure ſint priuati. ¶ Conſecratio vero ſi extra Curiam Romanam fiat, in Eccleſia, ad quam promoti fuerint, aut in prouincia, ſi commodè fieri poterit, celebretur.

1. **V**ide Nauarr. in man. cap. 25. num. 118. verſ. 8. Iacob. de Graff. in aureis decifion. part. 1. lib. 2. cap. 97. nu. 32. Bertachin. de Epifcopo tract. 2. lib. 3. q. 1. pag. 82. Cuch. in inſtit. maior. ſub tit. de conſec. Epifcopi. Rencina in prompt. recept. ſentent. tom. 1. tit. 38. num. 13. Salzed. ad Bernard. in

præſt. cap. 26. litt. A. verſ. Epifcoporum, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 24. nu. 241. Franc. Leon. in theſauro ſori Eccleſiaſt. p. 1. cap. 3. num. 22. Valer. Reginald. in praxi ſori panis. lib. 32. tract. 2. num. 58. Zerol. in praxi Epifcop. part. 1. verb. Conſecratio Præſatorum, Piaſec. in ſimili praxi in proom. de elect. num. 6.

6 Sell 7. c. 10. Conc. Chalced. tract. 16. cap. 25. Concil. Vvornarien. ſe. c. 764 c. quoniam 75. diſt. cap. quonia 100. diſt. & ſuprà teſt. 7. can. 9.

num. 6. pag. 19. Vgolin. de officio Episcopi cap. 2. in princ. à nu. 2. Cardin. Tusc. tom. 2. lit. C. concl. 743. Cardof. in praxi Iudicium verb. Consecratio num. 3. & verb. Episcopus num. 6. Alzed. de excellentiâ Episcop. dignit. part. 1. cap. 4. nu. 2. Sanch. in opus. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 15. num. 13. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 6. cap. 6. num. 9. Galganet. de iure publico. lib. 3. tit. 108. Vazq. in opus. de benefice. cap. 5. §. 3. nu. 27. Mofet. in summa. Theolog. moral. lib. 6. cap. 7. num. 47. Fillic. in quæst. moralib. tract. 41. de benefice. cap. 5. num. 23. vers. & quidem primò, Castald. in praxi caremon. lib. 1. sect. 10. c. 2. num. 3. Sebast. Caf. in rolect. de Ecclesiast. hierarch. part. 1. disput. 6. §. 2. num. 11. Alzed. in praxi Episcop. p. 1. cap. 4. num. 2. metipsum de officio. & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 1. nu. 39. & de iure Ecclesiast. lib. 1. cap. 10. vers. tenetur.

2. *Intra tres menses.*] A die confirmationis numerandos, resoluo Ego ipse d. allegat. 1. num. 40. & 41. respondendo ad text. in cap. ordinationes il. 1. §. tempus 75. dist. Sanch. in opus. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 15. num. 13. vbi in puncto tradit tres istos menses non esse computandos à die electionis, sed à die confirmationis, nisi negligens fuerit ad petendam confirmationem.

3. *Ad fructuum perceptorum restitutionem.* &c.] Vide Vgolin. d. cap. 2. in princip. num. 2. vers. excipiuntur, vbi dicit pœnas licè comminatas non incurere illum, qui iusto impedimento detineretur. At impedimentum non excusare nisi impeditus probet se omnem adhibuisse diligentiam, & omnem conatum fecisse, vt impedimentum cessaret, resoluunt Aym. conf. 270. sub num. 3. vers. tercio, Afflic. decif. 50. sub num. 4. Decian. conf. 18. nu. 92. lib. 1. Gregor. decif. 501. num. 1. Rot. in Maioricensi fructuum 29. Aprilis 1616. coram Cardin. Sacratio. & in Laurica. Parochialis 14. Ianuarij 1622. coram R. P. D. Nauayro, vbi quòd nec impedimentum affectatum excusatur, & in Casaravugustana electionis 11. Decembris 1623. coram bona mem. Burato.

4. *Consecratio verò.*] Vide Henriq. in summa. lib. 10. cap. 23. §. 5. in princip. Less. de iust. lib. 2. cap. 34. num. 103. Vgolin. de officio Episcopi. c. 2. in princ. n. 4. metipsum d. alleg. 1. n. 44.

5. *Consecrationi Episcoporum Canones constituerunt peculiare tempus, scilicet diem Dominicum, cap. qui in aliquo 51. dist. cap. ordinationes, cap. quod die Dominico 75. dist. Sot. de iustit. lib. 10. quæst. 1. art. 2. concl. ult. vers. accedit, Campan. in diuers. iuris Canon. rubr. 6. c. 4. num. 1. Paul. Layman. in Theolog. moralis lib. 5. tract. 9. cap. 8. nu. 3. Petr. Greg. syntagm. iuris p. 2. lib. 17. c. 14. num. 10. Suar. de cen-*

sur. disput. 31. sect. 1. num. 30. Alzed. d. p. 1. cap. 4. num. 9. Bonacin. de censur. extra Bul. disp. 3. g. 1. puncto 3. nu. 3. Sanch. d. dub. 15. num. 14. Sebast. Caf. d. disp. 6. §. 2. nu. 12. Castald. in praxi caremon. lib. 10. sect. 10. c. 1. vbi subdit quòd die etiam festiuo fieri poterit si Papa dispensauerit, semper tamen est facienda prauio ieiunio, quia decet consecratorem, & electum pridie ieiunare Pontific. Roman. p. 1. tit. de consecrat. elect. in Episcopum, pag. 75.

Cumlibet Episcopi consecratio cum Missa facienda est, in qua inter Epistolam, & Euangelium consecratur Episcopus, cap. quod sicut, §. 1. de elect. quæ tamen Missa non est de essentia consecrationis Episcopalis, sed solum ad solemnitatem, & reuerentiam fuit instituta. gloss. 1. in d. §. 1. Turrecr. in d. cap. ordinationes, num. 10. dist. 75. Henriq. d. lib. 10. c. 34. §. 3. Sebast. Caf. d. disput. 6. §. 2. nu. 13.

Fit etiam cuiuslibet Episcopi consecratio à tribus Episcopis, & non paucioribus, cap. 1. cap. comproninciales, & cap. per. 64. dist. cap. porro 66. dist. cap. Archiepiscopus, cap. nec Episcopi, de tempor. ordin. Selu. de benefice. part. 3. g. 38. num. 5. Henriq. d. lib. 10. cap. 7. §. 3. & cap. 22. §. 1. Marc. Anton. Genues. in man. Pastor. cap. 70. num. 26. Filluc. tom. 1. tract. 9. de sacrament. Or dinit, cap. 5. num. 106. Azor. in iust. moral. part. 2. lib. 3. cap. 30. g. 3. vers. querat item quibus. Ego ipse d. part. 2. alleg. 1. num. 45. Vgolin. d. p. 1. c. 2. num. 5. Alzed. d. p. 1. c. 4. num. 11. Sanch. d. lib. 7. c. 1. dub. 15. num. 10. vbi num. 17. subdit quòd vnus Episcopus principaliter totam consecrationem perficit, & alij sunt quasi coadiutores, & à n. 25. disputat, an sit de essentia, & necessitate Sacramenti quòd consecratio fiat à tribus Episcopis.

Auctoritate tamen summi Pontif. concedi potest, vt vnus Episcopus iustus de causis Episcopum consecret, eo quòd non Christus Dominus, sed Apostoli constituerunt, vt Episcopus à tribus Episcopis consecraretur, ita Azor. loco proxime citato, Aegid. de Coninck. tom. 2. disp. 20. dub. 9. conclus. 5. Paul. Layman. in Theolog. moralis lib. 5. tract. 9. cap. 5. num. 1. vers. nota, Sebastian. Cafar d. disput. 6. §. 2. num. 8. vbi ait Papam saepe in hoc ex causa dispensare, vt fecit Gregorius I. in Anglia, & Gregorius XIII. cum Patriarcha Athiopia, Sel. in select. canon. c. 2. num. 10. vbi attestatur fuisse concessum per S. Congr. Rituum 2. Octobris 1601. electio Vsselen. in Sardinia, vt possit consecrari Episcopus à duobus Episcopis, & alio in dignitate Ecclesiastico constituto, propter paucitatem Prælatorum in dicta insula.

Episcopi per semetipsos Ordines conferant, nisi sint impediti.

C A P V T III.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Episcopus potest alienos clericos ordinare si habeant litteras dimissorias proprii Ordinarij.

8 Infà c. 8.
& 10. Conc.
Carthag. 3.
cap. 22.

Episcopi per semetipsos Ordines conferant, Quod si ægritudine fuerint impediti, a subditos suos alter quam iam probatos, & examinatos, ad alium Episcopum ordinando dimittant.

1. **V**ide Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 25. lit. A. vers. hoc autem, in fine, Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. g. 12. num. 6. Petr. de Ledesma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. Ordinis, cap. 5. conclus. 10. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. dimissoria, §. 10. vers. secundum, metipsum de officio. & potest. Episcopi part. 2. alleg. 7. num. 2. Thom. Valasc. alleg. Iuris, tom. 1. allegat. 5. num. 10. Piafesc. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 12. vbi dicit per hoc decretum concedendas esse dimissorias ex iusta causa, & prius examinari debere super habilitate ad suscipien-

dum Ordines illum, qui petit dimitti, asseritque in litteris exprimi hoc debere, nihilque obitare quominus dimissus iterum examinari possit ab Ordinario si ipse examinare voluerit, c. 1. sess. 7. de reform.

Episcopum posse alienos clericos ordinare si habeant litteras dimissorias proprii Ordinarij, licet Episcopus litteras dimissoriales concedens alia legitima causa quam ægritudinis expressa in hoc cap. fuerit impeditus, refert decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 42.

De Prima Tonsura initiandis.

C A P V T IV.

- 1 Prima Tonsura nemo est initiandus, qui sacramentum Confirmationis prius non susceperit.
- 2 Primam Tonsuram suscipientes nondum cõfirmati, citra tamen contemptum, non peccant mort.

3 Prima

- 3 Prima Tonsura non initientur, qui fidei rudimenta edocti non fuerint, quique legere & scribere nesciant.
- 4 Prima Tonsura initiatus sufficit ut characteres formare sciat, quamvis scribere perfecte nesciat.
- 5 Prima Tonsura potest insigniri qui in sua lingua

- patria, & nativa legere, & scribere sciat.
- 6 Ordines Minores accipientes intentione non perseverandi in statu clericali, sed solum declinandi forum, peccant mort.
- 7 Clerici prima Tonsura, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedunt, non peccant mort.

Prima Tonsura non initientur, & qui Sacramento Confirmationis non susceperint, & fidei rudimenta edocti non fuerint, & quique legere & scribere nesciant, & de quibus probabilis coniectura non sit, eos non secularis iudicij fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum praestent, hoc vitae genus elegisse.

Cap. 6. de temp. ordin. in 6.

1. **P**rima Tonsura non initientur.] Aduertit Stephanus Vveims ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas, c. 11. p. 83. quod per Primam Tonsuram intelligere possumus primam illam rationem, quam Episcopus cum sacra benedictione facit ijs, qui ex laicis fieri volunt clerici, indeque appellata est Tonsura, vel etiam Corona clericalis, quae ostium aperit, & viam aeterni ad sacros Ordines maiores, qui sine illa suscipi non possunt: ideoque laici priusquam ad Tonsuram Ecclesiasticam admittantur, oportet eos saltem aliquo modo esse litteratos.

cord. lib. 1. cap. 71. numero 6. Bonacin. de Sacram. disputat. 8. quae. unica, puncto 5. numero 10. existimantes peccare mortaliter cum faciant contra praecipuum Concilij in praesenti.

¶ Qui Sacramento Confirmationis, &c.] Vide Piafec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 24. vers. ad minores. Molfet. in summa Theologia moralis, tract. 2. c. 3. num. 26. Homobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 3. g. 1. metipsum de iure Eccles. lib. 1. cap. 38. vers. prima autem tonsura. Hurtado de Sacrament. tract. de Confirmatione diff. 11. in fine: & in tract. de Ordine diff. 22. in princ. Non ea ratione quod confirmatio exigatur quasi de necessitate sacramenti Ordinis, veluti Baptismus, sed ob congruitatem, & ideo sacramentum Ordinis valide, sed non licite conferri posse illi, qui non est confirmatus, tenent Sot. in 4. dist. 22. quae. 2. art. 4. prope fin. Nauarr. in man. cap. 22. num. 9. Hentiq. in sum. lib. 10. cap. 14. §. 2. in commento lit. P. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. post resolut. 276. in notabil. de materia sacramenti Ordinis, Fr. Emman. in summa p. 2. cap. 17. sub num. 10. Aegid. de Coninck. de Sacrament. & censur. tom. 1. quae. 72. art. 8. num. 90. & tomo 2. disputat. 20. dub. 10. numero 102. Valer. Reginald. in praxi fore poenit. libro 28. numero 24. Bonacin. de Sacrament. disputat. 8. quae. unica puncto 5. num. 9. in princ. Zambran. de casibus in articulo mortis cap. 2. dub. 3. num. 1. Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. part. 4. cap. 3. Laurent. de Franchis in controu. inter Episcopum & Regulares pag. 78. in resp. 15. Ego ipse de Episcopo part. 2. allegat. 2. num. 14.

¶ Quae legere, & scribere nesciant, &c.] Vide Vivald. in candel. aureo, vbi de sacramento Ordinis, tit. de scientia Ordinis, num. 39. Franc. Leon. in thesauro fore Eccles. part. 3. cap. 8. numero 6. Piafec. d. cap. 1. num. 40. in fine, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. decis. 390. in 1. edit. alias resolut. 329. numero 6. in 2. edit. Bonacin. dicit puncto 5. numero 16. Molfet. d. tract. 2. cap. 13. num. 2. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 9. à numero 2. Sanch. in opus. moralibus lib. 7. cap. 1. dub. 45. num. 9. Marchin. de sacramento Ordinis tract. 1. p. 5. cap. 1. numero 4. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fore Eccles. c. 7. num. 1. Laurent. de Franchis vbi supra in resp. ad 19. vers. & vt à princ. metipsum d. p. 2. alleg. 11. num. 5.

2. Cum hoc praecipuum non admittendi ad primam Tonsuram nisi confirmatum, non ordinandis, sed Episcopo ordinandi Concilium in praesenti imponat, non videri etiam post Concilij decretum peccare mortaliter ordinandos, si absque hoc suscepto Sacramento, citra tamen contemptum, aecedant ad primam Tonsuram suscipiendam, resoluunt Nauarr. d. num. 9. Vivald. in candel. aureo, vbi de confirmat. num. 41. Valent. ad 3. part. 5. Thomae, disput. 5. quae. 2. puncto 2. vers. characterem, Henriq. in sum. lib. 14. cap. 6. §. 3. Soar. tom. 3. disput. 38. sect. 1. Auila de censur. part. 7. disput. 9. sect. 1. dub. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. resolut. 269. Galet. in margarita casuum conscientia, verb. Ordo pag. 194. col. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 48. g. 1. Molfet. in sum. Theolog. moral. tom. 1. tract. 2. c. 11. nu. 7. Aegid. de Coninck d. nu. 90. Homobon. de bonis d. tract. 3. g. 5. Fernandez in examine Theolog. moralis, part. 3. cap. 3. §. 5. Diana resolut. moral. part. 2. tract. 2. miscel. resolut. 4. in fine, & part. 4. tract. 2. resolut. 5. vers. nota etiam. Zambran. dicit cap. 2. dub. 3. numero 3. Laurent. de Franchis in dicit. resp. ad 15. in fine, Campan. in diuers. iuris canon. rub. 2. num. 26.

Sufficere quod characteres formare sciat, quamvis scribere perfecte nesciat, tenet Sel. in select. Canon. c. 5. num. 6. attestans ita decidisse sacram. Congregat. Episcop. & Regul. sub die 13. Octobris 1593.

Quod valeat prima Tonsura insigniri quisquis in sua lingua patria, & nativa legere, & scribere sciens, resoluunt Azor. d. part. 2. lib. 6. cap. 6. quae. 2. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 5. cap. 2. num. 2. quos refero d. alleg. 11. num. 5. in fine, ex ea ratione, quia in hoc decreto non exprimitur in qua lingua, & ideo de vulgari, seu materna videtur intelligendum. Sanch. d. cap. 1. dub. 45. numer. 11. Diana moral. resolut. part. 5. tract. 14. resolut. 27.

¶ De quibus probabilis coniectura non sit, &c.] Accipientem igitur primam Tonsuram, vel minores Ordines intentione non perseverandi in statu clericali, sed solum declinandi iurisdictionem fore secularis non videri mortaliter peccare, resoluunt Nauarr. in man. cap. 25. nu. 108. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 17. concl. 2. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 31. num. 16. & 17. Galet. d. verb. Ordo pag. 194. col. 2. Aegid. de Coninck d. disput. 20. num. 104. & seq. Bonacin. d. disput. 8. quae. unica puncto vltim. in fine, Homobon. de Bonis de examine Eccles. part. 1. tract. 3. g. 2. & 3. Villajob. in sum. tract. 11. diff. 14. num. 2. Diana resolut. moral. p. 2. tract. 2. miscel. resolut. 22.

Contra Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 12. Martin. Fornar. de Ordine cap. 3. numero 3. Didac. Nugn. in addition. ad 3. part. tomo 2. quae. 46. artic. 4. Card. Tolet. in instruct. sa-

Contra Ban. 2. 2. g. 12. art. 1. §. de secunda difficultate, Petr. de Ledesma in sum. part. 1. tract. de sacramento Ordinis, c. 7. concl. 3. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 9. c. 7. num. 2. metipsum d. alleg. 11. nu. 12. alias num. 16. in vlt. impress. Molfet. in Theolog. moralis tract. 2. cap. 18. numer. 1. Marchin. de sacramento Ordinis tract. 1. p. 8. cap. 1. à numero 2. existimantes non improbabiler hunc peccare mortaliter.

Culpae mortalis dampnari non debere clericos primae Tonsurae, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedunt, atque ad Ordinum ministeria aedeunda incapaces se reddunt, ducendo, v. g. uxorem viduam, contra Caiet. 2. 2. quae. 12. art. 1. dub. 1. resoluunt Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 4. c. 18. num. 4. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 13. c. 1. g. 14. Sanch. de matrim. lib. 7. disput. 31. nu. 7. Paul. Laym. d. c. 7. nu. 2. vbi post Sanch. d. loco num. 11. & Valent. tom. 3. disp. 1. g. 12. puncto 1. subdit videri esse culpam venialem inconlistantia si sine causa à statu clericali recedant, sicuti si nouitus sine causa ex Ordine abeat.

Ordinari volentes quibus debeant esse muniti.

C A P V T V.

- I Nomina eorum qui ordinandi sunt in Ecclesia, sunt euulganda per parochum, & de ipsorum vita inquirendum, ac de tali inquisitione littera ad Episcopum transmittenda.
2 Non extenditur ad Regulares,

AD minores Ordines promouendi bonum à Parocho, & à magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant. Hi verò, qui ad singulos maiores erunt assumendi, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, vt nominibus ac desiderio eorum, qui volent promoueri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirat, & litteras testimoniales, ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quam primum transmittat.

a Cap. quando 24. diff.
b Vide 3. Carth. can. 22 & 4. Carth. 12.

Vide Concil. Bracharen. IV. añ 2. de examinandis. cap. 4. Hoted. de incompatilibus benefic. c. 24. num. 38. & 39. Salzed. ad Bernard. c. 25. littera A. vers. hoc autem. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacramento Ordinis, c. 7. en lo que toqua, Henric. in sum. lib. 10. c. 17. §. 2. Thom. Valasc. allegat. iuris, tom. 1. allegat. 9. num. 5. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 26. §. 18. ex num. 1. vbi num. 2. subdit denunciations huiusmodi fieri debere in singulis maioribus Ordinibus, nisi ordinandus notus esset Episcopo, Bonacin. de Sacrament. dist. 8. q. vnica, puo. 5. num. 17. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 4. num. 21. vers. ad minores, late Marchin. de sacrament. Ordin. tract. 2. p. 6. cap. 11. per tot. Honor. ad Decretal. tit. de serutino in Ordine faciendo num. 2. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. part. 1. tract. 2. c. 39. 26. incipit. de iure Eu. esast. lib. 1. cap. 33. nu. 168. & de officio, & potestate Episcopi, p. 2. allegat. 10. & in formulario Episcopi, formular. 2. vbi habetur formula facultatis euulgandi nomina eorum, qui Ordinis sacramento initiandi sunt, & in formular. form. 3. pono formulam denunciandi, in Ecclesia illum, qui ad Ordines promouendus est, & formular. 4. exprimo formulam litterarum testimonialium Parocho emanantium vigore facultatis euulgandi nomina ordinandi, & formular. 8. dico quomodo dandum testimonium Magistri scholæ pro ijs, qui ad minores Ordines promoueri volunt.

Ad Regulares minimè extendi dispositionem huius cap. in quibus satis esse Episcopo testimonium habere ab ordinandorum superioribus Regularibus affirmantibus, & attestantibus prædictos nullo requisitorum indigere, eiusque fidei standum esse, præterquam circa doctrinam, pro qua subiiciuntur Episcoporum examini, referunt decim Henric. d. lib. 10. cap. 23. §. 4. in gloss. littera L. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 24. art. 1. Vgolin. d. §. 18. num. 2. vers. tertio excipiuntur Regulares, Campan. in diuers. iuris canon. rub. 12. cap. 13. num. 35.

Nullus omnino beneficij sit capax, nisi qui habeat 14. annos. Fori priuilegio gaudere volens, qua habere ac agere debeat.

C A P V T V I.

- 1 Nullus ante 14. annum beneficium potest obtinere.
2 Beneficium simplex potest obrinere qui habet 14. annum inceptum, licet non completum.
3 Etas 14. annorum in quibus capellanijs non requiratur.
4 Etas 14. annorum sufficit ad obtinendum Canonicatum in Ecclesia collegiata.
5 Etas 14. annorum requiritur ad obtinendam dimidiam portionem in Ecclesia cathedrali.
6 Beneficium etiam per viam presentationis, electionis, aut alterius cuiuscunque prouisionis non potest obtineri ante etatem 14. annorum.
7 Fundationem statuenti vt etiam minor 14. annorum beneficium adipisci valeat, standum est.
8 Episcopus non potest indulgere cuique, vt ante 14. annos beneficium simplex obtineat.
9 Etas septem annorum sufficit ad pensionem.
10 Fori priuilegio qui vult gaudere, qua habere, ac agere debeat.
11 Beneficiati fori priuilegio gaudent, etiam si habitum clericalem, & Tonsuram non deferant.
12 Fori priuilegio gaudet obtinens validè beneficium etiam ante illius possessionem.
13 Fori priuilegio gaudet beneficii possessionem etiam invalidè obtinens.
14 Fori priuilegio gaudet beneficium etiam modici valoris obtinens.
15 Beneficium titulum possidens absque redditibus fori priuilegio gaudet.
16 Capellaniam collatiam & in perpetuum titulum collatiam obtinens gaudet fori priuilegio.
17 Coadiutoriam à Papa obtinens priuilegio fori gaudet.
18 Fratantiam pro comitandis cadaueribus defunctorum habens fori priuilegio gaudet.
19 Pensionem obtinens loco tituli habetur pro clerico ad effectum gaudendi fori priuilegio.
20 Clericus non beneficiatus vt fori priuilegio gaudet qua requirantur.
21 Habitum clericalem, & Tonsuram simul deferre tenetur clericus, qui fori priuilegio gaudere vult.
22 Habitum clericalem, & Tonsuram dimittens priuilegium fori amittit.
23 Habitum clericalem qui dimiserit, potest illum iterum reassumere non obstante irregularitate.
24 Iudex Ecclesiasticus cognoscit de controuersia orta circa habitum clericalem.
25 Clericus se immiscens enormitatibus in habitu, & Tonsura fori priuilegio censetur renuntiasse.
26 Clericus minoribus quando fori priuilegio gaudeat.

27 Cleri-

- 27 Clericus characterem, & habitum clericalem assumens post delictum an gaudeat priuilegio fori.
- 28 Clericus repertus à Curia seculari sine habitu clericali donec doceat de suo clericali in carceribus laicis potest decerni.
- 29 Ascribere tenetur Episcopus ad seruitium Ecclesie clericum in minoribus constitutum.
- 30 Clericus inseruiens alteri Ecclesie quam illi, cui fuit ascriptus, gaudet fori priuilegio.
- 31 Mandatum Episcopi debet esse expressum in clerico & sufficit oretenus concessum ad inseruiendum Ecclesie pro fori priuilegio obtinendo.
- 32 Ascriptio in Ecclesia de mandato Episcopi non est necessaria ad gaudendum fori priuilegio, sed sufficit quod realiter fiat seruitium in diuinis.
- 33 Ordinationis tempore nulli Ecclesie adscriptus amplius non potest ascribi.
- 34 Clericos non inseruientes Ecclesiis non potest Ordinarius immunitate à gabellis, & alijs oneribus priuare.
- 35 Barisellus Episcopi, cum sit de illius familia armata fori priuilegio gaudet.
- 36 Fiscalis Episcopi tanquam familiaris illius gaudet fori priuilegio.
- 37 Notarius curie Episcopalis gaudet fori priuilegio.
- 38 Diaconi Saluatici in regno Neapolitano qui gaudeant fori priuilegio.
- 39 Seruitium hoc debet prestari de presenti.
- 40 Tonsuratus non sufficit, vt bis, vel ter inseruiat Ecclesie, sed requiritur moralis perseverantia in eo, vt fori priuilegio gaudeat.
- 41 De Clericis coniugatis.
- 42 Clerici coniugati gaudent fori priuilegio si cum uirgine, & Virgine contraxerint.
- 43 Si vestes deferant, & Tonsuram.
- 44 Clerici coniugati fori priuilegio gaudent in criminibus.
- 45 Subdiaconus qui ex dispensatione Apost. cum uirgine matrimonium contraxit, & pensiones Ecclesiasticas obtinet, fori priuilegio gaudet.

Nullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus Ordinibus constitutus, ante decimum quartum annum beneficium possit obtinere. *β* Is etiam fori priuilegio non gaudeat, nisi beneficium Ecclesiasticum habeat, *δ* aut clericalem habitum, & Tonsuram deferens, e alicui Ecclesie *ζ* ex mandato Episcopi inseruiat, vel in seminario Clericorum, aut in aliqua schola, vel vniuersitate de licentia Episcopi, quasi in via ad maiores Ordines suscipiendos versetur. *θ* In Clericis vero coniugatis seruetur constitutio Bonifacii IX. quæ incipit, *α* Clerici, qui cum vnicis, modo hi Clerici, alicuius Ecclesie seruitio vel ministerio ab Episcopo deputati, eidem Ecclesie seruiant, vel ministrent, & clericali habitu, & Tonsura vtantur, nemini, quo ad hoc priuilegio, vel consuetudine, etiam immemorabili, suffragante.

⁴ Cap. I. de cler. coniug. in 5.

¹ Vnde Gregor. Lop. l. 3. verb. quatorze annos tit. 16. part. 1. Henric. in summ. lib. 10. c. 19. §. 1. Pech. in reg. beneficii, de reg. iuris lib. 6. num. 27. vers. catorum quod in istis, Borgn. Caualean. part. 1. decis. 29. num. 1. Iacob. de Graff. in aureis decis. tom. 1. lib. 2. c. 51. nu. 8. Cardin. Tolet. in summ. lib. 5. c. 79. vers. 3. Thom. Valasc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 7. nu. 10. Gutier. Canon. lib. 1. c. 26. num. 33. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. q. 7. Flamin. Parit. de resignat. lib. 3. q. 7. num. 65. & lib. 4. q. 1. num. 7. & q. 11. num. 13. Valer. Reginald. in praxi fori panti. lib. 30. tract. 3. num. 166. in fine, Petr. de Ledefina in summ. p. 1. vbi de sacrament. Ordinis, c. 7. vers. de la prima, & p. 2. tract. 7. cap. 1. concl. 7. prope fin. Ceuall. commun. contra commun. q. 423. num. 3. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 860. & in praxi rerum fori Eccles. decis. 385 in 1. edit. alijs resol. 331. & 325. num. 3. in 2. edit. & in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 281. num. 2. p. 4. Lessi. de iustit. lib. 2. c. 34. dub. 20. num. 109. Nicol. Garc. de benefice. p. 7. c. 4. num. 8. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 2. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarre lib. 1. tit. 20. l. 1. de atate num. 5. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 1. cap. 10. q. 60. in princ. vers. quoniam, Moltes. in summ. Theologia moral. tract. 6. c. 7. num. 44. late Nouar. in singul. canonic. conclus. 13. nouissime Stephan. VVeims ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trident. innouatas, constit. 9. pag. 77. cum segg. vbi dicitur innouari cap. 1. de cler. coniug. lib. 6. per decretum Concilij in presenti, Tambur. de iure Abbatum tom. 3. disput. 9. q. 7. num. 21. metipsum de officio. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 60. num. 73.

² *α* Ante decimum quartum annum, &c.] Inceptum scilicet, licet non completum, vt referunt decifum Henric. d. c. 19. §. 2. Galet. in margarita casuum conscient. verb. beneficium 4. Armendar. d. l. 1. de statibus num. 5. Ceuall. quest. 523. num. 4. & q. 593. num. 18. Aloyf. Ricc. d. collect. 860. vers. limita secundo, & resol. 325. num. 3. vers. ubi hilominus, Azor. d. cap. 5. quest. 7. in fine, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. in princ. num. 90. Cardin. Tusch. tom. 3. lictera E. concl. 338. num. 12. Garc. de benefice. p. 7. c. 4. num. 11. Thom. Valasc. allegat. Inuris tom. 1. allegat. 8. à num. 1. Campan. d. cap. 6. num. 2. in fine Nouar. d. concl. 13. num. 4. Sel. in select. Canonic. c. 25. nu. 3. attestans sic fuisse decifum in Camplen. 11. May 1630. Ego Barbos. in Collect. in Concil. Triad.

ipse d. alleg. 60. num. 73. Stephan. VVeims d. loco num. 2. Etatem 14. annorum requisitam ad obtinendum beneficium Ecclesiasticum non requirit in Capellanijs, quæ fundari solent, maxime in Hispania, absque Episcopi, aut superioris auctoritate, in quibus succedunt clerici de parentela, vel conferuntur à patronis laicis, refert decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. num. 27. Etatem 14. annorum sufficere ad obtinendum Canonicatum in Ecclesia Collegiata, referunt decifum Gonzal. d. gloss. 5. num. 91. & alij citati per me in tractat. de Canon. cap. 13. num. 14. Prouisio in 13. anno atatis de Canonicatu in Ecclesia Collegiata, vbi vigore statuti Ecclesie prouisi ante realem possessionem, & fructuum perceptionem debent expectare per biennium, obstat decretum Concilij in presenti, vt refert decifum Garc. p. 7. c. 4. num. 13. Etatem 14. annorum requirit ad obtinendam dimidiam portionem in Ecclesia Cathedrali, nec tales dimidias portiones habere annexum Ordinem sacrum, attestatur resolutum Gonzal. d. gloss. 5. num. 93. quem refero d. tract. de Canonic. cap. 13. num. 17. Prohibitionem de obtinendo beneficio ante illam etatem 14. annorum subsistere ne dum si per viam collationis daretur, verum etiam presentationis, electionis, aut alterius cuiuscunque prouisionis stante generica Concilij prohibitione, & ob generale verbum, obtinere, de quo in presenti, tenent Mandos. in tract. de minori atate cap. 4. num. 17. Campan. d. cap. 6. num. 6. Ego ipse d. allegat. 60. num. 78. Fundationi statuenti vt etiam minor 14. annorum beneficium adipisci valeat, standum esse, cum ei derogatum non fuisset per textum in presenti, referunt decifum Gonzal. d. gloss. 5. num. 91. Aloyf. Ricc. d. collect. 860. vers. nunc limita. & primò. Campan. dict. capitulo 6. numero 2. in fine, Massobr. in praxi habendi concursus requis. 7. dub. 12. & requis. 10. dub. 11. numero 30. Nouar. d. conclus. 13. num. 5. Rot. decis. 194. part. 2. recent. Ego ipse d. allegat. 60. num. 77. Beneficium fundans cum declaratione quod illius Rector debeat esse Sacerdos Missam celebrans, &c. his tamen

³
⁴
⁵
⁶
⁷

Q tamen

- tamen demptis qui forent, aut sunt de sua progenie & stirpe, quos eligi posse voluit in Rectores dicti beneficii, etiam si non essent nisi in minoribus, & puri clerici, potest presentare filium suum, qui clericus in aliquo saltem ex minoribus Ordinibus constitutus, & alioquin idoneus reperitur, etiam si decimum suae aetatis annum non exceperit, ut refert decimum Masfobr. *requis. 7. dub. 12. num. 4.*
8. Episcopum non posse indulgere cuiquam ut ante 14. annum beneficium simplex obtineat, resoluit Azor. *d. cap. 5. q. 9. vers. si quaras. Nouar. d. concl. 13. num. 2. Armen-dar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 102. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. cap. 9. num. 33. Aloyf. Ricc. d. resol. 33. num. 2. ubi in fine resoluit Episcopum conferentem beneficium minori 14. annorum peccare mortaliter, & collationem esse nullam, refero Ego ipse *d. alleg. 60. num. 75.**
9. Ad pensionem sufficere aetatem septem annorum, & in ea non procedere dispositionem huius decreti, resoluit Aloyf. Ricc. *in d. praxi decif. 430. in d. edit. alias resol. 367. in 2. edit. Gonzal. d. gloss. 5. §. 5. num. 26. Stephan. Gratian. discept. forens. 10. 3. c. 397. n. 17. Nouar. d. concl. 13. n. 10. Contra Emman. Sa. in aphor. verb. beneficium. n. 30. Garc. de benef. p. 1. cap. 5. nu. 129. in fine. Campan. d. e. 6. nu. 5. & rub. 11. c. 14. nu. 16. vers. de legitima, existimantes hoc decretum extendi ad pensionem, quod etiam nouissime à S. Congreg. decifum refert Stephan. V. Veims *d. loco num. 2.**
10. *§. 15. etiam fori privilegio non gaudeat, &c.]* Vide apud Lufitanos Ordin. Reg. lib. 2. tit. 1. §. 27. & apud Lufitanos l. 1. tit. 4. lib. 1. noua Recop. Henric. in sum. lib. 10. c. 15. §. 2. & lib. 1. c. 45. §. 1. in fine. Cou. pract. c. 32. num. 21. Lazarte de decima vend. c. 19. num. 20. Fulu. Pacian. de probat. lib. 2. c. 20. num. 42. Baiard. ad Clar. §. fin. q. 36. num. 27. Cabed. decif. 59. num. ult. p. 1. Parlador. differ. 9. §. 1. num. 11. Bobadil. in sua politica lib. 2. cap. 18. num. 102. Soar. de Pace in pract. tom. 2. pral. 2. num. 6. & 7. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 62. num. 9. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 9. num. 50. Morla in imperio iuris p. 1. tit. 2. in pralud. num. 138. Ceual. commun. contra commun. q. 396. num. 579. tosp. 4. Garc. Masfil. Sicilia decif. 113. D. Barbosa in l. Titia num. 36. ff. soluto matrim. Valasc. conf. 151. num. 32. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 139. art. 2. Farin. in praxi crimin. q. 8. num. 5. & à num. 60. Carol. de Grassis de effectib. clerical. effect. 1. à num. 1167. Nicol. Garc. de benef. p. 2. cap. 2. num. 2. Thom. Valasc. allegat. Iuris alleg. 10. num. 2. & alleg. 44. num. 2. Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. Neap. cap. 7. Bonacin. in octauum praeceptum Decalogi disp. 10. quest. 2. p. 1. §. 4. num. 10. cum segg. Torreblanca in practica. iuris spiritual. lib. 1. 5. cap. 5. num. 22. Ciarlin. contro. vers. forens. cap. 20. à num. 2. nouissime Sperell. decif. 26. per 101. D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. in relect. ad cap. 2. de foro compet. num. 12. cum segg. & ad cap. cum sit generale, num. 36. cum segg. eod. tit. Torreblanca de iure spirit. lib. 1. 5. cap. 5. num. 22. cum seg. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 11. num. 2. & 3. Vgolin. de officio Episcopi cap. 12. num. 3. Gabr. Pereira de manu Regis p. 2. c. 26. metipsum in simili tract. p. 2. allegat. 12. & me non citato in illo loco, Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 111. Ludou. Correa in repet. cap. inter alia. de immun. Eccles. p. 2. num. 30. nouissime Stephan. V. Veims *d. constit. 9. num. 4.* Vtrum quilibet clericus minorum Ordinum, qui non habuerit requisita Concilij in presenti possit trahere ad forum Ecclesie illum qui saltem contra suam personam aliquid maleficum, velvolentiam commiserit: vide Nouar. quest. forens. lib. 1. p. 1. q. 7. num. 17. D. Felician. de Vega in relect. ad d. cap. cum sit generale, num. 36. cum segg.
11. *7. Nisi beneficium Ecclesiasticum, &c.]* Quamuis habitum clericalem & Tonsuram non deserant, quia id in alijs solum requiritur propter disunctionem, aut, qua ponitur infra. Ita Clar. §. fin. q. 36. num. 16. & 19. Lal. Zech. de republ. eccles. tit. de clericis, vers. ad hoc, Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 61. num. 9. vers. si tamen, Fr. Emman. in summo. p. 1. cap. 155. conclus. 2. Arzeued. l. 1. num. 9. vers. seu si beneficium, tit. 4. lib. 1. noua recop. Gonzal. ad reg. 8. Caneel. gloss. 5. §. 5. num. 6. Curi. Philip. p. 3. §. 1. num. 3. ad fin. à Ponte conf. 22. vol. 1. Ceual. commun. contra commun. q. 563. num. 3. Bobadil. in sua politica lib. 2. cap. 18. num. 102. lit. E Gutier. lib. 1. q. 7. Thom. Valasc. *d. alleg. 16. num. 9.* Carol. de Grassis *de effectib. clerical. effect. 1. num. 1195. cum segg.* Farin. in praxi crimin. quest. 8. num. 7. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. quest. 4. num. 27. Bellet. d. p. 1. tit. de fauore cleric. personali §. 8. num. 7. vers. distinguendo, Nicol. Garc. de benef. p. 2. cap. 2. num. 4. ubi num. 5. subdit procedere etiam stante constitutione Sixti V. de habitu, & Tonsura, Bonacin. de legib. disp. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. num. 10. Marc. Anton. Genueni in pract. Archiep. Neapol. cap. 7. num. 7. Paul. Layman. in Theolog. morali lib. 4. tract. 9. cap. 6. num. 2. Diana resoluit moral. p. 1. tract. 2. resoluit. 28. & p. 4. tract. 1. resol. 89. Squillante de priuileg. cleric. cap. 7. num. 23. Donat. Anton. de Marimis quorid. resoluit cap. 56. per totum, Gabr. Pereira de manu Regis, p. 2. cap. 26. num. 2. vers. clericis tandem, Castr. Palao in opere morali tract. 12. q. vnta puncto 2. num. 6. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 10. num. 9. Bonacina in 8. praecept. Decalogi disp. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. num. 11. Marchin. de sacram. Ordin. tract. 2. p. 1. cap. 15. diffie. 1. Torreblanca *d. lib. 15. cap. 6. à princ.*
12. Obtinente collationem beneficii, etiam ante adeptam illius possessionem, fori priuilegio gaudere, modo collatio valida fuerit, tenent Gig. de pensionib. q. 94. num. 12. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 7. q. 1. nu. 47. Aloyf. Ricc. *d. collect. 549. amp. 6. & in praxi rerum fori eccles. decif. 388. in 1. edit. alias resol. 327. num. 1. in 2. edit. & in decision. curia Archiep. Neapol. decif. 188. p. 2. & decif. 128. p. 4.* Marc. Anton. Genueni. *d. cap. 7. num. 6.* Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1. c. 11. num. 2. Nicol. Garc. *d. e. 2. num. 14.* Bonac. de leg. disp. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. num. 12. & de censur. in Bulla Coena contentis. disp. 1. q. 10. sect. 1. puncto 6. nu. 24. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 4. num. 22. Antonin. Diana resoluit moral. p. 1. tract. 3. resol. 28. Squillante de priuileg. clericor. cap. 7. num. 16. Bonacin. *d. disp. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. num. 13.*
- Contra Ordin. Reg. Lufit. lib. 2. tit. 1. §. 25. Clar. §. fin. q. 36. vers. hoc autem, in fine, & vers. regulariter autem ubi Baiard. num. 14. Menoch. conf. 350. num. 6. cum segg. Mascard. de probat. concl. 302. num. 16. & 17. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. B. concl. 78. num. 8. Sigism. Seacc. de iudic. causis. civil. lib. 1. cap. 11. num. 82. Farin. *d. q. 8. num. 45. & 70.* Carol. de Grass. *d. effect. 1. num. 1187.* Thom. Valasc. *d. tom. 1. alleg. 10. ex nu. 10.* Castr. Palao ubi supra num. 5. Marchin. de sacram. Ordinis p. 1. tract. 1. cap. 15. diffie. 3. existimante beneficiarum ad effectum ut escufiat forum seculari teneri non solum probare titulum beneficii, sed etiam illius possessionem.
- Post adeptam beneficii possessionem non est inquirendum an valide obtinuerit, quia etiam si beneficium obtinere non posset, vtpote quia erat illegitimum, seu irregularis, vel impeditus clericatum assumere, adhuc gaudet fori priuilegio si de facto reperitur in possessione, ut per Carol. de Grass. *d. effect. 1. num. 340. & nu. 1194.* Ioan. Baptista del Thoro in compendio decif. Neapol. verb. clericus pag. 94. Squillante *d. c. 7. num. 22.*
- Beneficij appellatione quoad hoc propositum venire beneficium etiam modici valoris, itavi illud obtinens fori priuilegio gaudere possit, resoluit Marc. Anton. Genueni *d. e. 7. in fine.* Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 3. collect. 540. vers. amplia 8. & in praxi rerum fori eccles. resoluit. 327. vers. sufficeret tertio, Campan. in diuers. iuris. canon. rubr. 8. cap. 5. num. 19. Garc. de benef. p. 1. cap. 6. num. 37. & p. 2. cap. 2. num. 3. Carol. de Grassis *d. effect. 1. num. 1224.* Del. in selectis canon. cap. 18. num. 3. attestans sic fuisse decifum in Ianuen. 18. Martij 1628. ubi fuit dictum quod promotus ad Ordines cum collatione vnus beneficii redditus duorum scutorum annuorum, qui incedens in habitu laicali cum armis dum caperetur à birruarijs vnus ex illis occidit, & ad carceres laicales adductus fuit, gaudere priuilegio fori.
- Possidentem solum titulum beneficii absque redditibus, fori priuilegio gaudere, tenent Carol. de Grassis loco proxime citato, Aloyf. Ricc. in decision. Curia Archiep. Neapol. p. 2. decision. 189. & p. 4. decif. 198. Antonin. Diana *d. resol. 29.* Squillante *d. e. 7. num. 17.*
- Capellaniam collatam, & in perpetuum titulum collatam si quis obtinuerit, fori priuilegio gaudere posse, resoluit Salzed. ad Bernard. in practica cap. 64. alias 67. num. 11. & 12. Armen-dar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 2. tit. 19. de foro compet. num. 26. Squillante *d. cap. 7. num. 18.*

- num. 18. Cened. d. lib. 1. quæst. 4. num. 37. Aloyf. Ricc. d. p. 2. de-
cis. 199. num. 10. Castr. Palao d. punto 2. num. 3. vers. secundo,
Torreblanca d. lib. 1. §. 6. m. 6. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. n. 10.
- 17. Coadiutoriam a Papa qui obtinuerit privilegio fori
gaudere posse tradunt Garc. d. p. 1. cap. 5. num. 98. Armendar.
d. num. 26. Squillante d. cap. 7. num. 21. Sebast. Cas. in
reloc. de eccles. hierarchia disp. 14. §. 9. num. 8. Castr. Palao
d. punto 2. num. 3. in fine. Torreblanca d. lib. 1. §. 6. num. 7.
Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. num. 9.
- 18. Fratrum pro comitandis cadaveribus defunctorum
Neapoli habentem gaudere fori privilegio asserunt
Marc. Anton. Genuent. d. cap. 7. num. 9. Aloyf. Ricc. d. col-
lect. 5. 40. ampl. 2. §. d. resol. 327. vers. sufficeret. Ego ipse d. al-
leg. 12. num. 11. me citato illo loco Squillante d. cap. 7. num.
19. Castr. Palao d. punto 2. num. 3. Torreblanca d. lib. 1. §.
cap. 6. num. 8. vbi etiam de pretimonium habente.
- 19. Pensionem obvenientem loco tituli haberi pro clerico
beneficiario ad effectum gaudendi privilegio fori, tenent
Crescent. decisi. 14. de sentent. & re iudic. Lazarte de de-
cima vendit. cap. 19. num. 24. Gig. de pensioib. quæst. 28. num.
18. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 64. alias 67. num. 10.
Villar. del patronado de Calasitud. p. 4. §. 3. num. 12. Fr. Em-
man. in sum. tom. 1. cap. 155. num. 11. Zerol. in praxi Episcop.
p. 1. verb. clericus. §. 2. dub. 2. Armendar. d. tit. 19. de foro com-
pet. num. 5. §. 7. a Ponte tom. 1. consil. 24. num. 33. Et tom. 2.
consil. 36. num. 24. Antonin. Diana moral. resol. part. 1. tract.
2. resol. 30. Squillante d. cap. 7. num. 20. vers. supradictas.
Castr. Palao d. disp. unica punto 2. num. 4. Torrebl. d. lib. 1. §.
c. 6. num. 10. Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex iure
communi de sumptus. & per Concil. Trid. innovatas, consil. 9.
num. 15. Marchin. de sacram. Ordin. tract. 2. p. 1. cap. 15. diffi.
2. Sel. dicta cap. 18. num. 4. vbi attestatur decimum sub die
18. Decembris 1595. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. num. 13. & p. 3.
alleg. 57. num. 151. vbi assero decimum in Portucalen. 10.
Aprilis 1622.
- Contra Azeved. l. 1. num. 5. vers. sed an penso. tit. 4. lib. 1.
nova recopil. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. quæst. 11.
num. 70. & lib. 2. quæst. 15. num. 15. Gonzal. ad reg. 8. Cancel.
gloss. 5. §. 5. num. 6. Marc. Anton. Genuent. d. cap. 7. num. 7.
Carol. de Grassis d. effectus 1. num. 1206. Nicol. Garc. d. p. 1.
cap. 5. num. 70. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 470. & in
decisi. curie Archiep. Neapol. part. 2. decisi. 71. num. 11. & decisi.
192. numer. 10. ad fin. Bonacin. de legib. disput. 10. q. 2. pun-
cto 1. §. 4. num. 11. & de consensu in Bulla Cæna consentis. disp.
1. q. 16. sect. 1. punto 6. num. 23. Cened. d. lib. 1. §. 4. num. 32.
cum seqq. existimantes clericum pensionarium minimè
gaudere fori privilegio.
- 20. **Aut clericalem habitum, & Tonsuram, &c.]** Vt clericus
fori privilegio gaudeat requirit, & sufficere vnum ex tribus
intra scriptis, videlicet quòd clericalem habitum, &
Tonsuram deferens alicui Ecclesie de mandato Episcopi
p. inferuiat. Vel quòd clericalem habitum, & Tonsuram
deferens in aliquo seminario de licentia Episcopi degat.
Vel quòd in habitu & Tonsura incedens in aliqua schola
de licentia Episcopi versetur, refert decimum Armen-
dar. in addit. ad recopil. legum Navarrae, lib. 2. tit. 19. l. 1. de foro
compet. num. 22.
- 21. **Clericalem habitum, & Tonsuram deferens.]** Habitum
igitur clericalem, & Tonsuram simul deferre tenent cler-
nicum qui fori privilegio gaudere vult, itaut non sufficiat
gestatio habitus, vel coronæ, tradunt D. Barbosa in l. Ti-
ria num. 34. vers. ultima conclusio. ff. soluto matrim. Bellet. dis-
quisit. cleric. p. 1. tit. de favore cleric. personalis. §. 8. num. 7. Ar-
mendat. d. l. 1. de foro compet. nu. 13. Aloyf. Ricc. in decisi. curie
Archiep. Neapol. part. 4. decisi. 154. Castr. Palao d. punto 2.
num. 7. Ego ipse d. p. 2. allegat. 12. num. 19. Stephan. VVeyms
d. consil. 9. num. 3.
- 22. Clericalem habitum, vel Tonsuram si quis dimiserit,
privilegium fori penitus amittere, etiam si prius eum
Episcopus non admonuerit vt habitum, Tonsuramve
assumat, tenent Cuch. instit. maior. lib. 3. tit. 9. de privileg.
cleric. num. 266. Lex. Zeeh. de republ. ecclesiast. tit. de clericis,
n. 6. vers. amittitur autem. Marti. Anton. var. resol. lib. 3. resol.
38. nu. 7. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore ecclesiast. decisi. 606.
in l. ead. alias resol. 530. n. 4. in 2. edit. Prosper de Augustino
in addit. ad Quarant. in summa Bullarum, verb. habitus clericæ
Barbof. in Collect. in Concil. Trid.

lis, Vgolin. de officio Episcopi, c. 12. n. 3. vers. tertio, Squillante d.
c. 7. n. 8. Ego ipse d. alleg. 1. nu. 29. Quando scilicet conti-
nuò mcederet in habitu laicali, itaut publicè exstimare-
tur laicus, Farin. d. q. 8. n. 64. Bonacin. de legib. disp. 10. quæst.
2. punto 1. §. 4. num. 15. Aloyf. Ricc. in decisi. curie Archiep.
Neapol. p. 4. decisi. 154. Squillante d. cap. 7. num. 21. Si enim ha-
bitum a se gestari solitum ad breue tempus deposuerit,
non ideo fori privilegium amittere, resoluunt Armendar.
d. l. 1. de foro compet. num. 2. sicut nec illud amittere si
ob paupertatem, vel aliam ob iustam causam habitum
gestare non valuerit, probat cas. cleric. de vita. & honesta-
te cleric. Vgolin. d. cap. 12. nu. 3. Aloyf. Ricc. d. decisi. 154. nu.
5. Ego ipse d. p. 2. allegat. 9. num. 16. Squillante d. cap. 7. num.
7. vbi nu. 6. subdit idem quoque dicendum si non dele-
rat Tonsuram ex eo, quia caput rasum est præ caluicie,
aut propter aliam infirmitatem.

Clericalem habitum qui dimiserit, posse illum iterum
reassumere, non obstante irregularitate superueniente,
& Ordinarij prohibitionem, probat Sel. d. cap. 18. nu. 20. at-
testans sic fuisse decimum in Mazarieu. 17. Junij 1630.

Super probatione habitus clericali si fuerit contro-
uersa orta, an scilicet ille in quo sunt huiusmodi clericus
repertus, sit conueniens, tunc iudicem ecclesiasticum
debere cognoscere, resoluunt Farinac. d. q. 8. num. 34.
Marti. Antonin. d. resol. 48. num. 1. & 2. Stephan. Gratian.
discept. forens. cap. 190. num. 13. Armendar. d. l. 1. de foro com-
pet. num. 2. in fine. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. clericus. nu.
3. Layman. in Theolog. moralis lib. 4. tract. 9. cap. 7. num. 6.
Diana resol. mor. p. 1. tract. 2. resol. 27. Seraph. decisi. 742.
num. 5. Molin. de iustit. tract. 3. disp. 49. num. 11. Joseph. Seife
de inhib. cap. 5. §. 6. num. 78. Ambrosin. de immuni. Ecclesie.
23. num. 15. Melch. Lotter. de re benefic. lib. 3. q. 36. num. 69.
Castr. Palao in opere moralis tom. 2. disp. unica punto 4. num. 7.
Duard. ad Bull. Cæna lib. 2. cap. 19. q. 3. num. 19. Bonacin. in
eand. Bull. disp. 1. q. 16. sect. 1. punto 6. num. 31. Ego ipse d. p.
2. alleg. 12. num. 16.

Clericum qui in habitu & Tonsura se immiscet erro-
mitibus, & teneis pluribus, censeri absque monitione
renuntiasse privilegio clericali, secus si in habitu laicali
hæc perpetrasset, quia tunc requirit monitionem, asserit
Sel. d. cap. 18. nu. 15. vbi testatur decimum in Mozlen. 1. Fe-
bruarij 1620.

Clericum in minoribus Ordinibus constitutum nisi
beneficium ecclesiasticum habeat, aut clericalem habi-
tum & Tonsuram deferens Ecclesie deferuiat, vel in se-
minario, aut in aliqua schola, aut Vniuersitate de licen-
tia Episcopi versetur iuxta hoc decretum, fori iudicis
laici declinare non posse, non tamen idem decretum
obstare Episcopo quomodo iure suo in huiusmodi cleri-
cos delinquentes, si adhuc clerici permaneant, possit ani-
maduertere, eosque punire, tenet Sel. d. cap. 18. num. 16. asse-
rens ita fuisse resolutum in Valentina 17. Martij 1627. & in
Nuscan. 12. Junij 1628.

Clericum, qui characterem, & habitum clericalem
assumpsit post delictum, processum, & fideiussorem de
se representando coram iudice laico, gaudere fori privi-
legio, & a iurisdictione iudicis laici esse liberatum quoad
personam, quòd si fraus subsit (quam iudex ecclesiasticus
inspicere debet) posse iudicem laicum processui, finem
imponere, contra illum quoad bona procedendo, asserit
Sel. d. cap. 18. num. 17. attestans sic fuisse decimum in
Papien. 23. Maij 1626. & decidisse S. Congreg. controuer-
sij iurisdictionibus præpositam in vna ciuitatis Castella-
na 18. Februarij 1631.

Clericum repertum à Curia seculari sine habitu clericali,
donec doceat de suo clericatu in carceribus laicis
posse detineri, dummodo non sit notoriè clericus, & si
per octo menses ante incarcerationem habitum dimise-
rat, privilegio clericali nullo modo gaudere si à Curia, vt
supra, captus fuerit in tali habitu, dicit Sel. d. cap. 18. num.
19. vbi refert fuisse decimum sub die 11. Ianuarij 1620.

Alicui Ecclesie. Ascubere tenent Episcopum ad ser-
uitium Ecclesie clericum in minoribus constitutum, vel
prima Tonsura initiatum petentem ascribi, resoluunt Sel.
in solut. cap. 18. num. 13. attestans sic fuisse decimum in Va-
lentina 28. Martij 1628.

Q 2 Gaudere

30. Gaudere fori privilegio clericum inferuentem alteri Ecclesie quam illi, cui fuit adscriptus, vel deseruentem Capellæ existenti in Ecclesia, quæ ab Episcopo Confraternitati laicorum pro Oratorio esset assignata, resoluunt Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 111. num. 5. & decis. 154. num. 2.* Ricciul. de *iure personarum, lib. 2. cap. 6. num. 15.* Antonin. Diana *resolut. moral. part. 1. tract. 2. resol. 34.* Nouar. in *singularib. canonice. conclus. 92. num. 5.* Squillante de *privileg. cleric. cap. 7. num. 13.*
31. *Ex mandato Episcopi.* Expressum scilicet, ut per Menoch. de *presumpt. lib. 6. presump. 76. num. 41.* Cened. d. *lib. 1. g. 4. num. 24. & 26.* & sufficere quod fuerit oratenus concessum, secundam Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccl. decis. 601. in 1. edit. aliàs resol. 525 in 2. edit. quem refero d. alleg. 12. num. 12. & me citato, in illo loco, Squillante d. cap. 7. num. 5. vers. quæ licentia.*
32. ASCRIPTIONEM in Ecclesia de mandato Episcopi non esse necessariam, sed sufficere quod realiter fiat seruitium in diuinis, tenent Aloyf. Ricc. d. *p. 4. decis. 111. num. 5. & decis. 154. num. 2.* Nouar. d. *conclus. 92. num. 5.* Squillante d. *cap. 7. num. 14.* Sel. d. *cap. 18. num. 23.* attestans sic fuisse resolutum in *Valentina 29. Iunii 1628.* dum ibi fuit dictum quod clericus in minoribus constitutus Ecclesie deseruiens, non tamen ex mandato Episcopi, habitum, & Tonfuram deserens gaudet fori privilegio, & in *alia Nulius 28. Marij eiusdem anni* dicitur decretum clericum incidentem in habitu & Tonfura descriptum in catalogo clericorum, qui in Synodo diocesana obedientiam præstitit Ordinario, & per paucas vices in choro & in processionibus interfuit, attentis circumstantiis gaudere debere privilegio fori, quamuis alicui Ecclesie de mandato Episcopi non inferuiat, vel beneficium ecclesiasticum non habeat.
- Contra Carol. de Grassis d. *effectu 1. num. 1177.* quem sequutus fuit d. *p. 2. alleg. 12. num. 14.* existimantem mandatum Episcopi requiri in hoc, cum frustra videretur Concilium in præfenti mandatum, seu licentiam Episcopi exigere si id liceret absque ea.
33. Ordinationis tempore nulli Ecclesie adscriptum amplius non posse adscribi, refert decretum Garc. de *benefic. p. 2. cap. 5. num. 101.*
34. Clericos non inferuentes Ecclesijs non posse Ordinarium immunitate à gabelis, & alijs oneribus laicibus priuare, sed eosdem clericos, nisi, ut supra, inferuiant, ac habitum, & Tonfuram clericalem deserant, aut beneficium ecclesiasticum obtineant, privilegio fori non gaudere, tenet Sel. in *select. canon. cap. 18. num. 23.* vbi attestatur sic decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. die 24. Ianuarij 1621.
35. Baristellum Episcopi, cum sit de illius familia armata, fori privilegio gaudere, asserit Sel. d. *cap. 18. num. 25.* vbi refert sic decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. in *Sorana 25. Aprilis 1614.* illumque non posse, nec de iure debere per iudicem laicum capturari, fuit dictum in *eadem 15. Aprilis 1615.*
36. Fiscalem, quem Episcopus habet in ciuitate, seu in aliquo castro, in quo temporalem, spiritualesque iurisdictionem exercet, tanquam ipsius Episcopi familiarem privilegio fori gaudere, & ad personalia ciuitatis munia subeunda minimè teneri, tradit Sel. d. *cap. 18. num. 26.* vbi attestatur ita decretum per S. Congreg. Episcop. & Regul. in *Vascon. 11. Decembris 1615.*
37. Notarium curiæ Episcopalis, cum sit de familia Episcopi, gaudere fori privilegio, putat Sel. d. *e. 18. num. 27.* asserens sic fuisse decretum in *Orumen. 6. Augusti 1602.*
38. Diaconi Saluatici in Regno Neapolitano pro Ecclesijs, & Episcoporum seruitio retineri, vel in locum quoquo modo deficientium assumi possunt in Cathedralibus, seu superioribus Ecclesijs ad summum quatuor, in Collegiatis in quibus diuina celebrantur, si Episcopo videbitur, vnum, quos quidem Episcopi prorsus gratis, & tales qui omnino per se ipsos, non autem per interpositam personam seruitium debitum præstent, nec vilo modo criminosi, aut mala conditionis & famæ eligere debeant, aliàs & ij nullo gaudeant privilegio, & eligentes iudicium Sedis Apost. seuerum experientur: ij verò privilegio canonis non gaudeant, fori autem privilegio in criminalibus omnino in ciuilibus quoad corporis distinctionem tantum, & immunitate ab oneribus personalibus, non autem ab alijs durante seruitio frui debent. Sed si alicubi maioribus vtantur privilegijs, & immunitatibus ex legitima consuetudine, cuius cognitionem & declarationem, in casum controuersie S. Congreg. inferius nominanda sibi referuat, illa debet attendi, cognitio verò aliorum præmissorum ad Ordinarios pertinet. S. Card. Congr. negotijs Regni Neapolitani præpositum 10. Kalend. Iulij 1623. teste Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccl. p. 4. resol. 480.*
- Vtrum autem decisio huius Decreti tantum procedat quoad casum, in quo agitur de declinanda iurisdictione iudicis secularis, vt tunc & non aliter declinatoria admittatur, quam si concurrant qualitates à Concilio requisitæ, vel an etiam impeditur maneat Episcopus, vel quilibet alius Prælatus ecclesiasticus, vt non possit suam iurisdictionem exercere aduersus illos, quando tales qualitates non habuerint Resp. tunc demum adesse debere tales qualitates, cum videlicet agitur de dicta declinatoria fori secularis, non verò vt si illa deficient non possit prædictus proprius Prælatus procedere contra clericos ipsos delinquentes, eosque punire. Ita decretum à sacra Congr. referunt Nicol. Garc. de *benefic. part. 2. cap. 2. num. 16.* Aloyf. Ricc. in *praxi var. resolut. part. 1. resolut. 531. num. 3.* D. Felician. de Vega in *relect. cap. 2. nu. 17. de foro compet.*
39. *In inferuiat.* Deberi seruitium hoc præstari de præfenti, tenent Menoch. *concl. 92. num. 27.* Carol. de Grass. d. *effectu 1. num. 1179.* vbi num. 1177. subdit hoc seruitium debere omnino consistere in spiritualibus, & non sufficere in temporalibus, Nouar. d. *concl. 92. num. 4.*
40. Et cum verbum illud non videatur importare seruitium vltimum intermissum, sed potius moralem perseverantiam saltem pro maiori parte, ideo non sufficere quod Tonfuratus bis, vel ter inferuiat Ecclesie, tenent Galet. in *margarita casuum conscientia, verb. clericus, pag. 42. col. 2.* Cened. d. *lib. 1. quæst. 4. num. 25.* Aloyf. Ricc. d. *p. 4. decis. 111. num. 5.* Carol. de Grassis d. *effectu 1. num. 1183.* Ego ipse d. *p. 2. alleg. 12. num. 14.* & me citato, Squillante d. *cap. 7. num. 12.* vbi num. 11. hinc resoluti, si aliquo necessario impedimento interpollatum fuerit hoc seruitium, non propterea amitti hoc fori privilegium.
41. *In clericis verò coniugatis, &c.* Hoc decretum iubere obseruari constitutionem Bonifacij VIII. in *cap. unico, de clericis coniug. lib. 6.* illo addito quod huiusmodi clerici alicuius Ecclesie seruitio, vel ministerio ab Episcopo deputati eidem Ecclesie seruiant, ministrent, & clericali habitu, ac Tonfura vtantur, refert Nouar. in *singular. canonice. concl. 93.* Thom. Valasc. *allegationum luris tom. 1. alleg. 39. per totam, & 41. & 42.* D. Felician. de Vega in *relect. e. 2. de foro compet. num. 18. & 19.* Stephan. VVeyms d. *concl. 9. num. 13.* vbi refert Synodum Tridentinam in clericis coniugatis Tonfuram & vestes clericales portantibus coniunctim, seu copulatiuè requirere duos vnum vt ab Episcopis sint seruitio, vel ministerio alicuius Ecclesie adscripti, alterum quod eidem Ecclesie, cui adscripti sunt, in clericali habitu, & Tonfura inferuiant, vel ministrent, adeo vt ab ijs excusari non possint vilo privilegio, vel consuetudine, quantumuis longissima, vel immemoriali.
42. Constitutio Bonifacij VIII. in *d. cap. unico*, tribus modis in clericis coniugatis privilegium hoc fori restrinxit.
- Primo si cum vnica, & virgine contraxerint, vt tradunt ordin. Regia Lusit. *lib. 2. tit. 1. §. 27.* Anton. Gom. *tom. 3. var. cap. 10. num. 4.* Cur. Philipp. *p. 3. §. 1. num. 6.* Sanch. de *matrim. lib. 7. disput. 26. num. 1.* Camil. Borrel. in *sum. omnium decis. tom. 1. tit. 8. de cleric. coniug. num. 24.* Carol. de Grassis d. *effectu 1. num. 8.* Ciarlin. *forens. contr. lib. 1. cap. 53. num. 12.* Marcel. Vulpes in *praxi iudic. fori eccl. cap. 40. num. 1.* Thom. Valasc. d. *alleg. 41. num. 1.* Ego ipse d. *part. 2. alleg. 12. nu. 26.* Stephan. VVeyms d. *concl. 9. nu. 9.* vbi nu. 10. dicit hoc speciem cuiusdam castitatis adferre, quam Ecclesia Catholica semper honorauit ad exemplum Christi

Christi Salvatoris, qui vnicam dumtaxat habet sponsam Ecclesiam, cum e contra repetita nuptiae praesentent indicium aliquod incontinentiae, & duplicitatis, vel saltem adimant fidem praedicandi castitatem.

43. Secundo si vestes deserant, & Tonfuram, vt per Farin. d. q. 8. à nu. 64. Scacc. de iudic. p. 1. cap. 11. nu. 20. & 82. Thom. Valas. alleg. iuris tom. 1. alleg. 42. à princip. Carol. de Grassis d. effectus 1. num. 84. Ciartin. d. cap. 53. vbi quod non sufficit quilibet habitus dimissio, nisi sit continuata, Marcel. Vulpe citato loco. Ego ipse d. allegat. 12. num. 27. Stephan. VVeys d. constit. 9. num. 11. Vbi ait vestes clericales in coniugatis clericis esse debere, quae nimium non splendeant ex diuersitate colorum, neque per nimiam breuitatem, neque per nimiam longitudinem notentur, quae iuxta morem cuiusque regionis permixtae sint, vel per Concilia Prouincialia, aut Synodalia clericis praescriptae, & num. 15. attestatur sacram Congr. censuisse clericum coniugatum, qui post dimissum habitum, & Tonfuram clericalem, ad curiam laicalem ob delictum in ius vocatus, & in contumaciam condemnatus est, distringi non posse personaliter à iudice laico, vel in carcerem conijci, si adsumpto habitu, & Tonfura clericali deseruire inueniatur verè, & non in fraudem alicui Ecclesiae.
44. Tertio in criminalibus tantum, siue civiliter, siue criminaliter pro crimine agatur, non autem in merè civilibus, vt per Cou. pract. cap. 31. num. 6. Farin. d. q. 8. num. 7. Azucud. l. 2. tit. 4. lib. 1. noua recop. Sanch. d. disp. 46. num. 22. Tapia lib. 1. de iure Regni fol. 34. Cened. d. lib. 1. quæst. 4. num. 18. & 19. Paul. Layman. in Theologia morali lib. 4. tract. 9. cap. 8. num. 5. Ludou. Correa nobilis Lusitanus in cap. inter alia, de immu. Eccles. p. 2. num. 33. Aloyf. Ricc. in praxi var. resolut. tom. 2. resol. 397. num. 2. Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 46. à num. 22. D. Felician. de Vega in relect. d. cap. 2. de foro comp. num. 19. nouissime Donat. Anton. de Marinis

quotid. resolut. cap. 58. Ego ipse d. p. 2. alleg. 18. num. 25. Sel. d. cap. 18. num. 27. attestans sic fuisse resolutum sub die 13. Februarij 1610. dum ibi fuit dictum clericos coniugatos praedictos qualitatibus requisitis tam dicta constitutione Bonifacij VIII. quam hoc decreto non gaudere privilegio fori in civilibus, nisi vbi de crimine etiam civiliter ageretur, sed illos ob tales causas civiles à crimine non descendentes non posse à iudicibus laicis in carcerem conijci, aut personaliter distringi, refert etiam ita decidisse S. Congreg. Episcop. & Regul. sub die 10. Februarij 1618. dum ibi fuit dictum clericos coniugatos iuxta fa-
 45. crotorum canonum & Concilij Trid. dispositionem privilegio canonis, & fori in criminalibus dumtaxat gaudere, non autem in civilibus, nisi consuetudo esset in contrarium, prout in Regno Neapolitano, S. Congreg. Immunitatis 27. Februarij 1630.

Contra Camill. Borrel. in speculo Principis rub. 11. §. videamus, lit. A. Capol. in consil. crimin. 10. vers. super tertio, Zanard. in direct. Confess. part. 1. de sacram. matrim. cap. 23. quæst. 24. Carol. de Grassis d. effectus 1. num. 181. Ceual. de cognit. per viam violent. part. 2. quæst. 73. num. 4. Mart. de iurisd. part. 4. casu 159. num. 5. Aloyf. Ricc. in decis. Curiae Archiepiscop. Neapolit. part. 3. decis. 170. & part. 4. decis. 320. num. 5. Duard. in Bullam Cane lib. 2. can. 15. q. 4. concl. 3. nu. 12. Anton. Dianam resolut. moral. p. 1. tract. 2. resolut. 50. Bonacin. de censuris in Bullam Cane, disput. 1. q. 16. puncto 3. num. 3. Torreblanca d. lib. 15. cap. 6. num. 55. existimantes eos fori privilegio gaudere non solum in criminalibus, sed etiam in civilibus.

Subdiaconum, qui in vim dispensationis Apost. cum vidua matrimonium contraxit, & pensiones ecclesiasticas obtinet, de iure gaudere privilegio fori, tenet Sel. d. cap. 18. num. 29. attestans ita fuisse decisum sub die 7. Septembris 1618.

De Examine ordinandorum.

C A P V T VII.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Cathedralis Ecclesia est locus ordinationis celebranda.
- 3 Episcopus non tenetur vocare Archidiaconum vt interfit examini ordinandorum.
- 4 Edictum quoddam reuocandum.
- 5 Non refertur ad descendentes ex genere Hebraeorum.

- 6 Non sunt ab ordinatione excludendi, quia Iudaei originem trahunt.
- 7 Ordinandi in titulum debet inquirere Episcopus.
- 8 Examinare non potest Episcopus promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenerit.

Sancta Synodus antiquorum canonum vestigijs inhærendo, decernit, vt quando Episcopus ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, feria quarta ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur a. ad ciuitatem euocentur. ß Episcopus autem Sacerdotibus, & alijs prudentibus viris, peritis diuinæ legis, ac in Ecclesiasticis functionibus exercitatis, sibi ascitis, & ordinandorum genus, personam, ætatem, d. institutionem, mores, doctrinam, & fidem diligenter inuestiget, & examinet.

a Cap. quando 24. dist.

1. **V**ide Concil. Bracharen. IV. a. 2. Hoied. de incompatib. benef. p. 1. cap. 24. ex num. 31. Cened. ad Decretum collect. 15. num. 2. & ad Decretal. collect. 56. num. 5. Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 49. pag. 56. & 57. late Campan. in diuersor. iuris Canon. rub. 3. à princip. Vgol. de officio Episcopi cap. 26. §. 18. num. 3. Carol. de Grass. de effectibus cleric. in praxi lib. 1. num. 343. cum multis seqq. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 2. cap. 3. q. 27. Honor. ad decretal. tit. de seruitio in ordine facien. num. 2. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 10. per tot.
2. **Ad ciuitatem euocentur.** Locum ordinationis celebranda debere esse Cathedralis Ecclesiam, vel si ex causa alibi Ordines celebrari contigerit, eligi debere Ecclesiam digniorem, tenent Siluest. in summ. verb. Ordo 2. num. 8. Piafec. d. cap. 1. num. 46. pag. 55. Illustriss. D. Roder. a Cunha in commentar. ad cap. quando 5. dist. 24. num. 5.
3. **Episcopus autem Sacerdotibus.** Episcopum non tenen vocare Archidiaconum vt interfit examini ordi-
 Barbos. in Collect. in Concil. Trid.

nandorum, tradit Sel. in select. canon. cap. 19. num. 3. attestans sic fuisse decisum sub die 21. Ianuarij 1617.

Edictum vt clerici in minoribus, qui legitima essent etatis, deberent assumere sacros Ordines sub pena priuationis habitus, esse reuocandum, resoluit Sel. d. cap. 19. num. 4. referens ita resolutum in Martaren. 14. Decembris 1630.

Ordinandorum genus. An scilicet ex Catholicis parentibus, vel proditione damnatis, aut de matre serua nati sint, Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 2. Henric. in sum. lib. 10. cap. 17. §. 2. in commento lit. G. Sahag. in cap. eam te. num. 23. de rescripte. Auil. de censur. p. 7. disput. 4. dub. 2. Sanch. in praxi Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 28. num. 15. vbi citatis praedictis Doctores vult Concilium in presenti, vt Episcopi inquirent an promouendus sit ex filijs, aut nepotibus hereticorum, fautorum, defensorum, receptatorum, quos ihs à suscipiendis Ordinibus excludit vsque ad secundum gradum per lineam masculinam, vel vsque
 Q 3 ad pri-

ad primum per lineam sceminam, vel an sit filius ancilla, & sit seruus. Cened. ad Decretal. coll. 77. num. 2. vbi dicit quod particula *genus*, de qua in presenti, proprie idem significat quod legitimus, vel liber, non autem refertur ad descendentes ex genere Hebræorum, vt multi opinati sunt, refero Ego ipse d. alleg. 10. num. 5. & nouissimè D. Roderic. à Cunha vbi supra num. 6. Hieron. Roderic. in compendio quest. regular. resol. 52. num. 22. nouissimè Laurent. de Franchis de controuersis inter Episcopos. & Regulares pag. 78. vers. ad 14. vbi aduertit Concilium Catholicum non induxisse circa hoc nouum Ordinis impedimentum, sed dumtaxat quæ antiquo Iure statuta erant, seruari ad vnguem præcepisse.

6. Ideo non esse illos ab ordinatione excludendos (nisi aliud Canonicum obesset impedimentum) qui à Iudæis originem trahunt, vel quorum maiores etiam heretici fuerint, emendatos tamen esse constat, & reincorporatos

Ecclesiæ vnitati, & pro culpa huiusmodi ad mandatum Ecclesiæ præsentiam recepisse, quam vel perfecerunt, vel perfectioni eius insisterunt, aut paratos fuisse ad recipiendum eandem, probat Sanch. d. cap. 28. nm. 10. cum seqq. & refert decisum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 21. l. unica num. 6.

§ Institutionem. Id est, titulum, ex Campan. in diuers. iuris canon. lib. 8. cap. 1. num. 3. vbi etiam refert munus Episcoporum esse in scrutinio faciendo circa personam promouendam, præ cæteris in titulum ordinandi inquirere, refero Ego ipse d. allegat. 10. num. 13.

Episcopum non posse examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa fuerit peruenerit; si verò idem Episcopus aliquos minus idoneos ordinauerit, eos suspendere debere, refert decisum Armendar. in addit. ad recopilat. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 69.

Vnusquisque à proprio Episcopo, aut alio, sed de proprij licentia, & testimonio, sub graui pœna ordinandus ad cathedralem Ecclesiam, aut ex diœcesi inuentam conuenientiore statuta à iure temporibus conueniat.

C A P V T V I I I.

- 1 Ordines sacri quibus temporibus conferendi.
- 2 Consuetudine introduci non potest vt sacri Ordines extra statuta à iure tempora conferantur.
- 3 Papa solus licentiam concedit vt sacri Ordines extra quatuor tempora conferri possint.
- 4 Fratres Minores possunt extra tempora à iure statuta Dominicis, vel alis festiuis diebus sacros Ordines suscipere.
- 5 Sed non ex priuilegijs ante Concil. Trid. obtentis.
- 6 Patres Societatis Iesu ordinari possunt ad quosuis Ordines etiam maiores extra quatuor tempora.
- 7 Et Patres Congregationis S. Ioannis Euangelista Portugalia.
- 8 Tempus statutum ad sacros Ordines conferendos non est de illorum substantia.
- 9 Tempus ad conferendos Ordines minores quod sufficiat.
- 10 Festi dies in quibus Episcopi minores Ordines conferre possunt debent esse de præcepto.
- 11 Prima Tonsura omni tempore etiam non festiuo potest conferri.
- 12 Ordinum sacrorum collationes in cathedrali Ecclesia publicè Episcopus celebrare debet.
- 13 Ordines minores licet Episcopo conferre in eius domo Episcopali.
- 14 Ordines minores possunt conferri sine Missa, & à non ieiuno.
- 15 Episcopus potest tripliciter sibi subditos ordinare ratione originis, vel beneficij, vel domicilij.
- 16 Episcopus originis dicitur ille, in cuius diœcesi ordinandus natus est.
- 17 Origo patris inspicitur ad Ordines suscipiendos.
- 18 Ordines accipere non potest quis per Episcopum originis suæ matris.
- 19 Ordines suscipere non potest nepos ab Episcopo loci, in quo auus natus est.
- 20 Electi à Religione an sint suspecti, & sub quo Episcopo degere debeant.
- 21 Beneficiatus potest ordinari ab Episcopo diœcesis in qua habet beneficium.
- 22 Quamuis sit exiguum.
- 23 & spectaret ad prouisionem alterius Episcopi.
- 24 & residentiam non requirat.
- 25 & beneficium non in titulum, sed in commendam maximè perpetuam habeat.
- 26 Præstimonium habens potest ordinari ab Episcopo illius diœcesis in quo illud possidet.
- 27 Beneficia plura in diuersis diœcesibus habens ab vno illarum Antistite potest ordinari.
- 28 Regularis promoueri debet ab Episcopo loci vbi degit.
- 29 Domicilium contrahens in aliquo loco, potest ordinari ab illius Antistite, quamuis in eo non longo tempore degat, dum tamen habuerit animum perpetuò ibi permanendi.
- 30 Nouitium quis possit ordinare.
- 31 Suspensionem à collatione Ordinum per annum incurrit Episcopus ordinans etiam in propria diœcesi non proprium subditum.
- 32 Episcopus ex ignorantia probabili subditum alterius sine proprij licentia ordinans suspensionem non incurrit.
- 33 Ordines vel Tonsuram conferens Ultramontano absque litteris dimissorijs non approbatis à Nuncijs suspenditur per annum à Pontificalibus.
- 34 Regulares non comprehenduntur decreto edito contra conferentes Ordines Ultramontanis absque Papa licentia.
- 35 Ordinatus à non proprio Episcopo, nec ab alio de eius licentia à susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, suspensus est.
- 36 Suspensus iuxta Bullam Pij II. an possit ab Episcopo dispensari.
- 37 Bulla Pij II. non comprehendit insignitos minoribus Ordinibus.
- 38 Clericus Ultramontanus absque litteris dimissorijs sui Ordinarij ab Episcopo Italia ad Ordines promotus non potest ab eodem Ordinario absolui.

Ordinationes a sacrorum Ordinum, a Statutis à iure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis presentibusque ad id Ecclesie Canonicis, publicè celebrantur, si autem in alio diocesano loco presente Clero loci, dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper audeatur, & Vnusquisque autem à proprio Episcopo ordinetur. Quod si quis ab alio promoueri petat, nullatenus id ei, etiam cuiusvis generis, aut specialis rescripti, vel priuilegij prætextu, etiam statutis temporibus, permittatur, nisi eius probitas, ac mores Ordinarij sui testimonio commendentur, & si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum & ordinatus à susceptorum Ordinum executione, quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus.

1. **S**tatutis à iure temporibus.] Sacros Ordines in Sabbatis quatuor temporum, & in Sabbato præcedente Dominicam de Passione, ac in Sabbato sancto conferri debere, per cap. quod dicitur. Et cap. fin. 75. dist. comprobant Henric. in sum. lib. 10. cap. 12. in princip. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 20. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica punct. 6. nu. 1. vers. primo, Vgolin. de officio Episcopi cap. 26 §. 25 num. 1. vers. 3. Sanch. in opuscul. moralib. lib. 7. cap. 1. dub. 51. num. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 17. a princip. me non citato aliqua ex illo loco desumpti Aloyf. Ricc. in dec. Curie Archiep. Neapol. decis. 93. part. 4.
2. Ita vt consuetudine contrarium induci non possit per c. 2. de temporib. ordinat. resoluunt Rebuff. in praxi benefic. p. 2. tit. de clericis ad sacros Ordines male promotis gloss. 1. num. 14. & 15. Quarant. in sum. Bullarij. verb. Ordo, vers. deuenio ad secundum, Henric. d. cap. 12 §. 2. Vgolin. d. §. 25 num. 1. in fine, Aloyf. Ricc. d. dec. 93. num. 2.
3. Nisi speciatim Summus Pontifex licentiam concederet, vt sacri Ordines extra quatuor tempora conferri possint. Rebuff. d. gloss. 1. num. 12. Maiol. de irregularit. lib. 3. cap. 14. num. 9. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 2. cap. 1. quæst. 12. Quarant. & Vgolin. citatis locis, Ego ipse d. alleg. 17. num. 5.
4. Fratres Minores, & omnes, qui illorum priuilegij concessis, & concedendis, fruuntur ex confirmatione Clementis VIII. & Pauli V. per suam Bullam sub dat. Roma Kal. Decembris 1609. posse extra tempora à iure statuta Dominici, vel alij festiuis diebus sacros Ordines suscipere, tenent Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 23. art. 5. Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 10. num. 184. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 2. cap. 1. q. 13. Portel. in dubijs Regularib. verb. Ordines sacri num. 4. Villalob. l. p. sum. tract. 11. diff. 13. num. 6. Hieron. Roder. in compendio quæst. Regular. resolut. 106. nu. 7. Anton. Diana moral. resolut. p. 3. tract. 2. resolut. 31. Marchin. de Sacrament. Ordin. tract. 1. p. 7. cap. 7. num. 1. Ego ipse d. alleg. 17. num. 6.
5. Virtute tamè aliorum priuilegiorum à Summis Pont. ante Concil. Trident. concessorum non posse Regulares tunc ab Episcopis ordinari Ordibus sacris extra tempora, resoluunt Ludouic. Miranda in manuali Prelat. tom. 1. quæst. 38. art. 4. Aloyf. Ricc. d. resolut. 93. num. 6. p. 4. Lazzana c. 14. num. 1.
6. Patres Societatis Iesu ordinari posse ad quouis Ordines etiam maiores extra prædicta tempora ex indulto Gregorij XIII. ipsis cõcesso sub dat. Tusculli 22. Septembris 1582. quod refert Piafec. in praxi Episcopi part. 1. cap. 1. num. 46. pag. 55. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26 §. 24. nu. 2. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. par. 1. tract. 2. q. 17. Sanch. in opuscul. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 50. num. 3. Ego ipse d. p. 2. alleg. 14. num. 12. & 13.
7. Patribus Congregationis S. Iohannis Euangelistæ Portugalie concessit Clemens VIII. per suum Breue 23. Nouembris 1596. vt possint ordinari extra tempora, & per quemcunque Episcopum tribus Dominicis, vel festiuis continuis, aut interpollatis, non seruatis interstitijs, quod se vidisse testatur Portel. d. verb. Ordines sacri num. 4. quem refert Hieron. Roderic. loco citato. Marchin. d. cap. 7. num. 3.
8. Tempus huiusmodi constitutum à iure ad conferendos Ordines non esse de substantia collationis illorum, ex gloss. in cap. ordinationis l. 1. 73. dist. resoluunt Vgolin. d. §. 25. num. 1. in princip. quem refero d. alleg. 17. num. 8.
9. Ad conferendum autem Ordines minores tempus idoneum illud idem esse quod ad maiores, & propterea quamlibet Dominicam, aut festiuam diem, per text. in

cap. de eo, de tempor. ordinat. tenent Siluest. in sum. verb. Ordo 2. num. 6. Rebuff. in praxi benefic. part. 2. tit. de clericis ad sacros Ordines male promotis num. 2. & 3. Vuald. in candel. aureo, tit. de sacrament. Ordinis num. 36. vers. tertia conclusio, Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 16. num. 3. Henric. d. lib. 10. cap. 12. §. 2. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 3. c. 8. q. 69. vers. item minores, me citato in hoc loco Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 10. num. 184. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 4. num. 4. Cardot. in praxi Iudicium verb. sacramentum Ordinis num. 42. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 30. tract. 1. num. 26. Marchin. d. tract. 1. p. 7. c. 5. num. 2. Bonacin. de censur. extra Bul. disp. 3. quæst. 1. puncto 3. num. 1. Sanch. in opuscul. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 52. num. 2. Maci. de sacrament. Ordin. cap. 3. num. 4. Paul. Layman. lib. 5. tract. 10. cap. 8. num. 1. Antonin. Diana moral. resolut. part. 5. tract. 13. resolut. 97. in princip. Alzed. d. cap. 5. num. 21. Ego ipse d. p. 2. alleg. 11. num. 17. vbi cum Henric. loco citato, assero concedere etiam consuetudinem recepã vt feria sexta vespere præcedente Sabbatum, in quo de iure Ordines sacri conferuntur, Episcopis fas sit Ordines minores dare, quasi in hoc officio censeatur incipere dies Sabbati pridie vespere.

Hos dies festos, in quibus Episcopi minores Ordines conferre possunt, debere esse de præcepto, tenet Vuald. d. tit. de sacram. Ordinis num. 35. vers. tertia conclusio, quem refero d. alleg. 11. num. 21. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 11. diff. 13. num. 4. Ferentil. ad Bural. decis. 758. num. 14. Nald. in sum. verb. Ordo num. 15. Et sufficere si in diocesi sit solemnitas diei festi, licet vbiq. non celebretur, ex Henric. in sum. lib. 9. cap. 28. §. 1. collegi d. alleg. 11. num. 18.

Pro prima Tonfura non designari certum tempus, sed in omni etiam non festiuo posse conferri, tradunt Armill. verb. Ordo num. 7. Henric. d. lib. 10. c. 12. §. 1. Thom. Valasc. d. alleg. 4. num. 3. Emman. Sa. verb. Ordo, num. 13. Alzed. d. c. 5. num. 20. Ego ipse d. alleg. 11. num. 19.

Ac in Cathedrali Ecclesia, &c.] Sacrorum Ordinum collationes in Cathedrali Ecclesia vocatis presentibus ad id Ecclesie Canonicis publicè Episcopum celebrare, debere, referunt decisum Garc. de benefic. part. 8. cap. 1. nu. 77. ad 10. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ, lib. 1. tit. 18. lib. 7. de Episcopis, nu. 7. Piafec. in praxi Episcopi part. 1. cap. 1. num. 46. pag. 55. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26 §. 24. nu. 2. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. par. 1. tract. 2. q. 17. Sanch. in opuscul. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 50. num. 3. Ego ipse d. p. 2. alleg. 14. num. 12. & 13.

Licere quoque Episcopo minores Ordines in eius domo Episcopali conferre, resoluunt Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 274. Henric. d. lib. 10. cap. 11. §. 8. immo etiam in domo non Episcopali de consuetudine licere, & se non semel seruari vidisse, attestatur Campan. in diuers. iuris Canonici, rub. 6. cap. 2. num. 17. quem refero d. alleg. 11. num. 20.

Sine Missa, & à non ieiuno posse conferri minores Ordines, non autem maiores, quamuis de eorum substantia non sit, tradunt Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 466. Campan. in diuers. iuris Canonici, rub. 2. num. 36. & rub. 6. cap. 2. num. 19. Ego ipse d. part. 2. alleg. 11. num. 11. & alleg. 14. num. 15.

Vnusquisque autem à proprio Episcopo ordinetur.] Quis autem dicatur ad hoc propositum proprius Episcopus, tradunt Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. quæst. 18. art. 4. Natarr. cons. 2. num. 1. & cons. 5. nu. 6. & cons. 39. nu. 1. de temporibus Ordin. Henric. in sum. lib. 10. cap. 24. §. 1. Quarant. in summa Bullarij, verb. Ordo, Paul. Comit. respons. moral. lib. 6. quæst. 46. Piafec. in praxi Episcopi part. 1. c. 1. à nu. 8. Ludouic. Miranda in man. Prelat. tom. 1. quæst. 38. art. 2. Less. de instr. lib. 2.

Galaf. in ep. 1. can. 13. c. 1. vlt. dist. c. 1. cum seq. de tẽp. ord. Conc. Carthag. 4. c. 2. Suprà sess. 14. de retor. c. 2. & 3. Hic suprà cap. 3. Conc. Carthag. 3. c. 21. Conc. Au. rel. 3. c. 15. c. 1. q. 2. g. q. 2. per tot. c. cum seq. de temp. ord. in 6.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

- lib. 2. cap. 44. dub. 19. num. 92. Marchin de sacram. Ordin. trac. 1. p. 6. e. 3. num. 17. & 18. & p. 5. e. 5. 6. 7. & 8. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 5. à nu. 16. Narbona l. 10. gloss. 2. num. 1. 20. tit. 1. lib. 4. noua Recopil. pag. 409. Sanch. in opus. moral. lib. 7. cap. 1. num. 22. Cardot. in praxi iudic. verb. sacramens. Ordinis num. 25. Torreblanca in practicab. iuris spirit. lib. 2. e. 13. num. 7. cum seqq. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori Eccles. e. 7. num. 24. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diffie. 17. vers. obseruandum est 2. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. unica. puncto 4. à num. 8. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 9. cap. 8. num. 8. cum seqq. Vgolin. de officio Episcopi. e. 26. §. 1. Aigid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 10. num. 93. Narbona in l. 20. gloss. 2. num. 132. tit. 1. lib. 4. noua recopil. Aloyf. Ricc. in praxi rerum boni fori Ecclesiast. dec. 298. in 1. edit. aliàs res. fol. 257. in 2. edit. & in decis. curie Archiep. Neapol. p. 4. Decis. 317. Nouar. in singul. Canon. concl. 102. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. e. 5. ex n. 42. Ego ipse à part. 2. allegat. 4. per totam.
16. Episcopum originis illum dici, in cuius diocesi ordinandus natus est, tradunt Fr. Emman. Azor. summ. cap. 61. aliàs 62. num. 12. Henric. d. lib. 10. cap. 22. §. 1. Piafec. d. cap. 1. num. 9. Campan. d. cap. 8. num. 7. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 2. e. 1. q. 5. num. 3. Mari. Anton. var. res. fol. 1. res. fin. casu 28. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 9. cap. 8. num. 11. Armentar. in addit. ad recop. legum Nauarre. lib. 1. tit. 18. l. 7. in declar. num. 61. Garc. de benefice part. 2. cap. 4. à num. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. res. fol. 258. in 2. edit. Vgolin. d. cap. 26. §. 3. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. unica. puncto 4. num. 14. Nouar. in singul. canon. conclus. 102. à nu. 12. Burg. de Paz l. 3. Tauri num. 398. cum seqq. Narbona d. loco num. 204. cum seqq. pag. 420. & seq. Squillante de priuileg. cleric. cap. 4. num. 237. cum seqq. Scip. de Rubens in his apborism. Episcop. ver. Ordo sub num. 18. Thom. Valasc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 5. à num. 26. Sanch. in opuscul. moral. lib. 7. e. 1. dub. 23. vbi num. 15. subdit domicilium comparatum ex beneficio firmi beneficio dimisso, Marchin. d. tract. 1. part. 5. e. 8. per tot. Marcel. Vulpe d. e. 7. num. 27. Torreblanca d. lib. 2. e. 13. num. 12. habita feliciter illius possessione, ex Garc. d. e. 4. num. 55. Cened. canon. quest. lib. 1. quest. 4. num. 23. Nouar. d. concl. 102. num. 20. D. Acuña vbi supra num. 7. vers. 4. Ego d. alleg. 4. num. 55.
17. Originem patris inspicere ad Ordines suscipiendos, ita ut quis ratione paternæ originis possit Ordines suscipere ab Episcopo loci, in quo eius pater natus est, tenent Nauar. consil. 19. de tempor. Ordin. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verb. dimissoria. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 6. quest. 45. Vgolin. d. e. 26. §. 1. num. 4. Gutier. de matrim. cap. 63. num. 29. Prosper de Augustino in addit. ad quarant. in summa Bullar. verb. Ordo. vers. quoad tertium. Campan. d. cap. 8. num. 9. Aloyf. Ricc. d. res. fol. 257. num. 4. & d. p. 4. decis. 317. num. 2. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 5. num. 21. Ioan. Franc. Suarez in suo enchirid. casuum. verb. Ordo. vers. Ordinari nemo potest. Marcel. Vulpe d. cap. 7. sub num. 24. Antonin. Diana moral. res. fol. p. 4. tract. 4. res. fol. 148. Marchin. d. tract. 1. p. 5. e. 6. num. 1. 14. & 15. Alzedo de praeclentia Episcopalis dignitat. p. 2. cap. 5. num. 44. Ego ipse d. allegat. 4. num. 4. Sel. d. cap. 18. nu. 30. attestans sic fuisse decium in Vieteguen. 12. Augusti 1628. & 7. Aprilis 1629. dum ibi fuit dictum filium legitimum ordinari posse ab Episcopo originis paternæ. tamen si pater tempore natiuitatis illius filij ad aliam diocesim iam transfulerat domicilium.
18. Ordinandum non posse apud Episcopum originis sue matris Ordines accipere, nisi sit vulgo quæsitus, cuius pater ignoratur, resoluunt Nauar. in sing. Canon. concl. 101. num. 10. Alzed. d. cap. 5. num. 45. Thom. Valasc. d. alleg. 5. num. 22. Marchin. d. tract. 1. part. 5. e. 6. num. 3. Marcel. Vulpe d. e. 7. num. 24. in fine. Ego ipse d. alleg. 4. num. 15.
19. Ex origine aut non dici nepotem ad Ordines suscipiendos originarium illius loci, in quo auus natus est, ex Couarr. tradunt Aloyf. Ricc. d. res. fol. 257. num. 5. Vgolin. d. cap. 26. §. 1. post num. 4. vers. excipitur, Nouar. d. concl. 101. n. 9. Marchin. d. tract. 1. p. 5. cap. 6. num. 2. Ego ipse d. alleg. 4. num. 13.
20. Electos a Religione ob delicta, quæ irregularitatem, aut aliam inhabilitatem nõ inducunt, super quibus Episcopus dispensare nequit, ab Episcopo diocesano diocesano originario recipi, & presbyterio ordinari posse, resoluunt Nauar. consil. 9. de plate. & qual. in antiq. aliàs. conf. 84. de regular. in nouis. Vgolin. d. §. 1. num. 6. & cap. 20. §. 9. in fine. Aloyf. Ricc. d. res. fol. 275. num. 4. in fine. & in praxi aurea res. fol. 185. Mart. de iurisdict. part. 4. casu 182. num. 4. Barthol. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 6. quest. 185. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 12. cap. 15. num. 7. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 52. art. 4. concl. 2. Laurent. de Franchis de controvers. inter Episcop. & Regular. pag. 220. in respons. ad 7. Ego ipse d. alleg. 4. num. 21. & in collect. ad e. ultimum. num. 11. de regular.
- Contra Fr. Emman. Azor. Molin. & Less. quos refert & sequitur Sanch. in praeceptis Decalogi. tom. 2. lib. 6. cap. 9. num. 29. Hieron. Roder. in quaest. regul. res. fol. 57. num. 11. existimantes hos minime teneri Episcopo alicui certo obedire, sed tantum instar aliorum clericorum Episcopo subijci in cuius diocesi habitauerint.
- Sed S. Congreg. in decretis impressis de Regularibus apostatis & electis sub die 21. Septembris 1624. statuit vt electi extra Religionem degentes sint perpetuo suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarij locorum facultate dictam suspensionem relaxandæ in moderandi.
- Beneficij ratione effici quæ subiectum Episcopi diocesis, in qua illud habet, & posse ab eo ordinari, seu ab alio de eius licentia, quamuis aliàs ei alio modo subditus non sit, tenent Piafec. d. cap. 1. num. 10. vers. ratione beneficij. Homobon. de Bonis de examine Eccles. part. 1. tract. 2. cap. 1. q. 5. num. 3. Mari. Anton. var. res. fol. 1. res. fin. casu 28. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 9. cap. 8. num. 11. Armentar. in addit. ad recop. legum Nauarre. lib. 1. tit. 18. l. 7. in declar. num. 61. Garc. de benefice part. 2. cap. 4. à num. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. res. fol. 258. in 2. edit. Vgolin. d. cap. 26. §. 3. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. unica. puncto 4. num. 14. Nouar. in singul. canon. conclus. 102. à nu. 12. Burg. de Paz l. 3. Tauri num. 398. cum seqq. Narbona d. loco num. 204. cum seqq. pag. 420. & seq. Squillante de priuileg. cleric. cap. 4. num. 237. cum seqq. Scip. de Rubens in his apborism. Episcop. ver. Ordo sub num. 18. Thom. Valasc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 5. à num. 26. Sanch. in opuscul. moral. lib. 7. e. 1. dub. 23. vbi num. 15. subdit domicilium comparatum ex beneficio firmi beneficio dimisso, Marchin. d. tract. 1. part. 5. e. 8. per tot. Marcel. Vulpe d. e. 7. num. 27. Torreblanca d. lib. 2. e. 13. num. 12. habita feliciter illius possessione, ex Garc. d. e. 4. num. 55. Cened. canon. quest. lib. 1. quest. 4. num. 23. Nouar. d. concl. 102. num. 20. D. Acuña vbi supra num. 7. vers. 4. Ego d. alleg. 4. num. 55.
- Ampliatur primò in beneficio etiam exiguo, vt per Hentiq. dicto lib. 10. cap. 22. §. 1. in iuncto commento littera Q. Garc. d. cap. 4. num. 8. Campan. d. rub. 9. e. 8. num. 12. & rub. 8. cap. 5. num. 19. Nouar. d. concl. 102. num. 13. Diana moral. res. fol. part. 4. tract. 4. res. fol. 51. Marchin. d. part. 5. cap. 8. num. 14. vbi fecus dicit si beneficium sit tenuissimum, Marcel. Vulpe d. e. num. 27.
- Contra Prosper. de Augustino in addit. ad Quarant. verb. Ordo. Vgolin. d. cap. 26. §. 3. in fine. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori Eccles. res. fol. 260. & part. 3. decis. 77. Squillante de priuileg. cleric. cap. 4. dub. 18. num. 248. Piafec. loco proxime citato, existimantes ratione beneficij exigui non effici quæ subiectum Episcopo diocesis in qua illud habet.
- Ampliatur secundo etiam in beneficio, quod spectaret ad prouisionem alterius Episcopi, vt per Garc. d. e. 4. num. 15. Campan. d. e. 8. num. 15. metipsum d. alleg. 4. num. 52.
- Ampliatur tertio, etiam si residentiam non requirat, Hentiq. d. e. 22. §. 1. Piafec. d. e. 1. num. 10. vers. secundo. Campan. d. e. 8. num. 2. Nouar. d. concl. 102. num. 14. Thom. Valasc. d. alleg. 5. num. 30. cum seqq. Vgolin. d. e. 26. §. 3. vers. secundo locum habet, Alphons. Narbona d. loco num. 214. pag. 421. Sanch. in opus. moral. lib. 7. e. 1. dub. 23. nu. 7. Marchin. d. tract. 1. part. 5. cap. 8. nu. 3. & 4. Sel. d. cap. 18. num. 29. attestans sic fuisse decium sub die 26. Maij 1594. dum ibi fuit dictum obtinentem beneficium simplex in aliqua diocesi posse ab Episcopo loci beneficij ordinari.
- Contra Marc. Anton. Genuent. in pract. Archiep. Neapol. cap. 48. num. 3. existimantem non posse quem ordinari ab Episcopo loci vbi habet beneficium residentiam non requirens.
- Ampliatur quarto, etiam si beneficium non in titulum sed in commendam maxime perpetuam habeat, Garc. d. cap. 4. num. 10. Nouar. d. concl. 102. num. 15. Aloyf. Ricc. in praxi aurea res. fol. 49. num. 2. Sanch. d. lib. 7. cap. 1. dub. 23. num. 8. Marchin. d. part. 5. cap. 8. num. 16. Ego ipse d. alleg. 4. num. 50.
- Ampliatur quinto in possidente præsimonium aliquod, Hentiq. d. lib. 10. cap. 22. §. 1. in commento littera H. Campan. d. cap. 8. num. 19. vers. & qui. Aloyf. Ricc. in d. praxi res. fol. 258. in fine. Nouar. d. concl. 102. num. 16. Marchin. d. cap. 8. num. 5. Idem dicendum de capellania, quæ est perpetua,

petua, & in titulum collata, Aloyf. Ricc. *part. 2. decis. 190.* Narbona *d. loco num. 215. pag. 42.*

27. Ampliatur textus in habente plura beneficia in diversis diocesis, quia ab uno illarum Antifite promovetur sine dubio posse resoluunt Campan. *d. e. 8. num. 14.* Nicol. Garc. *de benefic. part. 2. cap. 4. num. 2.* D. Acuña *ad princip. dist. 71. num. 7. in initio.* Sanch. *d. lib. 7. cap. 1. dub. 23. num. 17.* Marchin. *d. p. 5. cap. 8. num. 8.* Ego ipse *d. alleg. 4. num. 51.* & notat Nouar. *d. concl. 102. num. 22.* quod per electionem unius istorum Episcoporum non censetur preclusa via quominus pro alijs Ordinibus possit ordinatus ad alios Episcopos accedere, contra Aloyf. Ricc. *in d. praxi resol. 265.* & Molfes. *in summa Theologie moralis, tract. 2. cap. 1. num. 1.*

28. Regularem promoveri debere ab Episcopo loci ubi dedit, vel ab alio eius accedente assensu, praecedentibus tamen litteris dimissorijs sui Superioris, tenent Nauarr. *conf. 22. de temporibus ordinat. alias conf. 36. in nouis, eod. tit.* Savr. *in floribus decis. sub eod. tit. decis. 24.* Maiol. *de irregular. lib. 4. cap. 20. num. 2.* Ludou. Miranda *in man. Preglat. tom. 1. quest. 39. art. 2.* Campan. *d. rub. 9. cap. 3. & rub. 12. cap. 13. & num. 33.* Franc. Leo *in thesauro fori Eccles. p. 1. cap. 4. num. 36.* Homobon. *de Bonis de examine Eccles. part. 1. tract. 2. cap. 1. q. 2. in fine.* Portel. *in dub. regular. verb. Ordines sacri num. 2.* Lezana *in sum. quest. Regul. cap. 14. num. 2.* Nouar. *in singul. canon. concl. 104.* Hieron. Koder. *in compend. quest. regul. resolut. 106. num. 15.* Ego ipse *d. alleg. 4. num. 60. cum seqq.*

29. Illum, qui non longo tempore degit in aliquo loco, dum tamen habuerit animum perpetuo in eo permanendi, posse ab illius Antifite, aut eius accedente consensu ab alio ordinari tenent Nauarr. *conf. 10. in antiq. alias conf. 2.* in nouis de temporibus ordinat. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori Eccles. resol. 263.* Armendar. *in addit. ad recop. legum Nauarr. lib. 1. tit. 18. l. 7. num. 49.* Bonacin. *d. puncto 4. num. 4. cum seqq.* Vgolin. *d. cap. 26. §. 2.* Homobon. *de Bonis d. tract. 2. cap. 1. q. 5. num. 2.* Nald. *in summa verb. Ordo, num. 10.* Campan. *d. rub. 9. cap. 8. num. 18.* Cened. *canon. quest. lib. 1. q. 28. num. 38.* Alphonsi Narbona *ad l. 20. gloss. 2. num. 6. cum seqq. tit. 1. lib. 4. noua Recop. Marchin. de sacram. Ordinis tract. 1. p. 5. c. 7.* Molfes. *in summa Theolog. moral. tract. 2. cap. 2. num. 6.* Fagundez. *in quinq. Eccles. precepta lib. 1. cap. 8. num. 12.* Ego ipse *d. alleg. 4. num. 26.* Vbi enim constat de voluntate, tunc eo ipso abique lapsu temporis acquirit domicilium, siue incolatus, probant Sim. de Pratis *confil. 119. num. 8. lib. 1. Rot. decis. 150. num. 7. p. 2. diuers. & decis. 188. num. 3. part. 2. recent. & in his terminis Paul. Laymann. in Theolog. moralis tract. 9. cap. 9. de sacrament. Ordinis num. 10.* Squillante *de privileg. clericor. cap. 4. num. 23.* Si vero non constet, & firmus in dubio, tunc animum perpetuo ibi permanendi praesumi, si assidua probetur habitatio in aliquo loco non minori temporis decennij, resoluunt Mascard. *de probat. conclus. 534. num. 7.* Piafsec. *in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 9. vers. vel sui.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 263. num. 2.* Bonacin. *d. puncto 4. num. 12.* Campan. *d. nu. 18. vers. quod si.* Menoch. *de arbit. casu 86. num. 13.* Vgolin. *d. cap. 26. §. 2. num. 2.* Narbona *citato loco num. 68.* Marchin. *d. cap. 7. num. 3.* Ego ipse *d. alleg. 4. num. 28. vbi num. 41. assero in domicilio mutando Episcopi originarij licentiam non requiri, sed ordinandum debere portare veritatis testimonium circa mores, sufficientiam, ac natalitia, nisi à teneris annis domicilium fuerit translarum, & illic habitatio continuata vsque ad tempus promotionis.*

30. Episcopum posse infra annum probationis ordinare nouitum alibi natum, si tamen in eius diocesi moretur, & probationem faciat, tenent Campan. *d. rub. 9. cap. 3. nu. 3.* Aloyf. Ricc. *d. decis. 118. num. 6. part. 4.* Lezana *in sum. quest. Regul. e. 24. num. 6.* Ego ipse *d. alleg. 4. num. 62. & 63.*

31. Si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum & Suspensionem à collatione Ordinum per annum incurrere Episcopum ordinantem etiam in propria diocesi non proprium subditum, licet is accedat cum litteris dimissorijs, vel prae-textu alicuius generalis, vel specialis recepti, vel privilegij, si careat testimonio sui Or-

dinarij, quo eius probitas, ac mores commendentur, afferunt Soar. *tom. 5. de censur. disput. 31. sect. 5.* Cardin. Tolet. *in instruct. sacerdot. lib. 1. cap. 48. nu. 4.* Savr. *de censur. lib. 4. cap. 12. num. 13.* Alter. *eod. tract. tom. 2. disput. 16. cap. 1. col. 3. dub. 2.* Bonacin. *de suspensionibus omnibus in particulari, disput. 2. quest. 2. puncto 7.* Multos casus in quibus excusatur ordinans ab hac censura, post Soar. prosequitur Valer. Reginald. *d. lib. 32. tract. 2. num. 69. vers. sicut autem, in fine.* Vbi dicit excusationem dandam quando vnus Episcopus ordinat subditum alterius sub spe rationabili rati habitationis.

Vnde Episcopum ex ignorantia probabili subditum alterius sine proprij licentia ordinantem suspensionem non incurrere, resoluunt Nauarr. *conf. 40. in nouis sub tit. de tempor. ordin. Savr. sub eod. tit. decis. 62.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 26. §. 22. nu. 2.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi rerum fori Eccles. dec. 297. in 1. edit. alias resol. 356. num. 4. in 2. edit.*

33. Conferentem Ordines, vel Tonsuram Ultramontano absque litteris dimissorijs non approbatis à Nuncijs, seu Collectoribus illarum partium, illique approbatis in Vrbe à Vicario Papae generaliter suspendi per annum à Pontificalibus, ipsos vero ordinatos perpetuam suspensionem incurrere, statuit S. D. N. Urbanus VIII. *constit. sua incip. Secretis, sub dat. 11. Decembris 1624.* cuius meminit Bonacin. *d. puncto 7. in fine.*

34. Regulares non comprehendi generali decreto de Ordine Sanctissimi edito, quo olim praecipiebatur ut Ultramontanis absque sanctionis suae, vel S. Congregationis licentia Ordines non conferantur, asserit Sel. *d. c. 18. nu. 30.* attestans sic fuisse decisum per S. Congr. Episcop. & Regul. *in Neapolitana 30. Decembris 1617.* quia in Ordinibus generalibus non comprehenduntur Regulares, nisi specialiter nominentur. Nec per idem decretum, sublatum censetur privilegium Archiepiscopis, & Episcopis per Concil. Trident. quoad eorum familiares coe-cessum, similiter dicit Sel. *d. loco,* vbi refert ita decidisse eandem S. Congr. *in Caeterana 2. Ianuarij 1618.*

35. Et ordinatur à susceptorum Ordinum executione, &c.] Vide Salzed. *ad Bernard. in pract. cap. 26. littera E.* Cutier. *canon. lib. 1. cap. 26. num. 24.* Zerol. *in praxi Episcop. part. 2. verb. dimissorijs.* Flamin. *Parl. de resignat. benefic. lib. 4. q. 2. nu. 89.* Franc. Leo *in thesauro fori Eccles. p. 3. cap. 8. nu. 3.* Cened. *pract. lib. 1. quest. 38. & num. 4.* Aegid. *de Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disput. 15. dub. 5. num. 35.* Valer. Reginald. *in praxi fori parit. lib. 32. tract. 2. num. 69.* Bonacin. *de censuris disp. 3. quest. 6. puncto 5. num. 27. metupsum d. p. 2. alleg. 17. & num. 9.*

36. Vtrum autem suspensus iuxta Bullam Pij II. incip. Cum ex sacrorum, possit ab Episcopo dispensari? vide Aloyf. Ricc. *in dec. Curia Archiep. Neapol. dec. 93. part. 4. vbi dec. 90. querit, & disserit, an in poenas dictae Bullae incidat qui ignoranter prohibita in illa egit.*

37. Non comprehendere dictam Bullam minoribus Ordinibus insignitos resoluunt Henric. *d. lib. 10. cap. 12. §. 2. in commento littera M.* Zerol. *in praxi Episcop. part. 1. verb. dimissoria.* Bonacin. *de suspensionibus omnibus in particulari disput. 3. q. 1. puncto 11. num. 17.* Cardin. Tolet. *d. lib. 1. cap. 49. num. 5.* Campan. *d. rub. 6. cap. 2. num. 21.* Bonacin. *de censur. extra Bul. disp. 3. q. 1. puncto 11. num. 47.* Ego ipse *d. alleg. 8. nu. 11.*

38. Quando proprio Ordinario, &c.] Id est, quando suo placuerit Ordinario, vel futuro successori, Suar. *d. disput. 31. sect. 1. num. 20.* Petr. de Ledesma *in sum. vbi de sacrament. Ordin. cap. 8. concl. 3.* Marcel. Vulpe *in praxi iud. fori Eccles. cap. 8. num. 1.* Clarin. *controu. ferenf. lib. 1. cap. 46. num. 27.* Et sic ad hoc ut talis fiat capax, & possit beneficium retinere, sufficit rati habitio proprij Episcopi, Maiol. *de irregular. lib. 1. c. 10. num. 1.* Bonacin. *de Sacram. disp. 8. quest. unica puncto 4. num. 15.* Clarin. *d. lib. 1. c. 46. num. 26.* Clericum Ultramontanum absque litteris dimissorijs sui Ordinarij ab Episcopo Italiae ad Ordines promotum non posse ab eodem Ordinario absolui, tenent Sel. *d. c. 18. num. 31.* attestans sic fuisse decisum *sub die 9. Septemb. 1623.*

Episcopus familiarem ordinans, conferat statim ei beneficium re ipsa

C A P V T I X.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Episcopus titularis non potest pretextu cuiuscunque familiaritatis quemquam ordinare.
- 3 Cardinales Presbyteri Tonsuram ceterosque minores Ordines suis familiaribus conferunt.
- 4 Familiaris qui dicatur.
- 5 Vicarius Papa quos ordinare valeat.
- 6 Familiaris ad hunc effectum ille dicitur, qui cum Episcopo fuerit comoratus, & praesens inseruierit.
- 7 Magister actorum curiae Episcopalis potest ut familiaris ab Episcopo ordinari.
- 8 Triennium requiritur continuum.
- 9 Et sufficit ut inceperit antequam fuisset Episcopus.
- 10 Episcopus ordinare potest familiarem suum trien-

nalem aliis habilem, conferendo ei statim re ipsa beneficium quacunque fraude cessante.

- 11 Habet locum etiam in prima Tonsura, & minoribus Ordinibus.
- 12 Episcopus ordinare non potest suum familiarem, cui non contulit beneficium ex eo quod aliud possidebat in aliena diocesi.
- 13 Pensionis ad titulum quando possit Episcopus ordinare familiarem suum.
- 14 Patrimonij ad titulum quando possint ordinari familiares Episcoporum triennales.
- 15 Dimissoria ritè, & rectè concedi possunt ab Ordinario beneficij.
- 16 Episcopus super interstitijs, seu illegitimitate dispensare non potest cum familiari suo triennali.

Episcopus & familiarem suum non subditum ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium, quacunque fraude cessante, statim re ipsa illi conferat, consuetudine quacunque, etiam immemorabili, in contrarium non obstante.

Vide Nauarr. *conf.* 10. aliàs 2. & *conf.* 24. aliàs 11 & *conf.* 72. aliàs 12 & *conf.* 28. aliàs 13. *sub tit. de tempor. ordinat.* Sayr. *in floribus decis.* sub eodem tit. *decis.* 12. 26. 28. & 29. Maiol. *de irregul. lib.* 4. c. 2. num. 5. Iacob. de Graff. *in decis. aureis* p. 2. lib. 3. cap. 12. nu. 7. Salzed. ad Bernard. *in practica* c. 26. *vers. tertius casus*, Henric. *in summ.* lib. 10. cap. 12. §. 1. Flamin. Paris. *de resign. benefic. lib.* 4. *quest.* 2. num. 91. Fr. Emman. *in summ. tom.* 2. cap. 14. num. 10. Quarant. *in summ. Bullarij. verb. Ordo. vers. limita in eo*, Soar. *de censur. disp.* 51. *sect.* 2. num. 1. 5. Auila *in simili tract. part.* 3. *disp.* 6. *dub.* 7. pag. 233. Sayr. *cod. tract. lib.* 7. cap. 10. *vers.* 30. Petr. de Ledetma *in summ. part.* 1. *de Sacrament.* vbi de Sacrament. Ordinis, cap. 5. *concl.* 9. *vers. est no.* Zerol. *in praxi Episcop.* p. 1. *verb. dimissoria* pag. 106. & *part.* 2. *verb. Ordo* §. 5. pag. 78. Piafec. *in simili praxi* p. 1. cap. 1. num. 3. pag. 31. Franc. Leon. *in thesaur. fori Eccl. part.* 1. cap. 4. num. 23. Vgolin. *de officio Episcopi* cap. 26. §. 4. Marc. Anton. Genuent. *in pract. Archiep.* Neapol. cap. 81. num. 3. Armendar. *in addit. ad recop. legum Nauarrae lib.* 1. tit. 18. l. 7. *de Episcopis* à num. 33. & nu. 46. *cum seqq.* Thom. Valasc. *alleg. turis tom.* 1. *alleg.* 5. num. 2. Aloyf. Ricc. *in praxi verum fori Eccl. decis.* 307. *cum seqq.* in 1. edit. aliàs *resol.* 266. *cum seqq.* in 2. edit. & *in decis. curiae Archiep.* Neapol. *decis.* 283. p. 2. Martin. Fornar. *de sacrament. Ordinis* c. 5. *ad fin.* Valer. Reginal. *in praxi fori poenitent.* lib. 32. num. 69. Cened. *pract. & canon. quest.* lib. 1. *quest.* 38. à num. 29. Campan. *in diuersor. iuris canonici rub.* 9. c. 9. Garc. *de benefic.* p. 2. c. 5. num. 80. *cum seqq.* Raguc. *in lucerna Parochor. tit. de sacrament. Ordinis quest.* 18. Venero *in examine Episcop.* lib. 1. c. 11. num. 8. Narbona l. 3. §. gloss. 1. num. 28. *cum seqq.* tit. 3. lib. 1. *novus recop. Bonacin. de Sacram. disp.* 8. *quest.* unica puncto 4. num. 15. *cum seqq.* & nouissime *de suspensionibus omnibus in particulari. disp.* 7. *quest.* 1. puncto 11. à num. 8. Alzed. *in pract. Episcop.* p. 2. c. 5. *de ordinat.* num. 32. *cum seqq.* metipsum *de officio, & potest. Episcopi* p. 2. *alleg.* 5. Mollet. *in summa Theolog. moralis tract.* 2. cap. 2. num. 8. Homobon. *de Bonis de examine Eccl. part.* 1. cap. 1. *quest.* 5. *in fine*, Nouar. *in singularibus Canon. concl.* 103. Bartholom. Gauant. *in manuali Episcoporum verb. familiaris* à num. 1. latè Marchin. *de sacrament. Ordinis tract.* 1. *part.* 5. cap. 9. Cardof. *in praxi iudicium. verb. sacramentum Ordinis* num. 16. Alphons. Narbona l. 3. §. gloss. 1. n. 26. *cum seqq.* tit. 3. li. 1. *Recopil. Sanch. in opuscul. moralibus lib.* 7. c. 1. *dub.* 20. n. 20. *cum seqq.* Torreblanca *in pract. 1. iuris spirit.* lib. 2. cap. 13. num. 13. *cum seqq.* Hurtado *de Sacrament. tom.* 2. *tract. de Ordine discip.* 17. *prope fin.*

a Episcopus.] Non tamen titularis, quem quidem pretextu cuiuscunque familiaritatis, aut continuè commensalitatibus sue, aliquem abque proprij Prælati expresso consensu, aut litteris dimissionis ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam Tonsuram promouere non posse probat Concil. supra *sess.* 14. *de reform. cap.* 2. num. 4. vbi plures citauit Doctores.

Cardinales Presbyteros Tonsuram, ceterosque minores Ordines suis familiaribus conferre posse asserunt Martin. Lauden. *in tract. de Cardin.* 20. Iacobat. *in tract. de Concil. lib.* 1. *art.* 12. *vers. item Cardinalibus*, Maiol. *de irregul. lib.* 4. cap. 20. num. 8. Ego ipse *alleg.* 5. num. 19. *Sel. in selectis canonic.* c. 19. num. 3. attestans sic fuisse decimum *sub die* 22. Ianuarij 1602. dum ibi fuit resolutum Cardinales suis familiaribus triennalibus dimissionibus ad Ordines suscipiendos concedere posse, tamen illis nec antè, nec statim postea conferat beneficium.

Vicarium Sanctissimi posse familiares, seu officiales Papæ, ac familiares Cardinalium (et si Cardinales habitassent Romæ) ac etiam Episcoporum in Curia residentium, qui saltem per triennium habitauerint in Vrbe de licentia ipsorum promoueri, dum tamen supradicti omnes sufficientem titulum habeant, & alia à iure requisita testatur decimum Armendar. *in addit. ad recop. legum Nauarrae lib.* 1. tit. 18. l. 7. *de Episcopis in declarat.* num. 49. quem refero *alleg.* 5. num. vti.

β Familiarem suum.] Familiaris vt quis dicatur necesse est vt fuerit destinatus ad aliquod seruitium certum, requiriturque mens, & dens, Rot. *in Hispanen. portionis* 2. *May* 1614. *coram bona mem. Andrea*, *impresa decis.* 184. p. 1. *recent.* vbi num. 2. & 3. censuit familiaritatem cessare vbi-
cunque familiaris fuit licentiatus, & demissus, & num. 9. quod familiaris potest esse quis, licet non comedat in tinello, vtputa quia recipit portionem in pecunia, vel eā habeat extra domum, refero Ego ipse *alleg.* 5. num. 20. vbi à num. 2. ostendo quomodo probetur familiaritas.

Familiaris ad effectum, de quo in præfenti, illum dici, qui cum Episcopo fuerit commoratus, & praesens inseruierit, non tamen illum, qui abest, et si sumptibus Episcopi vixerit, tenent Salzed. *alleg.* 26. *vers. tertius casus*, Maiol. *lib.* 4. cap. 2. num. 5. Borgaf. *de irregul. quest.* 27. num. 13. Fr. Emman. *in summ. tom.* 2. cap. 14. num. 10. Vgolin. *alleg.* 4. Piafec. *alleg.* 1. num. 1. pag. 31. Prosper de Augustino *in addit. ad Quarant. in summ. Bullarij. verb. Ordo. vers. limita in*

60. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decif. 307. in 1. edit. alias resolut. 266. num. 2. & resol. 267. num. 2. in fine in 2. edit. Bonacin. d. disp. 8. quest. vnic. puncto 4. num. 18. nouissime D. Felician. de Veg. in resol. ad e. cum contingat num. 28. de foro comp. Ego ipse d. alleg. 5. num. 6. idem Aloyf. Ricc. par. 2. decif. 283. a num. 2. Sanch. in opusc. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 20. nu. 21. Greg. XV. & ibi Beltramin. decif. 166. Vnde etiam familiares, vel famuli familiarium Episcopi, qui expensis Episcopi aluntur, dicuntur familiares Episcopi, & fruuntur privilegio, de quo in hoc decreto; ita Sanch. d. 10. 2. lib. 7. c. 1. dub. 20. num. 24. Diana resol. moral. part. 4. tract. 4. resol. 145. Marchin. d. tract. 1. part. 5. cap. 9. num. vlt.
7. Magistrum actorem curiae Episcopalis posse vt familiarem ab Episcopo ordinari, tenet Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccles. resol. 471. in 2. edit. & p. 3. collect. 596. vers. amplius quarto, vbi citat. Stephan. Gratian. Marchie decif. 233. faciunt quae Martin. Antonin. variar. resolut. libro 1. resol. 75.
8. *γ Nisi per triennium.* Continuum scilicet, vt per Campan. d. rub. 9. cap. 9. num. 1. 2. Nauar. in singul. canon. concl. 303. num. 3. Marchin. d. c. 9. num. 2. Bonacin. d. 9. 1. num. 7. vers. tertia. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decif. 308. in 1. edit. alias resolut. 267. in 2. edit. vbi numero 2. asserit quod verbis Episcopi asserentis quem esse familiarem non creditur, refero Ego ipse dicit. allegat. 5. numero 9. & 10.
9. Et sufficere quod huiusmodi triennium incœperit antequam fuisset Episcopus, referunt decifum Aloyf. Ricc. d. collect. 596. vers. amplius quinto, & in d. praxi rerum fori Eccles. decif. 309. in 1. edit. alias resolut. 268. in 2. edit. Nicol. Garc. d. c. 5. num. 83. Narbona d. l. 3. gloss. 1. num. 28. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Ordo pag. 194. col. 2. Bonacin. de suspensionibus in particulari disp. 3. quest. 1. puncto 11. num. 9. Marchin. d. cap. 9. num. 3. Mareel. Vulpe d. c. 7. num. 19. Ego ipse d. alleg. 5. num. 8.
10. *δ Et beneficium quacunque fraude cessante, &c.* Episcopum ordinare posse familiarem suum triennale aliam habilem conferendo ei statim re ipsa beneficium quacunque fraude cessante, tenent, decifumque referunt Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 2. num. 92. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. dimissorias ad Ordines §. 1. & part. 2. verb. Ordo, vers. quinto dubitatur, Rot. decif. 222. apud Farin. in 1. collect. nouiss. alias p. 4. diuers. Armendar. d. l. 7. de Episcop. num. 45. & 51. Nicol. Garc. d. part. 2. cap. 5. num. 85. Ego ipse d. alleg. 5. nu. 11. Vgolin. d. §. 4. vbi dicit statim, seu paulo post Episcopum debere beneficium conferre, si enim ante conferret, ratione beneficij conferendi potestatem haberet, & non ratione triennij, Sanch. d. dub. 20. num. 25. Diana d. resol. 145. vers. notandum, vnde post Paris. de resign. benefic. lib. 4. q. 2. nu. 92. dicit decifum Aloyf. Ricc. p. 2. decif. 291. a num. 1. Episcopum non satisfacere decreto Concilij, qui ordinauit, & post lapsos vndecim menses contulit beneficium, & Molfes. d. c. 2. nu. 9. tenet collationem factam beneficij post sex menses non dici factam secundum mentem Concilij.
11. Et habere locum etiam in prima Tonsura, & minori-

bus Ordinibus, ita vt illos familiari suo trienniali conferre non possit, nisi illi statim beneficium conferat, referunt Nauar. consil. 24. in antiq. alias 11. in nouis sub tit. de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 26. Rot. decif. 731. part. 1. diuers. Fr. Emanu. d. c. 14. num. 10. Zerol. d. verb. ordo vers. quinto dubitatur, post med. Cened. canon. quest. lib. 1. q. 38. num. 30. vers. quod decretum, Bonacin. de suspensionibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 11. sub n. 9. Alzed. d. cap. 5. de ordination. num. 33. Garc. d. part. 2. cap. 5. num. 84. Narbona d. l. 3. gloss. 1. num. 31.

Episcopum ordinare non posse suam familiarem cui non contulit beneficium, ex eo, quia beneficium possidebat in aliena diœcesi, tenet Sel. d. c. 19. nu. 17. attestans sic fuisse decifum sub die 22. Aprilis 1617.

Pensionis ad titulum posse Episcopum ordinare familiarem suum si pro necessitate, vel vtilitate suarum Ecclesiarum iudicat ordinandum, referunt decifum Garc. d. c. 5. num. 81. Armendar. d. lib. 7. de Episcop. num. 46. & lib. 1. tit. 8. de patrim. cleric. num. 20. Bonacin. d. puncto 11. num. 11. Alzed. d. c. 5. num. 86.

Patrimonij ad titulum posse ordinari familiares Episcoporum triennales pro necessitate, & commoditate Ecclesiarum, dummodo adscribatur Ecclesijs, pro quarum necessitate sunt ordinati, referunt decifum Garc. d. c. 5. num. 81. & 82. Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 47. Ego ipse d. alleg. 5. num. 12.

Dimissoria rite, & recte concedi possunt ab Ordinario beneficij, cap. fin. de temporibus ordin. lib. 6. Nec obstat Concilium praesenti, quia loquitur de non subditis, sed ratione beneficij sibi collati efficitur quis subditus, refert decifum Garc. in addit. ad suum tract. de benefico part. 2. cap. 4. num. 1.

Episcopum licet familiarem suum triennale aliam sibi non subditum conferendo, ei statim beneficium ordinare, & illi litteras dimissorias ad ordinandum a quocunque dare possit, super interstitijs tamen temporum, seu illegittimate dispensare non posse, referunt decifum Sayr. in floribus decif. sub tit. de temporibus ordin. decif. 28. & 29. Garc. d. c. 5. num. 89. Nauar. consil. 27. & 28. in antiq. alias 12. & 13. in nouis, de tempor. ordin. Cened. d. lib. 1. quest. 38. num. 31. Vgolin. d. §. 4. prope fin. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Ordo pag. 194. col. 1. Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 48. Aloyf. Ricc. d. resolut. 266. in fine, Alzed. d. c. 5. num. 37. Bonacin. de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. quest. 1. punct. 11. num. 13. Sanch. in opusc. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 27. num. 3. Marchin. d. c. 9. num. 11. & 12. & tract. 1. p. 7. c. 4. Piafec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 15. vers. sublimitari, vbi etiam dicit quod quando familiari iam ordinato collatum est statim beneficium, poterit postea Episcopus quoad interstitia dispensare, quia ratione beneficij collati illi iam est subditus, quod etiam refert decifum Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 50. & sentit Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 9. cap. 9. num. 3. & 4. vbi num. 6. dicit quod vbiicumque Antistes potest suam familiarem ordinare, potest etiam litteras dimissorias eidem concedere, vt ab alio suscipiat Ordines.

Abbates exempti, etiam nullius diœcesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subdito dent dimissorias, nec quacunque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum.

C A P V T X.

1 Doctores de materia cap. agentes.

2 Abbatibus quantuncunque exemptis etiam nullius diœcesis non licet ordines cuiquam conferre minores, qui Regularis subditus sibi non sit.

3 Nouitij Ordines minores suscipere non possunt a suis superioribus Abbatibus Regularibus.

4 Dispensare in interstitijs licet Abbatibus in omni casu, quo primam Tonsuram, & minores ordines suis subditis Regularibus conferre possunt.

5 Abbas

- 5 Abbates non possunt Tonsuram & minores Ordines conferre alijs Regularibus, qui dimissorias suorum superiorum habuerint.
- 6 Abbas vt possit ad Ordines minores promouere quos habere debeat.
- 7 Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus.
- 8 Abbas alicuius Abbatie exemptæ non potest Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius.
- 9 Ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diœcesis licet Episcopis vicinioribus siue consensu, seu litteris testimonialibus eorundem Abbatum.
- 10 Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non potest Abbas clericis secularibus sibi subditis.
- 11 Dimissorias litteras concedere possunt superiores Regulares suis subditis item Regularibus, ad Episcopum tamen diœcesanum, &c.
- 12 Priuilegium habentes concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcumque Episcopum possunt etiam nouitijs illas concedere.
- 13 Capitulum Canonicorum non licet dimissorias concedere, etiam si territorium habeat distinctum, & exemptum.
- 14 Non habet locum contra Capitulum ordinarium priuatiuè ad Episcopum usque habens visitandi, & congregandi Synodum.
- 15 Episcopus proprius ad dimissorias concedendas ille dicitur, in cuius diœcesi ordinandus beneficium habet.
- 16 Episcopus absens à sua diœcesi potest dare litteras dimissorias si absentes diœcesani illas petierint.
- 17 Vicarius generalis Episcopi litteras dimissorias concedere non potest, nisi Episcopo in remotis agente.
- 18 Episcopus sine dimissorijs alienos clericos ordinans & ordinatus quas penas incurrat.
- 19 Vicarius Capituli Sede vacante litteras dimissorias intra annum ad Ordines concedens incidit in penas, quamuis eis usus non sit ille, cui concessa fuerint.
- 20 Abbates, & alij quantumuis exempti qui faciunt dimissorias alijs, quam suis subditis Regularibus suspensionem totalem per annum incurrant.

Suprà c. 5.
cum seq. &
infra cap. 11.
cum seq.

Suprà sess.
7. de reform.
cap. 19.

Abbatibus ac alijs, quibuscumque, quantumuis exemptis, non liceat in posterum, intra fines alicuius diœcesis consistentibus, etiam si nullius diœcesis, vel exempti esse dicantur, a cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel minores Ordines conferre, & nec ipsi Abbates, & alij exempti, aut collegia, & vel Capitula quæcumque, etiam Ecclesiarum cathedralium, litteras dimissorias aliquibus clericis secularibus, vt ab alijs ordinentur concedant, sed horum omnium ordinatio seruatis omnibus quæ in huius sanctæ Synodi decretis continentur, & ad Episcopos, intra quorum diœcesis fines existant, pertineat, non obstantibus quibusuis priuilegijs, præscriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Pœnam quoque impositam ijs, qui contra huius sanctæ Synodi sub Paulo tertio, decretum à Capitulo Episcopali, Sede vacante, litteras dimissorias impetrant, ad illos qui eadem litteras non à Capitulo, sed ab alijs quibusuis, in iurisdictione Episcopi loco Capituli, Sede vacante, succedentibus obtinerent, mandat extendi. Concedentes autem dimissorias contra formam decreti, & ab officio & beneficio per annum sint ipso iure suspensi.

1. **V**ide Nouarr. consilio 23. in antiq. alijs cap. 7. in nouis, sub titulo de temporibus ordinat. Sayr. in floribus decision. sub eod. titulo, decis. 25. Rebuff. respons. 2. Veg. tom. 2. de curis. capit. 14. §. 8. numero 31. Fr. Emanu. in summa part. 2. capit. 14. numero 2. & quæst. regul. tom. 1. quæst. 18. artic. 1. Maior. de irregular. libro quarto capit. 8. & capit. 5. numero 5. Henriq. in summa libro 10. capit. 23. §. 3. Salzed. ad Bernard. in pract. capit. 26. littera C. Iacob. de Graff. in aureis decision. parte prima libro 3. capitul. 5. de regular. numero 142. & 156. Petr. de Ledesma in summa parte prima de Sacramento, vbi de sacramento Ordinis, capit. 7. Azor. institut. moral. parte prima libro 12. capit. 20. quæst. 7. & parte 2. libro 3. capit. 38. quæst. 15. versic. ceterum, Zerol. in praxi Episcop. parte prima verb. Abbas, Flores de Mena var. quæst. libro 3. quæst. 24. numero quarto & 32. Campan. in diuers. iuris canonici, rub. 12. capit. 13. numero 41. Thom. Valasc. allegat. Iuris tomo 1. alleg. 3. numero 6. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quæst. 38. artic. 9. conclus. 1. & 2. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 295. Homobon. de Bonis in examinis Ecclesiæ parte prima tract. 2. capit. 1. quæst. 6. 7. & 8. Cened. ad Doctrin. collect. 105. Alzed. in praxi Episcop. parte 2. capit. 5. de ordinat. numero 78. cum seqq. in eptum de officio, & potest. Episcopi, parte 2. allegat. 3. numero 5. cum seqq. & alleg. 7. numero 7. Marchin. de sacrament. Ordin. tractat. 1. part. 6. capit. 3. numero 21. latè Stephan. Daluin. de potest. Episcop. & Abbatum capit. 21. nu. 12. cum seqq. Tambur. tom. 3. de iure Abbatum disp. 5. q. 11. nu. 70.

2. **Q**uicumque qui Regularis subditus sibi non sit, Quantumuis de iure communi Abbates Ordinum Monachalium benedicti minores Ordines possent conferre sibi subditis non solum Monachis, verum etiam & laicis, in quos ordinariam ecclesiasticam habebant iurisdictionem, vt probat text. in capitul. Abbates. de priuileg. in 6. & aduertit Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralator. tom. 1. quæst. 38. articul. 9. conclus. 1. hodie per hoc decretum non licet Abbatibus, & quibuscumque alijs, quantumuis exemptis, in posterum intra fines alicuius diœcesis existentibus, etiam nullius diœcesis, vel exempta esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel minores Ordines conferre, vt tenet Ludouic. Miranda dict. artic. 9. conclus. 2. quem refero Ego ipse d. alleg. 3. numero 11. tangit Portel. in dubijs regul. verb. Abbas, numero 2. Nouarr. in singul. canon. conclusio. 105. Soar. tom. 4. de Religione, tractat. 8. libro 2. cap. 29. numero 19. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 2. dispul. 1. quæst. 7. numero 1. Marcel. Vulpe in praxi iudic. capitul. 7. numero 8. Scip. de Rbeis in aphorism. Episcop. verb. Abbas, numero 13. Barthol. Gauant. in man. Episcop. eodem verb. à numero 31. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. nu. 6. dist. 95.

Nouitios Ordines minores suscipere non posse à suis superioribus Abbatibus Regularibus huiusmodi, quia pendente probationis anno non habentur quoad Ordines suscipiendos pro subditis horum superiorum Religionis, tenet Henriq. in summa lib. 10. cap. 23. §. 3. in commento litt. G. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 23. art. 2. Card. Tusch. practice. conclusio. tom. 1. litt. A. conclusio. 9. numero septimo, Sayr. de consur. libro quarto, capitulo decimo tertio, numero quinto, Ludouic. Miranda in man. Pralator. tom. 1.

tomo 1. questione 38. articulo 9. conclusione 2. in fine. Nouar. dict. conclusio. 105. numero 6. Bartholom. de Vecchis in praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs, disputat. 11. questione 8. numero 4. Nald. in sum. verb. nouitijs, numero 8. Vgolin. de officio Episcopi. capitulo 26. §. 20. numero 7. Tamburin. dict. tomo 2. disputat. 2. questione 27. Ego ipse d. part. 2. alleg. 3. numero 8. Hieron. Roder. in compendio resolut. 106. numero 2. Marcel. Vulpe dict. cap. 7. numero 9. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 741. num. 6. Marchin. de sacrament. Ordinis tractat. 1. part. 2. cap. 10. numero 10. cum seqq.

Contra Soar. de Relig. tomo 4. tract. 8. libro 2. capitulo 29. numero 12. per gloff. in dict. capitulo Abbates. verb. conuolauerint. de priuileg. libro 6. existimantes Abbates huiusmodi posse minores Ordines nouitijs suorum monasteriorum conferre.

4. In omni casu, quo huiusmodi Abbates primam clericalem Tonfuram, minoresque Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt, illis licitum esse in interstitijs dispensare, resoluunt Sorb. in compendio Mendicant. verb. Ordines sacri. versic. quando vero Abbates, Campan. in diuers. iuris canonici. rubric. 12. capitulo 13. numero 42. Ludouic. Miranda dict. tomo 1. questione 38. articulo 7. conclusio. 3. Hieron. Roderic. in compendio questionum regular. resolut. 1. numero 21. Ego ipse dict. part. 2. allegat. 18. numero 3. in fine. & allegat. 3. numero 6. & 7. Etiam eo casu, quo Abbates suos subditos cum dimissorijs remittunt, vt ab Episcopis ordinentur, vt ex Salzedo firmat Villalob. tomo 1. summa. tra. 1. 11. difficult. 12. numero 4. & illis citatis Hieron. Roderic. d. resolut. 1. numero 22. Nec tunc examinandos esse ab Episcopis, sed ab Abbatibus, non obstante Concilij Trident. dispositione, consuluit Nauar. consil. 13. numero 1. in antiq. alias consil. 14. in nouis. de priuileg.

5. Abbates huiusmodi Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, etiam postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, non posse Tonfuram & minores Ordines conferre alijs Regularibus, qui dimissorias speciales suorum superiorum, & specialem licentiam Episcopi loci habuerint, nec etiam alijs secularibus suorum superiorum dimissorias afferentibus, resoluunt Ludouic. Miranda d. conclusio. 2. Scip. de Rubens dict. verb. Abbas, numero 13. Hieron. Roderic. dict. resolutio. 1. numero 23. Campan. in diuers. iuris canonici. rub. 6. capitulo 2. ante numero 7. Illustriss. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. capitulo 1. numero 6. & ex voto Rotæ de mandato Clementis VII. responsum fuisse referi Seraphin. decisio. 985. parte 1. & censuisse S. Congregat. Episcoporum & Regular. in Eugubina 3. Nouembri 1593. & in Campen. 27. Iunij 1631. attestatur Sel. in select. canon. cap. 19. num. 8.

Contra Quarant. in summa Bullarj, verb. Ordo, prope fin. versic. Abbatibus, Bonacina de Sacrament. disputat. 8. questione unica, puncto 4. numero 3. Vgolin. de officio Episcopi. capitulo 26. §. 19. Grilenzon. consil. 142. numero 52. Ioan. Baptist. Tiber. in instruct. pro ordinandis, capitulo 7. questione 48. in fine, Azor. institut. moral. part. 1. libro 12. capitulo 20. questione 7. Gauant. dict. verb. Abbas. numero 34. Tamburin. de iure Abbatum. tom. 2. disputat. 2. questione 7. ex numero 3. Lezana in summa questione Regular. capitulo 14. numero 13. & cap. 18. numero 65. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fore. eccles. capitulo 7. numero 8. Alzedo de precellentia Episcop. dignitat. part. 2. capitulo 5. numero 78. Sanch. in episc. moralib. libro 7. capitulo 1. dub. 21. à numero 5. Marchin. de sacrament. Ordinis tract. 1. part. 2. capitulo 10. numero 15. cum seq. Stephan. Dalum dict. capitulo 21. numero 18. existimantes, falsoque decisum referentes Abbates Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, posse Tonfuram, & minores Ordines secularibus Episcopi iurisdictioni subiectis conferre, si modo ipsius Episcopi consensus accedat, & à dicto Episcopo quisque litteras dimissorias impetrent.

6. Tria requiri in Abbate vt promoveat ad Ordines minores, nempe quod sit Presbyter, quod benedictionem Barbos. Collect. in Concil. Trient.

acceperit per manus impositionem ab Episcopo, aut benedici solitus, si eum Episcopus benedicere negligat, tandem quod proprio Monacho conferat, tradunt Campan. dict. capitulo 2. numero 9. Illustriss. D. Roderic. à Cunha citato loco.

7. Abbatem posse de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus, per capitul. quoniam 69. dist. & capitul. cum contingat. de arce. & qual. tenet Sel. dict. capitulo 19. numero 9. attestans ita fuisse decisum sub die 19. Februarij 1619.

8. Abbates alicuius Abbatie exemptæ non posse Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius, quia habet populum, tenet Sel. dict. capitulo 19. num. 21. referens sic fuisse resolutum 8. Augusti 1621.

9. Ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diæcesis licere Episcopis vicinioribus sine consensu, seu litteris testimonialibus eorundem Abbatum, & aliorum inferiorum, tradit Sel. d. capitulo 19. numero 29. vbi testatur sic fuisse decisum sub die 22. Februarij 1631.

10. Nec ipse Abbat, &c.] Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non posse Abbatem clericis secularibus sibi subditis, tenent Ludouic. Miranda dict. questione 39. articulo 3. Fr. Emman. in summa tomo 2. capitulo 14. numero 9. & 11. Azor. institut. moral. part. 2. libro 3. capitulo 49. questione 3. Sel. dict. capitulo 19. numero 32. vbi ampliat, etiam si probetur Abbatiam esse in statu nullius diæcesis, & testatur ita fuisse decisum in Theatina 10. Septembris 1621.

11. Dimissorias litteras concedere possunt Superiores Regulares suis subditis item Regularibus, qui præditi qualitatibus requisitis Ordines suscipere voluerint, ad Episcopum tamen diæcesanum, nempe illius monasterij, in cuius familia ab ijs, ad quos pertinet, is Regularis positus fuerit. Et si diæcesanus abierit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcunque alium. Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinatur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non destulerint de industria concessionem dimissoriarum in id tempus quo Episcopus diæcesanus vel abfuturus, vel nullas ordinationes habiturus esset. Verum cum à superioribus Regularibus, Episcopo diæcesano absente, vel ordinationes non habente, litteræ dimissoriae dabantur, in eis vtiq; huiusmodi causa absentia diæcesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, exprimenda est; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis actiuae, & passiuæ priuationem, ac alias penas incurrunt, S. Congreg. Episcop. & Regul. sub die 15. Martij 1596. testibus Campan. in diuers. iuris canonici. rub. 12. capitulo 13. numero 37. Molfes. in summa Theolog. moralis, tractat. secundo capitulo secundo numero 23. & alijs per me citatis de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 7. num. 18.

12. Superiores Regulares, qui habuerint speciale priuilegium concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcunque Episcopum, licet in illo non exprimat quod illud valeat nouitijs communicare, posse tamen etiam nouitijs illas, vt à quocunque Episcopo ordinentur, sicut ceteris Monachis professis concedere, tenent Sanch. in præcepta Decalogi tomo 2. libro 6. capitulo 10. in fine. Ioan. Baptist. Tiber. in instruct. pro ordinand. capitulo 7. questione 50. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad religionis statum nouitijs, disputat. 11. questione 8. numero 3. versic. si vero, Tamburin. de iure Abbatum. tomo 2. disputat. 2. questione 27. num. 2.

13. Vel Capitula, &c.] Capitula Canonicorum non licere dimissorias concedere ex hoc decreto, etiam si territorium habeat distinctum & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sint iudices ordinarij, tradit Sel. dict. capitulo 19. num. 33. attestans sic olim fuisse resolutum in Sulmonan. 5. Iulij 1575.

14. Sed non intrare dispositionem huius decreti contra Capitulum ordinarium priuatim ad Episcopum, iusque habens visitandi, & congregandi Synodum, tenent Stephan. Gratian. discept. forens. c. 112. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 9. capitul. 8. numer. 4. Grilenzon. consil. 142. num. 28.

- num. 28. & 30. Ciatlin. *quest. forens. lib. 1. cap. 46. num. 19.* Ego ipse d. p. 2. alleg. 7. num. 8.
15. *Ad Episcopos, &c.*] Illum quoque dici proprium Episcopum ad dimissorias concedendas, in cuius diocesi ordinandus beneficium habet, refert decifum Armendar. in addit. ad recopilat. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 61. *versic. proprius.*
16. Episcopum absentem à sua diocesi posse dare litteras dimissorias, si absentes diocesani illas petierint, ut ordinari possint ab alio, & propter absentiam valde eis incommodam venire ad subiiciendum se examini Ordinarii, posse ipsum ordinarium Episcopum examen illorum demandare Episcopo loci, in quo degunt, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 59. & num. 42. *versic. item,* addit idem seruandum esse in casu, quo Episcopus fuerit praesens, & noluerit habere Ordines, ita tamen si susceptio Ordinum data opera non fuerit dilata in id tempus, quo Episcopus diocesanus nullas esset habiturus ordinationes.
17. Vicarium generalem Episcopi huiusmodi litteras dimissorias concedere non posse cum ad id vicariatus officium non extendatur, nisi Episcopo in remotis agente, probat cap. cum nullus, de tempor. ordinat. lib. 6. & tenent Sbroz. de offic. vicarij, lib. 2. *quest. 41.* Gutier. canon lib. 2. cap. 17. num. 20. Zerol. in praxi Episcop. part. 2. *verb. vicarius, §. 4.* Petr. Gregor. *synag. iuris, lib. 16. cap. 9. num. 3.* Azor. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 45. *quest. 7.* Fr. Emman. tom. 4. *summ. cap. 61. alias 62. numer. 4.* Piafec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 13. *versic. concedit.* Alzed. in simili praxi part. 2. cap. 3. de ordination. num. 97. Thom. Valasc. tom. 1. allegat. 5. à num. 7. Sanch. in opusc. moral. tom. 2. lib. 7. cap. 1. *sub. 20. num. 40.* Stephan. Glauan. *Marchia decision. 98. à num. 14.* Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, part. 1. num. 197. Venero in examine Episcop. lib. 1. cap. 16. num. 12. Campan. d. rubr. 9. cap. 8. num. 3. Molfet. in *summa Theologia moralis, tract. 2. cap. 2. num. 22.* Homobon. de Bonis de examine eccles. part. 1. tract. 2. cap. 1. *quest. 6. in fine,* Ego ipse d. p. 2. allegat. 7. num. 9. Et de vicario Capituli Sede vacante dictum est in collect. ad cap. 10. *sess. 7. de reformat.*
18. *Concedentes autem dimissorias contra formam, &c.*] In quas penas incidat Episcopus sine dimissionis alienos Clericos ordinans, & ordinatus, tradunt Homobon. de Bonis d. tract. 2. cap. 1. *quest. 9.* Bonacina de suspensionib. in particulari disp. 3. *quest. 1. puncto 11.*
19. Vicarium Capituli Sede vacante litteras dimissorias ad Ordinem concedentem, quibus tamen usus non est ille, cui concessa fuerunt, incidere in penas huius decreti, quia actus fuit perfectus quoad illum per quem non stetit, refert decifum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 5. cap. 7. num. 92.
20. *Ab officio, & beneficio per antium, &c.*] Abbates, & alios quoscunque quantumvis exemptos, qui faciunt litteras dimissorias, alijs, quam suis subditis Regularibus, suspensionem totalem per annum incurtere, asserunt Tolet. in instruct. Sacerd. lib. 1. cap. 49. num. 5. Sayr. de censur. lib. 4. cap. 13. num. 5. Nouar. in singul. canon. concl. 105. num. 7.

Minoribus ordinandi seruent interstitia, exerceant Ordinis suscepti officium, reuerentur superiores in Ordine, frequenter Communionem sumant, sintque tales, quos scientiae spes maioribus Ordinibus dignos ostendat, annus sit medius à postremo minorum ad primum maiorum Ordinum.

C A P V T X I.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Ordines minores ijs saltem, qui linguam Latinam intelligant, conferantur.
- 3 Episcopus ita demum interstitia minorum Ordinum potest remittere, si ei magis expedire visum fuerit.
- 4 Temporis intervallum quod debeat interuenire inter vnum, & alterum Ordinem minorem.
- 5 Causa quaecunque sufficit ad dispensandum in interstitijs Ordinum minorum.
- 6 Ordines minores & prima Tonsura vni vna die conferri non aliter licet quam si ita in loco fuerit consuetum.
- 7 Interstitia abbreviandi facultas remittitur arbitrio Episcopi.
- 8 Ordines minores cum Subdiaconatu poterit Episcopus simul conferre, vbi vigeret de hoc consuetudo ante Concil. Trid. legitime obtenta.
- 9 Parochus potest infra annum ad Sacerdotium promoueri, etiamsi non habeat aliquem Ordinem sacrum.
- 10 Necessitas, vel utilitas sufficit ad dispensandum in interstitijs.
- 11 Abbas in ijs casibus in quibus Tonsuram, & minores Ordines conferre valet, dispensare potest in interstitijs.

^a Cap. in singulis 77. d. 15. & infr. c. 13. ^b Infra c. 17. & cap. 1. 25. dist. ^c 1 Braecat. c. 18. Vide 1. Micr. cap. 2. Sordic. 13. & Galium Iapam.

Minores Ordines ijs, a qui saltem ^a Latinam linguam intelligant, & per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo expedire magis videretur, conferantur: ut eo accuratius, quantum sit huius disciplinae pondus, possint edoceri, ^b ac in vnoquoque munere, iuxta praescriptum Episcopi se exerceant: idque in ea, cui ascripti erunt, ^c Ecclesia, & nisi forte ex causa Auditorum absint: atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum aetate vitae meritum, & doctrina maior accrescat. Quod & bonorum morum exemplum, & assiduum in Ecclesia ministerium, atque maior erga Presbyteros, & superiores Ordines reuerentia, & crebrior, quam antea, corporis Christi Communio maximè comprobabunt. Cumque hinc ad altiores gradus, & sacratissima mysteria sit ingressus, nemo ijs initietur, quem non scientiae spes maioribus Ordinibus dignum ostendat. ^d Hi vero non nisi post annum à susceptione postremi gradus minorum Ordinum ad sacros Ordines promoveantur: ^e nisi necessitas, aut Ecclesiae utilitas, & iudicio Episcopi, aliud exoptat.

1. **V**ide Conc. Bracharen. IV. act. 2. cap. 1. Vivald. in *seri eccles. p. 1. cap. 14. num. 21. & 22.* Thom. Valasc. *alleg. candei, aureo, vbi de sacrament. Ordinis, vers. sexta* Fr. Emman. *q. regul. tom. 3. q. 24. art. 3.* Franc. Leon. in *thesauro* *seri eccles. p. 1. cap. 14. num. 21. & 22.* Thom. Valasc. *alleg. iuris tom. 1. alleg. 4. à princip. Valer. conf. 107. num. 1. tom. 1.* Hurtado de Sacram. *to. 2. tract. de Oramine diff. 23.* Fr. Ludou. Miran-

- Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 5. concl. 2. Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. unica punctio 4. num. 32. cum seqq. metipsum de officio. & potest. Episcopi p. 2. alleg. 11. num. 13. cum seqq. Marchin. de Ordin. tract. 1. p. 7. cap. 3.
2. a Qui saltem Latinam linguam intelligant, &c.] Vide Homobon. de Bonis de humana vita statib. p. 1. cap. 20. vers. secundo. Marchin. de Sacram. Ordin. tract. 1. p. 7. cap. 1. num. 6. Thom. Valase. alleg. 9. num. 5. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diffi. 22. vers. pro quatuor. Posse tamen Episcopum arbitrari magis expedire Ecclesie, si Ordines minores conferat ei, qui etsi adhuc Latinam linguam non intelligat, est tamen bonae indolis, & pro atate docilis, tenet Menoch. de arbit. casu 425. num. 58. quem refero d. p. 2. alleg. 11. num. 6.
 3. b Per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo, &c.] Vide Maiol. de irregul. lib. 3. c. 24. num. 13. Ludou. Miranda d. tom. 1. quest. 38. art. 5. concl. 2. & art. 8. concl. 1. Bonacin. d. punctio 5. num. 32. Mari. Antonin. var. resolution. lib. 1. resol. fin. casu 26. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 27. num. 4. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 2. cap. 2. q. 14. metipsum d. alleg. 11. num. 14. Marcel. Vulpe in praxi iudic. cap. 7. num. 7. vers. quatenus.
 4. Quod autem intervallum inter unum, & alterum ex minoribus Ordinibus interuenire debeat, solet ab aliquibus in dubium reuocari, quidam, ex quorum numero sunt Maiol. d. cap. 24. §. 13. & Vgolin. d. cap. 27. numer. 4. putant illud sufficere de vno ex temporibus generalium ordinationum ad aliud. Alij vero existimant sufficere illud quod daretur de vno die festo ad alium proximum, vt tenet Sorb. in compend. Mendicant. versic. Ordo, versic. & sic bene, Campan. in diuersor. iuris canonici rubr. 6. cap. 3. numero 13.
 5. Et quamuis ad dispensandum in interstitijs Ordinum minorum quecunque causa sufficiat, cum id iudicio Episcopi remittat Concilium in presenti, Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resol. 106. num. 21. laudabilius tamen erit ab hac dispensatione abstinere, nisi immineret necessitas, vel alia vrgens causa ei bene visa, vt tenet Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 1. q. 38. art. 2. concl. 2. Mar. Antonin. d. casu 26.
 6. Vnde minores Ordines, & primam Tonsuram vni vna die conferre non aliter licere, quam si ita in loco fuerit consuetum, resoluunt Siluestr. verb. Ordo 2. num. 7. vers. tertium, Rebuff. super reg. 23. Cancell. versicem cupiens, Henric. in sum. lib. 10. cap. 11. §. 4. Campan. d. rub. 6. cap. 2. num. 60. & decium refert Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarre lib. 1. tit. 18. l. 7. num. 57. in fine.
 7. Nisi forte ex causa studiorum absint.] Vide Horat. Lutium de priuileg. schoolast. priuileg. 99. Marchin. de Ordine tract. 1. p. 7. cap. 3. num. 4.
 8. Hi vero non nisi post annum, &c.] Hoc decreto arbitrio Episcopi remitti facultatem abbreviandi interstitia, non autem promouendi, vel dispensandi vt quis promo-

ueatur vna die ad vltimum minorum cum primo sacrorum, tenet Maiol. d. lib. 4. cap. 11. post num. 1. & lib. 3. cap. 24. post num. 13. Menoch. de arbit. casu 564. num. 6. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 25. vers. vna, eademque die, in nouiss. impress.

Posse Episcopum vbi vigeret consuetudo ante Concil. Trident. obtenta vt simul minores Ordines cum Subdiaconatu dari possint, eos licite his quoque temporibus simul conferre, resoluunt Nau. in man. c. 25. nu. 71. vers. octauo, Rebuff. in praxi benefic. tit. de clericis male promor. gloss. 1. num. 18. Sorb. in compendio priuileg. Mendicant. verb. Ordines sacri, vers. & licet, Viu. d. in candelabro aureo, tit. de sacrament. Ordinis num. 36. Henric. in sum. lib. 10. c. 11. §. 4. Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. nu. 41. Gutier. canon. lib. 1. c. 26. num. 31. & 32. Fr. Emman. quest. regular. tom. 3. q. 23. art. 4. Fr. Ludou. Miranda d. q. 39. art. 8. concl. 2. Thom. Valase. alleg. iuris tom. 1. alleg. 4. nu. 2. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 32. tract. 2. n. 70. vers. ad hanc. Bonacin. d. punct. 5. num. 36. Homobon. de Bonis d. c. 20. vers. secundo. Villalob. d. tract. 11. diffi. 12. & nu. 3. Hieron. Roder. in compendio q. regul. resol. 106. nu. 21. Alzed. d. c. 5. de ordination. nu. 24. Sanch. in opus. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 53. & nu. 7.

Contra Maiol. d. lib. 4. cap. 11. num. 1. Menoch. d. casu 564. numer. 8. Salzed. d. versic. vna, eademque die, Venero in examine Episcopi. lib. 1. cap. 18. num. 13. existimantes per Concilium in presenti sublatam esse omnem contrariam consuetudinem.

Licet ex decreto Concilij in presenti post minores Ordines expectandus esset annus antequam quis ad sacros Ordines promoueretur, posse tamen quem Parochialem acquirere, & infra annum ad sacerdotium promoueri, etiamsi non habeat aliquem Ordinem sacrum, refert decium Gare. de benefic. p. 7. cap. 4. num. 47. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. q. 9. ad fin. me citato in hoc loco, Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 10. num. 184.

¶ Nisi necessitas, aut vtilitas Ecclesie, &c.] Ergo sufficit necessitas, vel vtilitas, quia Concilium in hoc casu vritur forma loquendi disunctiua. Ita Bonacin. de suspension. in particulari diffi. 3. q. 1. punctio 4. num. 4. versic. ego respondeo.

¶ Iudicio Episcopi, &c.] Iudicio Episcopi committit quod necessitate, aut vtilitate Ecclesie postulante interstitia temporum suppleantur, Maiol. de irregul. lib. 4. c. 11. num. 2. Nau. consil. 6. num. 2. & consil. 12. de tempor. ordinat. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 16. nu. 6. Valenzuel. consil. 107. num. 7. tom. 2. Vel Abbatis in ijs casibus, in quibus Tonsuram & minores Ordines conferre potest, vt per Mirand. d. q. 38. art. 7. Campan. rub. 12. c. 13. num. 43. Bonacin. d. punctio 4. nu. 6. & metipsum d. p. 2. alleg. 18. num. 3. & 11. seu Capituli Sede vacante, vt per Marcel. Vulpe in praxi iudic. eccles. cap. 44. num. 27. vbi refert ita censuisse sacram Congregat. Concilij, quem refero in tract. de Canonici c. vlt. sub num. 102. versic. trigesimo quarto.

Ætas hic expressa ad Subdiaconatum, Diaconatum, & Presbyteratum, seruanda etiam per Regulares examinandos ab Episcopo.

C A P V T XII.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Annus 22. inceptus sufficit ad Subdiaconatum.
- 3 Dies bissextri in legitima etate non est computandus.
- 4 Ætas non à die conceptionis, sed à die natiuitatis computanda.
- 5 Suspensi sunt à sacrorum Ordinum exequutione aliqui illorum suscipientes ante legitimam etate.
- 6 Sacerdos ante legitimam etatem factus irregularitatem non incurrit faciendo actus illi Ordini deputatos nisi celebret.
- 7 Irregularitatem non contrahit ille qui non expleto

24. anno presbyterij Ordinem suscipit.
 - 8 Suspensionem in Bulla Pij V. comminatam contra recipientes sacros Ordines ante legitimam etatem incurrunt solum vbi id fecerint cum lethali culpa.
 - 9 Ordines sacros suscipiens ante legitimam etatem ex bona fide parentum, suspensionem non incurrit.
 - 10 Clericus promotus mala fide ad Ordinem sacrum ante etatem an possit beneficij priuari.
- Regulares virtute suorum antiquorum priuilegiorum non possunt ordinari ante legitimam etatem. ibid.

- 11 Ordinatus temere ante legitimam aetatem a suspensione prius absolvi debet, quam Ordinum exercitio se immisceat.
- 12 Suspendio incurfa ob Ordines sacros susceptos ante aetatem, potest tolli ab Episcopo post sufficientem

emendationem & punitioem.

- 13 Absolutus per Episcopum a suspensione contracta ob suspensionem Ordinum ante legitimam aetatem, non potest ante illam in praefatis Ordinibus ministrare.

a 2. Tolet. c. 1. & 1. Carr. c. 4. & Agat. c. 16. annum 25. requirebant.
 b Annum 30. requirit Fabianus d. 72. Si quis, & Bonifac. Concil. 4. Tolet. c. 18. c. generalium de aetate & qualitate in clem.

Nullus in posterum ad Subdiaconatus Ordinem a ante vigesimum secundum, ad Diaconatus ante vigesimum tertium, ad Presbyteratus b ante vigesimum quintum aetatis suae annum promoveatur. Sciant tamen Episcopi, non singulos, in ea aetate constitutos, debere ad hos Ordines assumi, sed dignos duntaxat & quorum probata vita senectus sit. β Regulares quoque nec in minori aetate, nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur: privilegijs quibuscumque, quo ad hoc, penitus exclusis.

Vide Nau. in man. c. 25. num. 69. cum seqq. & num. 103. Henriq. in sum. lib. 10. c. 19. §. 2. & lib. 13. cap. 28. §. 2. Gutier. canon. lib. 1. cap. 26. num. 8. Fr. Emman. quast. regul. tom. 2. q. 23. art. 6. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de sacram. vbi de sacramento Ordinis, cap. 7. à princ. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 31. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Ordo §. 1. Piafec. in simili praxi p. 1. c. 1. sub rubr. de requisitis aetatis num. 23. pag. 34. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 19. num. 12. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 4. num. 21. Galganer. de iure publico lib. 3. tit. 24. §. 25. & 26. Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarrae lib. 1. tit. 2. l. 1. de aetate in declar. num. 4. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica puncto 5. num. 12. Valer. Reginald. in praxi fori p. 1. lib. 30. tract. 3. num. 166. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 20. num. 102. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 6. num. 4. & 5. Fr. Lodou. Miranda in man. Pralator. tom. 1. q. 39. art. 2. Carol. de Grassis de effectib. clerical. in preclud. num. 289. 291. & 295. Campan. in disterforio iuris Canon. rub. 7. c. 3. Zypa. in analytica postremi iuris ecclesiast. enarrat. sub tit. de elect. num. 11. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 1. cap. 10. q. 60. vers. ad maiores. Hieron. Roderic. in compendio quast. regul. resol. 106. num. 8. cum seqq. metipsam de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 16. Sebast. Cesar. in relat. de eccl. hierarchia p. 2. disp. 10. §. ult. num. 7. Bonacin. de suspensione in particulari disp. 3. q. 1. puncto 1. Philibert. Marchin. de sacram. Ordinis tract. 1. p. 5. cap. 2. per tot. Marcel. Vulpe in praxi iudic. cap. 7. nu. 3. & cap. 8. num. 4. Sanch. in opusc. moralib. lib. 7. cap. 1. dub. 33. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diffie. 21. vers. sed quamvis, Tambur. de iure Abbatum tom. 3. disp. 5. q. 11. num. 71.

- 1. a. Aute vigesimum secundum, &c.] Sufficere inceptum asserunt Henriq. Gutier. Franc. Leo, Valer. Reginald. & Ludou. Miranda locis citatis, Villalob. d. tract. 11. diffie. 11. num. 2. Hieron. Roder. d. resol. 106. num. 9.
- 3. Diem bissexto in ea legitima aetate computandum non esse, tenent Henriq. d. §. 2. Aloyf. Ricc. in praxi reum fori eccles. post resol. 276. in notab. de materia sacramenti Ordinis, vers. quoad interstitia in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 16. num. 2. Contra Fornar. de Ordine cap. 3. num. 5. Bonacin. dicto puncto 5. num. 15. & de suspensione in particulari d. puncto 1. num. 5. Mollat. d. tract. 2. cap. 12. num. 8. Marchin. d. p. 5. cap. 4. num. 13. Quare si in aetate ad Ordines vnus dies, aut vna hora desideretur, vitatur factum, quia hic non habet locum regula illa, Quod parum distat, nihil distare videtur, sicut nec in alijs, in quibus ius tempus praefinitum exigit, Henriq. d. §. 2. in gloss. lit. O. Pont. de Matrim. lib. 7. cap. 65. num. 1. novissime Antonin. Diana moral. resol. p. 5. tract. 5. resol. 17.
- 4. Aetatem non à die conceptionis, sed à die natiuitatis computandam esse, tradunt Cou. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 2. num. 3. Mandol. de minori aetate cap. 1. num. 25. Sanch. in praecepta Decalog. tom. 1. lib. 4. cap. 35. num. 4. Bonacin. d. puncto 1. num. 6. Sel. in selectis canon. cap. 14. num. 8. vbi refert fuisse decum sub die 4. Decembris 1627. aetatem incipere à die natiuitatis, non à die Baptismi.
- 5. Recipientes aliquem ex sacris Ordinibus ante legitimam aetatem, à suorum Ordinum executione ipso iure suspensus esse, & si huiusmodi suspensione durante in eisdem Ordinibus ministrare praesumpserint, eo ipso irregularitatem incurrere, statuit Pius II. in sua constit. incip. Cum ex sacrorum, sub dat. 15. Kal. Decembris 1401 & tra-

dunt Cou. in Clem. ff. furiosus p. 1. §. 1. num. 4. Nauar. in man. cap. 25. num. 70. Soar. de censur. tom. 5. disp. 31. sect. 1. à num. 33. Mari. Alter. in simili tract. tom. 2. disp. 10. cap. 1. col. 2. & 5. Bonacin. de suspens. omnibus in particulari disp. 3. quast. 1. puncto 1. à num. 1. Ludou. Miranda d. quast. 39. art. 6. & 9. Portel. in dubijs regularib. verb. Ordines sacri num. 13. Villalob. d. tract. 11. diffie. 11. num. 6. Auila de censur. p. 5. disp. 5. dub. 7. per tot. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori eccles. cap. 8. num. 2. & 3. Lezana in sum. quast. Regul. cap. 14. num. 2. Rota decif. 481. num. 5. apud Farin. p. 2. recentior Hieron. Roderic. in compendio quast. Regular. resolus. 106. num. 12. vbi in hoc casu ait contrahi irregularitatem cum Sacerdos celebrat, Diaconus cantat Euangelium, & Subdiaconus Epistolam solemmiter.

Vnde ad incurrendam huiusmodi irregularitatem 6. non sufficere sacerdotali Ordine ante legitimam aetatem initiatum actus illi Ordini conuenientes, & deputatos exercere, si non celebrat, resoluunt Nau. conf. 9. de cleric. excomm. ministr. in antiq. alias conf. 7. de aetate, & qual. in nouis, Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 166. conclus. 1. & q. regul. tom. 3. quast. 23. art. 12. Aloyf. Ricc. in decision. curie Archiepiscop. Neapolit. decif. 130. num. 2. p. 4. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali §. 5. num. 58.

Hinc etiam prouenit irregularitatem non contrahere illos, qui non expleto vigesimo quarto anno presbyterij Ordinem susceperunt, ex illa ratione, quia Ecclesia non eam reputat Missam, quam tunc vna cum Episcopo ordinante celebrarunt, Ita Medin. in sum. lib. 1. cap. 11. §. 8. Quarant. in sum. Bullarij verb. Ordo, vers. ampliatio illa, Fr. Emman. d. tom. 1. sum. cap. 68. concl. 2. Henriq. lib. 14. cap. 3. §. 6. in fine. Soar. de censur. disp. 31. sect. 1. num. 71. Sayr. eod. tract. lib. 4. cap. 16. num. 23. & lib. 6. cap. 12. num. 11. Auila in simili tract. p. 3. disp. 5. dub. 7. vers. dico secundò, Portel. d. verb. Ordines sacri, num. 7. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Ordo 4. Vgolin. d. cap. 26. §. 6. num. 5. vers. secundò excipitur, Bellet. d. §. 5. num. 57. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 9. cap. 4. col. 12. & seq. Nald. in summ. verb. Sacerdos, Hurtado in tract. de suspens. diffie. 13. num. 265. Marchin. d. tract. 1. part. 5. cap. 3. numer. 16. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori eccles. cap. 8. numer. 31. Lauret. de Franchis in controuers. inter Episcop. & Regular. pag. 82. in resp. ad 22. Antonin. Diana moral. resolus. part. 5. tract. 10. resol. 37.

Contra Couarr. in cap. alma mater, p. 2. §. 3. num. 5. vers. 9. Hieron. à Sorbo in compendio priuileg. mendicant. verb. Ordines sacri, vers. sed hic aduertendo, Nauar. confil. 4. in antiq. alias conf. 8. in nou. de cleric. excomm. min. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 26. vers. 5. Bonacin. de Sacram. disp. 8. quast. vnic. puncto 5. num. 13. & de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. quast. 1. puncto 1. num. 9. Existimantes irregularitatem contrahi eo ipso quòd quis ante legitimam aetatem Presbyter ordinatur.

Suspensionem in d. Bulla Pij II. comminatam contra recipientes sacros Ordines ante legitimam aetatem incurri solum vbi id fecerint cum lethali culpa, resoluunt Bonacin. dict. puncto 1. num. 3. & ideo credentem probabiliter se habere legitimam aetatem, si ignoranter ante illam Ordines susceperet, non incidere in dictam suspensionem, & consequenter nec irregularitatem fieri, tenent Nauar. in man. cap. 27. numer. 156. & in cap. accepta. opposit. 8. num. 34. de restit. sponat. & conf. 9. num. 2. de

tem

tempor. ordin. & conf. 3. sub num. 1. de atate, & qual. Henric. in summa lib. 13. cap. 38. §. 1. in fine. Salzed. d. cap. 26. vers. primo quod dispositio, Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 30. prope fin. Valer. Reginald. in praxi fori ponit. lib. 32. tract. 2. num. 70. Fr. Ludovic. Miranda d. g. 39. art. 6. in fine. Ego ipse d. allegat. 16. num. 17. Bonacin. d. puncto 1. num. 3. Portel. in addit. ad dubia regul. verb. Ordines sacri, num. 2. Hieron. Roderic. d. resol. 106. num. 27. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 11. diff. 11. num. 6. Hurtado in tract. de suspens. diff. 13. nu. 36. Prepos. in 3. p. quest. unic. de sacram. Ordinis dub. 17. num. 167. Antonin. Diana d. p. 5. tract. 10. resol. 32.

9. Sic etiam illum qui bona fide suorum parentum ante legitimam atatem Ordines sacros suscepit, non affici pena suspensionis resolvunt Quarant. d. verb. Ordo, vers. quibus sic specialiter. Bonacin. de Sacram. disp. 8. quest. unica, puncto 3. num. 13. vers. verum, Vgolin. d. cap. 26. §. 6. num. 5. vers. excipitur tamen primò, Bellet. d. tit. de disciplina clericali. §. 5. num. 60. Jacob. de Graff. in aureis decis. lib. 4. cap. 27. num. 22. Filiuc. tom. 1. tract. 17. cap. 5. num. 84. Laurent. de Franchis in controuers. inter Episcop. & Regul. pag. 82. in resp. ad 23. Ego ipse d. alleg. 16. num. 20. Ac proinde huiusmodi ante legitimam etatem ad sacros Ordines promotum si celebraverit credens id sibi licere, irregularitatem non incurrere tenent Couarr. in d. Clement. si furiosus, p. 1. §. 2. num. 4. Bellet. d. §. 5. num. 39. Ludovic. Miranda d. quest. 39. art. 10. in fine. Hieron. Roder. d. loco num. 14.

10. An clericus promotus mala fide ad Ordinem sacrum ante atatem possit beneficijs priuari, vide Aloyf. Rice. in praxi aurea resol. 105.

Regulares quoque nec in minori atate, &c.] Regulares virtute suorum antiquorum privilegiorum non posse ordinari ante legitimam atatem prescriptam in hoc de-

creto, asserunt Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 23. art. 6. & 8. & in addit. ad summ. tom. 4. cap. 77. concl. 1. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 12. num. 14. & 15. nouissime Tambur. tom. 3. de iure Abbatum disp. 5. q. 11. nu. 73. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 20. §. 1. nu. 1. Ludou. Miranda d. g. 39. art. 1. vbi subdit se nescire de aliqua concessione, quæ id concedat Regularibus post Trid. Conc. Portel. in dubijs regul. verb. Ordines sacri, num. 1. Marchin. d. tract. 1. p. 5. cap. 3. num. 6. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 21. vers. & id voluit.

11. Ante legitimam atatem temere ordinatum à suspensione absolui prius necesse esse, quàm Ordinum exercitio se immisceat, nec sufficere attingere, seu peruenire ad atatem requisitam, vt sine præfata suspensione sollemniter administret, resolvunt Hieronym. Roderic. d. resol. 106. num. 14. Bonacin. de suspensionibus in particulari, disp. 3. quest. 1. puncto 1. num. 12.

12. Suspensionem autem huiusmodi tolli posse ab Episcopo post sufficientem emendationem, & punitionem, quia in d. Bulla Pij I non reperitur reseruata, tradunt Soar. ro. 5. de cens. d. §. 31. sect. 1. nu. 32. Hieron. Roder. d. resol. 106. nu. 26. in mod. Bonacin. d. punct. 1. nu. 11. Idem posse Prælatos Regulares respectu suorum subditorum, resolvunt Hieron. in sum. lib. 14. c. 20. §. 3. Lud. Beia resp. casuum conscient. par. 4. casu 37. vers. aduertendum, Portel. verb. Ordines sacri, num. 14. Hieronym. Roder. d. resol. 106. num. 26.

13. Illum, qui ab Episcopo, vel ab alio absolutus fuit à suspensione contracta ob susceptionem Ordinis ante legitimam atatem, non posse ante illam in præfatis Ordinibus ministrare, non defectu suspensionis, quam præsuppono ablatam fuisse, sed ob irregularitatem ex defectu atatis in qua Episcopus non dispensat, referunt decimum Garc. de benef. p. 2. c. 5. nu. 51. Bonacin. d. puncto 1. nu. 13. vers. secundo.

Subdiaconi ordinentur sperantes se continere posse, diebus festiuis; quibus Altari ministrauerint, communionem sumant, annus sit elapsus ante promotionem ad Diaconatum, Ordines sacri duo nulli conferantur eadem die.

C A P V T XIII.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Religiosi non tenentur habere tantam litterarum peritiam, quantam clerici seculares.
- 3 Ordinatus sacris Ordinibus tenetur ex proprio voto non expressè, sed factò ipso, & tacitè emisso ad seruandam castitatem per Ecclesie præceptum.
- 4 Subdiaconi si per annum saltem in eo Ordine non sint versati, ad altiorem ascendere non permittantur, nisi, &c.
- 5 Interstitia non sunt mathematicè computanda, sed ecclesiasticè, & iuxta ritum Ecclesie.
- 6 Diacono ordinandi spectat in interstitijs dispensare, non verò ordinatori.
- 7 Interstitia remittendi facultas Episcopo concessa transit in Capitulum, seu eius vicarium Sede vacante.
- 8 Episcopus dispensare potest cum Religiosis in interstitijs ex causa sibi per attestationem suorum superiorum manifesta.
- 9 Dispensare tacitè videtur Episcopus in interstitijs si assumat aliquem scienter intra anni curriculum ad Ordines.
- 10 Episcopus non seruatis interstitijs ordinans subditum, nullam penam incurrit.
- 11 Ordinatus non seruatis interstitijs nullam ipso iure incurrit censuram, vel irregularitatem.
- 12 Duo Ordines sacri non eodem die etiam Regularibus conferantur.
- 13 Episcopus plures sacros Ordines vni conferens eodem die suspenditur à collatione Ordinum donec à Papa dispenseretur.
- 14 Ordines plures vno die suscipiens absque Papæ dispensatione suspenditur à posteriori illegitimè suscepto.

Subdiaconi, & Diaconi ordinentur, vt habentes bonum testimonium, & in minoribus Ordinibus iam probati, a ac litteris, & ijs, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, instructi. ^a Qui sperant, Deo auctore, se continere posse, Ecclesijs quibus ascribentur, inseruiant, sciantque maximè decere, si saltem diebus Dominicis, & solennibus, cum altari ministrauerint, sacram Communionem perciperint. ^b Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, si per annum saltem in eo non sint versati, ad altiorem gradum, ^c nisi aliud Episcopo videatur, ascendere non permittantur. ^d Duo sacri Ordines non eodem die, etiam Regularibus, conferantur: priuilegijs, ac indultis, quibusuis concessis, non obstantibus quibuscumque.

^a Barbof. Collect. in Concil. Trid.

^a 1. Tit. 3.
^b 4. Toler. 19.
^c Hic supra c. 11.

1. Vide Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 25. lit. D. Petr. de Ledefma in summ. p. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. Ordinis. cap. 8. conclus. 11.* Franc. Leon. in *thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 29.* Bellet. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 2. num. 21. in fine.* Fr. Ludovic. Miranda in *man. Pralator. tom. 1. quæst. 38. art. 6. & 7.* Nouar. in *singul. canon. concl. 78.* Marchin. de *Ordine tract. 1. p. 7. c. 2. num. 3.* Hieron. Roder. in *compendio quæst. regular. resolut. 106. num. 20. cum seqq. metipsum de officio. & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 18. & alios in discursu citatos.*
2. a. *Ac litervis. &c.* In Religiosis non requiritur tantam literarum peritiam, quantum in clericis secularibus, & posse Episcopos sacris initiare monachos ritè legentes, & cantantes, dummodo sciant, & intelligant necessaria, & essentialia, quæ communiter scire solent Sacerdotes celebrantes, tenent Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 1. q. 24. art. 7.* Portel. in *addit. ad dubia regularia. verb. Ordines sacri. num. 1.* Villalob. *part. 1. summ. tract. 11. diffie. 11. num. 5.* Hieron. Roderic. *d. resol. 106. num. 24. & resol. 52. num. 22.*
3. *Qui sperant Deo auctoritate se continere posse.* Ordinarum sacris Ordinibus teneri ex proprio voto non expressè, sed factò ipso & tacite emisso, ad seruandam castitatem per Ecclesiæ præceptum, non autem ex obligatione surgente immediatè ex constitutione Ecclesiæ, tenent gloss. *verb. continentiam, in e. conjugatus, de conuers. coniug. Dominic. in cap. vnt. de voto. lib. 6. tit. 5. & ibi Franc. num. 1. notab. 4.* Host. in *cap. cum olim, de cleric. coning. num. 1.* vbi Abb. *num. 4.* Card. in *fine, & Immol. nu. 7. S. Thom. in 4. dist. 37. quæst. 1. art. 1. in corpore.* Gutier. *lib. 2. canon. cap. 7. num. 2.* D. Barbof. in *rub. ff. soluto matrim. p. 2. num. 100.* Agid. de *Coniug. de Sacram. tom. 2. disp. 20. dub. 13.* Piafec. in *praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 53.* Sanch. de *matrimon. lib. 7. disp. 27. num. 10.* Campan. in *diuers. iuris canon. rub. 7. cap. 3. num. 22.* Vazq. *tom. 3. in 3. part. disp. 248. cap. 1. cum seq. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 9. cap. 16. cum seq. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 9. cap. 10. num. 1.*
- Contra Dec. in *cap. ac si clerici, in princip. num. 235. vers. tertio, de iudic. Bonifac. in Clement. vnt. num. fin. de consanguin. & affin. Paleoth. de nobis. & spur. cap. 16. num. 15.* Balthaf. Magol. in *tract. de his quæ vi. cap. 8. §. 2. num. 26.* Valent. *tom. 4. tract. de sacrament. Ordinis. disp. 9. q. 5. puncto 5. §. 1. paulo post princip. existimantes eam continentia obligationem non esse ex voto, sed ex Ecclesiæ statuto.*
4. *Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, &c.* Vide Vgolin. *de officio Episcopi. cap. 26. §. 27.* Carol. de Grassis *de effectibus clericalibus in pralud. num. 326. cum seqq.* Ludovic. Miranda in *man. Pralator. tom. 1. q. 38. art. 6. concl. 3.* Molfes. in *summa Theolog. moral. tract. 1. cap. 1. nu. 55.* Homobon. de Bonis *de examine Eccles. tract. 2. c. 2. quæst. 14. & 15. metipsum de officio. & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 18. à princip. Valenzuel. tom. 2. conf. 107. num. 1.*
5. Interstitia non esse mathematicè computanda, sed Ecclesiasticè, & iuxta ritum Ecclesiæ, videlicet ab vna Quadragesima ad aliam, à Pentecoste ad Pentecostem, quamuis inter primam & secundam Pentecostes festiuitatem nondum sint elapsi duodecim menses, resoluunt decimumque referunt Hieronym. Sorbo in *compendio priuileg. mendicant. verb. Ordines sacri. vers. circa id. Quarant. in summa Bullarj. verb. Ordo, in fine.* Fernar. de sacrament. Ordinis. *cap. 3. num. 4.* Carol. in *praxi Episcop. p. 1. verb. Ordo. §. 2. circa med. Vgolin. d. cap. 26. §. 27. nu. 6.* Campan. in *diuers. iuris. canon. rub. 6. cap. 3. num. 12.* Aloyf. Rice. in *praxi rerum fori Eccles. post. resol. 276. in notabil. de materia sacramenti Ordinis. vers. quoad. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quæst. vnica. puncto 5. num. 33. & de suspensionibus in particulari. disp. 3. quæst. 1. puncto 4. §. 2. num. 6.* Iul. Caf. Madi. de *sacris Ordinibus cap. 2. num. 17.* Lezana in *summa. quæst. Regul. cap. 14. num. 17.* Marcel. Vulpe in *praxi iudic. fori Eccles. c. 7. nu. 12.* Diana *moral. resolut. tom. 2. tract. 2. de dubijs Regular. resol. 112. Sanch. in epuse. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 54. num. 4. licet nu. 8. contrarium videatur asserere. Marchin. d. tract. 1. p. 7. c. 2. nu. 2.* Laurent. de Franchis in *controuers. ant. Episcop. & Regular. pag. 75. in fine. vers. ad secundum.*
- Episcopum assumentem aliquem scienter intra anni curriculum ad Ordines, tacite videri in interstitijs cum eo dispensare, resoluunt Maiol. *de irregular. lib. 3. c. 24. nu. 14.* Salzed. ad Bernard. in *pract. c. 25. vers. oppositio.* Menoch. *d. casu 564. num. 10.* Carol. de Grassis *de effectibus clerical. in pralud. nu. 342.* Vgolin. *d. c. 26. §. 27.* Molfes. *d. tract. 2. c. 1. nu. 22.* Homobon. de Bonis *de examine Eccles. p. 1. tract. 2. c. 2. q. 15.* Bonacin. *d. disp. 3. quæst. 1. puncto 4. §. 2. nu. 7.* Ego ipse *d. alleg. 18. num. 3.*
- Episcopum non seruatis interstitijs ordinatum subditos nullam penam incurrere, asserunt Nauarr. *conf. 4. num. 1. de tempor. ordin. in nouis.* Aloyf. Rice. in *praxi rerum fori Eccles. resol. 487. num. 7. in 2. edit. Bonacin. d. disp. 3. q. 1. puncto 4. num. 1.* Ego ipse *d. alleg. 18. num. 11.*
- Nec sic ordinatus aliquam ipso iure contrahit censuram, vel irregularitatem, cum neque à Concilio Trident. neque à sin. aliqua talis penam ei imposita sit, qui non seruatis temporarijs interstitijs ordinatur, quamuis ab Episcopo suspendi, & alijs penis ob Canonis transgressi-

gressionem puniri possit. Vide tamen Nauart. *d. cons. 4.* Soar. *tom. 5. de censur. disput. 31. sect. 1. num. 43.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 11. verb. Ordo §. 8. & part. 2. cod. verb. §. 5.* Piafec. *in simili praxi part. 1. cap. 1. numer. 50. vers. nullam.* Sayr. *in floribus decif. sub tit. de temporibus ordinat. decif. 56.* Aloyf. Ricc. *in collect. decif. part. 3. collect. 576.* Bonacin. *de Sacrament. disputat. 8. quest. unica. puncto 5. num. 35. & de censur. disput. 3. quest. 6. puncto 5. num. 7.* Campan. *in diuersis iuris canon. rub. 6. cap. 3. num. 13.* Filluc. *in quest. moral. tom. 1. tract. 20. cap. 7. nu. 190.* Alzedo. *de praxell. Episcop. dignitat. part. 2. cap. 5. num. 25.* Iul. Cæs. Madi. *de sacris Ordinibus cap. 7. num. 11.* Antonin. Diana. *moral. resolution. part. 4. tract. 2. resol. 55. vers. nota rammen.* Marchin. *d. tract. 1. p. 7. cap. 2. num. 12.* Marcel. Vulpe. *in d. praxi cap. 8. num. 17.* Tamburin. *tom. 3. de iure Abbatum disput. 5. quest. 11. num. 74.*

22. *¶ Duo sacri Ordines non eodem die, &c.]* Vide Rebuff. *in praxi benefice. p. 2. tit. de clericis ad sacres Ordines male promotis. gloss. 1. num. 18.* Gambar. *de officio Legati a latere. lib. 2. nu. 264.* Henricq. *in summ. li. 6. cap. 10. §. 2. littera Q. & lib. 13. cap. 38. in fine.* Fr. Emman. *quest. regular. tom. 3. quest. 23. art. 4. & 9. 24. art. 3. & 5.* Franc. Leon. *in thesaur. fori Eccles. p. 1. cap. 4. num. 2. 9. & part. 3. cap. 8. num. 50.* Piafec. *d. cap. 1. num. 50. vers. huc spectat.* Galet. *in margarita casuum conscient. verb. Ordo 3.* Campan. *in diuersis iuris canon. rub. 6. cap. 2. num. 20.* Fr. Ludouic. Miranda. *in man. Pralat. or. tom. 1. quest. 38. art. 5.* Valer. Reginald. *in praxi fori panit. lib. 30. tract. 2. num. 189.* Alzedo. *in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. num. 27.* Sanch. *in opusc. morali-*

bus lib. 7. cap. 1. dub. 53. num. 1. Marcel. Vulpe. *in praxi iudic. fori Eccles. cap. 8. num. 14.* Molfes. *in summ. tract. 2. cap. 14. num. 13.* Marchin. *de sacrament. Ordinis tract. 1. p. 7. cap. 1. & num. 1.* Lezana. *in summ. quest. Regular. part. 1. cap. 14. num. 14.* metipsum. *d. part. 2. alleg. 14. num. 10.* latè Bonacin. *de suspension. in particulari disput. 3. quest. 1. puncto 4. §. 1. per tot. vbi num. 6. resoluat Ordines sacros non posse nisi de licentia Papæ eodem die conferri.* Marchin. *de sacrament. Ordin. tract. 1. part. 7. cap. 1. num. 2.*

13. *¶ Episcopum plures sacros Ordines vni conferentem eodem die suspendi à collatione Ordinum, donec à Papa dispensetur, probat cap. litteras vestras, & cap. dilectus filius, ad fin. de tempor. ordinat. Mari. Alter. de censur. 10. 2. disput. 10. cap. 4. col. 10. quest. 2.* Bonacin. *d. puncto 4. §. 1. num. 4.*

14. *¶ Suscipientem verò absque dispensatione Papæ a posteriori illegitimè suscepto suspensum esse per d. cap. litteras, resoluunt Nauart. in man. cap. 25. num. 71. & cap. 27. num. 241. Gutier. li. 1. canon. c. 26. num. 31. Soar. tom. 5. de censur. disput. 31. sect. 1. num. 41. Mar. Alter. d. c. 4. col. 4. cum segg. Molfes. d. tract. 2. c. 18. n. 9. Marchin. d. tract. 1. p. 7. c. 1. n. 2. in fin. Ego ipse d. alleg. 14. n. 11. Bonac. d. puncto 4. §. 1. n. 1. & 5. vbi n. 7. subdit dispensationem suspensionis contracta ab eo, qui plures sacros Ordines, aut minores cū subdiaconatu eodem die recepit, esse Summo Pont. referendam, & excipit casum quando sic ordinatus Religionem ingressus est, & peracta penitentia laudabiliter in Religione vixit, quia tunc Abbas, & Episcopus dispensare poterunt.*

Ordinandi sunt Presbyteri, qui annum egerint in exercitio Diaconali, & sint tales, qui nouerint docere ceteros, & ministrare Sacramenta castis moribus bonorum operum, & dent exemplum, & vitæ monita, ordinati frequenter Missam celebrent. Quidam promoti per saltum dispensabiles ab Episcopo.

C A P V T XIV.

- 1 Doctores de materia cap. agentes,
- 2 Dispensare non licet Episcopo in interstitio requisito ad ascendendum à Diaconatu ad Presbyteratum, nisi necessitas simul, & Ecclesiæ utilitas cocurrat.
- 3 Sed non requiritur ordinaria.
- 4 Presbyteri curam animarum habentes tenentur per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus.
- 5 Ordines per saltum suscipiens incurrit suspensionem ab executione susceptorum, & ministrando sit irregularis.
- 6 Ordinatus per saltum est suspensus tantum ab eo Ordine, quem per saltum suscepit.
- 7 Dispensatione Apost. indiget qui in Ordinibus per saltum susceptis ministraverit.
- 8 Procedit etiam cum quis per saltum ascendit ad minores Ordines, & in eis ministravit.
- 9 Dispensare potest Episcopus cum promotis per saltum siue aliquo sacrorum Ordinum omisso, siue omnibus, si non ministraverint.
- 10 Facultas Concilij in presenti dispensandi cum promotis per saltum quid operetur.

Qui piè & fideliter in ministerijs antea actis se gesserint, & ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium, & hi sint, qui non modò in Diaconatu ad minus annum integrum, nisi a. ob Ecclesiæ utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint, sed etiam ad populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, ac administranda Sacramenta diligenti examine præcedente, idonei comprobentur, atque ita pietate, ac castis moribus conspicui, vt præclarum bonorum operum exemplum, & vitæ monita ab eis possint expectari, ß Curet Episcopus, vt ij saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus, si autem curam habuerint animarum, tam frequenter, vt suo muneri satisfaciant, Missas celebrent. 7 Cum promotis per saltum, & si non ministraverint, e Episcopus ex legitima causa possit dispensare.

1. **V**ide Fr. Ludouic. Miranda *in man. Pralat. tom. 1. g. 38. art. 6. conel. 3.* vbi ait procedere in Regularibus, Hieron. Roderic. *in compendio questione regular. resol. 106. num. 22. & 23.* metipsum *de iure Eccles. libro 1. cap. 34. de Presbytero. vers. Ordinandus.*
2. *a. Ob Ecclesiæ utilitatem, ac necessitatem.]* In interstitio anni requisito ad ascendendum à Diaconatu ad Pres-

byteratum, non licere Episcopo dispensare, nisi necessitas simul, & Ecclesiæ utilitas concurrat, quia id importat particula illa, ac, quæ est coniunctiua, resoluunt Fr. Emman. *questione regul. tomo 3. quest. one 24. art. 6.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 26. §. 27. numero 3.* Ludouic. Miranda *dict. tom. 1. questione 38. art. 8. conel. 4.* Bonacin. *de Sacrament. disput. 8. questione unica puncto 6. numero 2. & de suspension.*

- suspension. omnibus in particulari disput. 3. questione 1. puncto 4. §. 2. numero 4. vers. ego respondeo, Villalob. in summ. part. 1. tract. 11. diff. 12. numero 3. Hieron. Roderic. d. resolut. 106. numero 22. vbi numero 23. subdit tunc iudicandam esse utilitatem Ecclesie sufficientem ad dispensandum, quando pauci ministri existunt, & tunc adesse necessitatem, quando non solum habentur pauci Ecclesie ministri, sed etiam quando deficiunt idonei, & non idonei, additque hanc necessitatem, & utilitatem moraliter debere pensari, non enim in puncto indivisibili consistunt, sed recipere debent eam latitudinem, que in alijs rebus moralibus ad arbitrium boni viri attendi solet.*
3. Vnde non requiri causam utilitatis, & necessitatis, ordinariam, aut publicam, quia Conc. in presentem remittere videtur hoc negotium arbitrio, & prudentie Episcoporum posita utilitate Ecclesie, & necessitate, quam Episcopus iuxta circumstantiam loci, & temporis, aut iuxta conditionem personarum sufficientem iudicaverit, tradunt Sorb. in compend. privileg. verb. Ordines sacri, sub fin. Menoch. de arbitr. casu. 427. num. 30. Fr. Emman. d. quest. 24. art. 7. quos refert & sequitur Bonacin. d. punct. 6. num. 2.
4. *β. Curet Episcopus ut in saltem diebus Dominicis, &c.] Prefbyteros curam animarum habentes teneri per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis solemnitibus, quibus opus est ut satisfaciant muneri suo, asserunt Nauarr. in man. cap. 25. num. 135. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 252. num. 1. Spin. in speculo testament. gloss. 3. princ. num. 63. Jacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 2. cap. 39. num. 7. AZOT. instit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 24. quest. 2. & 3. Bonacin. de Sacrament. disput. 4. quest. ultim. puncto 7. num. 3. Homobon. de Bonis de examine Eccles. part. 1. tract. 4. cap. 14. quest. 133. Moltes. in summa Theologia moralis, tract. 3. cap. 14. num. 16. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 2. alleg. 24. num. 22. & de officio, & potest. Parochi cap. 11. num. 5. Villalob. in summ. part. 1. tract. 8. dub. 12. num. 5. Ioan. de la Cruz in direct. Conscientie part. 2. de sacrific. Missa quest. 1. lib. 8. conclus. 3. Diana resol. moral. part. 2. tract. de celebrat. Missar. resol. 26. Ludovic. à sancto Ioanne de administrat. Sacrament. art. 1. tit. de residentia num. 13. in fine, vbi addit Parochum teneri celebrare diebus non festiuis ad benedictiones nuptiales impartendas, & pro sepeliendo mortuo, vbi cum Missa sepelitur, vnde extra tempus, quo populus tenetur ex precepto Missam audire, ablata consuetudine, vel statuto, non esse obligandos Parochos ad sacrificandum tenet Stephan. Fagundez de quinque Ecclesie preceptis part. 1. lib. 3. cap. 15. num. 8. nouissime Philibet. Marchin. de Sacrament. Ordinis tract. 3. part. 2. cap. 30. num. 1. ex eo, quia hæc duo videntur correlatiua, in quibus diebus populus non tenetur Missam audire, nec teneatur Parochus sacram. facere.*
5. *γ. Cum promotis per saltum, &c.] Suscipientem Ordinem per saltum incurrere suspensionem ab executione susceptorum, & ministrando fieri irregularem, resoluunt Abb. in cap. vnic. num. 4. & 5. de clerico per saltum pro n. vbi Hofst. num. 4. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 24. littera C. Nauarr. in man. cap. 27. num. 242. Hentiq. in summ. li. 13. cap. 35. prope fin. littera P. Toler. in instruat. Sacerd. lib. 1. cap. 71. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 17. a num. 7. Soar. de censur. disput. 31. sect. 1. a num. 44. Avil. in simili tract. part. 7. disput. 9. dub. 2. Mar. Alter. eod. tract. tom. 2. disput. 10. cap. 5. vers. verum tota difficultas, & vers. respondeo. Bonacin. eod. tract. de censur. disput. 7. quest. 3. puncto 3. num. 5. & de suspensionibus omnibus in particulari, disput. 3. quest. 1. punct. 2. num. 1. Filluc. in quest. moral. tract. 17. cap. 5. §. 8. num. 92. Ego ipse d. part. 2. alleg. 47. num. 1. Campan. in divers. iuris Canon. rab. 10. cap. vnic. num. 4.*
6. *Ordinatum per saltum esse suspensum tantum ab eo Ordine, quem per saltum suscepit, & ita ministrando effici irregularem, non autem ab usu Ordinum inferiorum quos legitime suscepit, tenent Hentiq. in summ. lib. 14. cap. 6. §. 3. Aloyf. Ricc. in praxi vniuers. fori Eccles. decis. 318. in 1. edit. aliis resolut. 276. num. 2. in 2. edit. & in decis. Curie Archiep. Neapol. p. 4. decis. 150. in 8. Mar. Alter. d. e. 5. vers. hac supposita, Bonacin. de suspensionibus in particulari disput. 3. quest. 1. puncto 2. num. 10. Ego ipse d. alleg. 47. nu. 10.*
7. *¶ Si non ministraverint.] Apostolica indigere dispensatione qui in Ordinibus per saltum suscepit ministraverint, hoc est, qui functiones Ordinis per saltum suscepti, aut prætermitti exerceuerint, ex hæc loco colligit Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 11. num. 2. Salzed. ad Bernard. e. 24. littera D. Sayr. de censur. lib. 4. c. 14. num. 26. Mari. Alter. d. cap. 5. vers. hoc in loco, Filluc. in quest. moral. tract. 17. c. 5. n. 92. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiepiscop. Neapol. decis. 150. n. 5. part. 4. Homobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 12. c. 3. §. 15. resol. 5. Bonacina de suspensionibus in particulari disput. 3. quest. 1. puncto 2. num. 12. Ego ipse d. alleg. 47. num. 8.*
8. *Et procedere non solum cum quis ad Sacros ascendit per saltum, & in eis ministravit, sed etiam si ad minores, decimum referunt Campan. d. cap. vnic. num. 6. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. part. 4. decis. 108.*
9. *¶ Episcopus ex legitima causa possit dispensare.] Episcopus posse dispensare cum promotis per saltum, siue aliquo sacrorum Ordinum omisso, siue omnibus, si non ministraverint, tradunt Armend. in addit. ad recop. legum Nauarræ lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 53. vers. si om. Moltes. in summa Theologia moralis tract. 2. cap. 3. num. 26. Bonacin. d. puncto 2. ex num. 12. Mari. Alter. d. e. disput. 10. cap. 5. vers. hoc in loco, vbi intelligit siue scienter, siue ignoranter fuerint ita promoti, Ego ipse d. part. 2. alleg. 47. num. 6. & 7. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori Eccles. cap. 8. num. 15. Anton. Diana moral. resolut. p. 5. tract. 10. resol. 29.*
10. *Facultatem à Concilio in presentem concessam dispensandi cum promotis per saltum non operari ut ordinatus ascendat ad superiorem Ordinem antequam inferiori omittam recipiat, sed ut dispensari possit cum illo ad recipiendum Ordinem omittam, & deinde ad ministrandum in suscepto per saltum, atque ad superiorem ascendendum, tenent Mari. Alter. d. cap. 5. vers. probatur secundo, Campan. d. e. vnic. n. 6. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 150. n. 10. part. 4. Ego ipse d. alleg. 47. num. 12.*

Nullus, etiam Regularis, sine approbatione Episcopi potest Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire.

C A P V T X V.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Confessiones etiam secularium clericorum nullus audire potest nisi sit ab Episcopo approbatus.
- 3 Quamuis sit Doctor, Lector, &c.
- 4 Confessiones inualide audit non approbatus.
- 5 Confessus ignoranter Confessario non approbato, quid facere debeat.
- 6 Regulares indigent approbatione Episcopi illius dignitatis, quam habitant, cum secularium tantum quamuis Sacerdotum peccata audire cupiunt.
- 7 Regulares in Confessarios non approbat Episcopus nisi à Prælati suis saltem interpretatiue illi presententur.
- 8 Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt Iesuite, nisi, &c.
- 9 Confessiones Regularum Regulares approbati solum à suis superioribus audire possunt.
- 10 Equites S. Ioannis Hierosolymitani possunt confiteri cum Regulari Sacerdoti à superiore suo tantum approbato.

Regu-

- 11 Regulares Confessores à suis tantum superioribus Regularibus approbati possunt audire confessiones secularium qui sunt de familia, & continui commensales.
- 12 Regulari non licet extra Religionem confiteri tempore Iubilæi, quo conceditur etiam Regulari facultas eligendi quemcumque idoneum Confessorem.
- 13 Tertiariarum confessiones sacramentales audire non possunt Confessores Regulares nisi &c.
- 14 Confessarius Religiosus electus virtute Bullæ Cruciatæ, aut Iubilæi ab alio Religioso pro aliquo casu Sedi Apost. reservato, debet etiam approbationem obtinere ab ordinario Episcopo.
- 15 Regulares viriunque sexus an possint absolui à Sacerdotibus non approbatis.
- 16 Lectores, & Graduati non debent se idoneos reputare ad confessiones audiendas sine Episcopi approbatione.
- 17 Parochi actum habentes parochiale beneficium confessiones audire possunt.
- 18 Parochialis beneficii nomine quæ veniant in hac materia.
- 19 Approbatus dumtaxat ad audiendas confessiones censetur Parochus in ea civitate, vel oppido ubi sita est parochia.
- 20 Parochus in aliena Parochia, & ubique locorum potest audire confessiones suorum subditorum.
- 21 Parochus post dimissum beneficium non potest amplius absque nova approbatione accipere confessiones.
- 22 Intrusus de facto in Parochiali beneficio, vel nullo titulo bonum, aut malum à superiore habens, invalidè confessiones audit.
- 23 Approbare Sacerdotes in confessionis ministros nullus potest præter Episcopum.
- 24 Episcopi electi licet non consecrati possunt approbare Sacerdotes in confessionis ministros.
- 25 Vicarius Episcopi potest ex generali concessione facultatem audiendi confessiones alijs concedere.
- 26 Archiepiscopus dum actu visitat potest absolvere subditos suffraganeorum.
- 27 Capitulum Sede vacante potest approbare, & exponere confessores per vicarium à se electum.
- 28 Abbates seculares exempti qui in suos subditos habent iurisdictionem quasi Episcopalem comprehenduntur sub nomine Episcopi.
- 29 Approbatio Episcopi illius loci in quo fit, confessio est necessaria.
- 30 Episcopus in suum Confessarium eligere non potest Sacerdotem sibi non subditum.
- 31 Approbatus nullus etiam insignis vir censetur sine examine ad confessiones audiendas, etiamsi iniusta sit denegatio.
- 32 Episcopus potest Sacerdotibus concedere licentiam audiendi confessiones quamvis examini non exponantur.
- 33 Approbatio ad confessiones audiendas sufficit etiam oretenus concessa.
- 34 Approbatio Sacerdotum ad administranda Sacramenta, & ad confessiones audiendas à pari procedunt.
- 35 Approbatus ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium sciente non esse idoneum, non censetur approbatus.
- 36 Episcopus debet Confessarium non solum interius iudicare idoneum, verum etiã exterius approbare.
- 37 Sacerdos si absoluat credens superiorem ratam habere absolutionem de futuro, invalidè.
- 38 Licentia delegata audiendi confessiones non expirat mortuo, vel amoto delegante.
- 39 Religiosus qui semel fuit generaliter approbatus si recedat à diœcesi, & postea iterum redeat, non tenetur novam quærere approbationem.
- 40 Confessarii possunt ab Episcopo suspendi, & examinari si non fuerunt examinati quando approbati fuerunt.
- 41 Licentia concessa ad beneplacitum Regularibus ad audiendas confessiones potest quocumque revocari.
- 42 Confessarii seculares approbati ad certum genus personarum non possunt ultra facultatem confessiones audire etiam vigore Bullæ Cruciatæ.
- 43 Approbationem obtentam ab Ordinario ad confessiones audiendas potest suspendere Episcopus successor usque ad novum examen.
- 44 Regulares ab Episcopo antecessore prævio examine approbati ad confessiones audiendas potest modernus Episcopus iterum examinare, & non idoneos repertos reprobare.
- 45 Approbationem ab Episcopo obtinentes ad certum tempus, eo elapso non possunt confessiones audire absque nova Episcopi ipsius licentia.
- 46 Episcopus potest Regulares cum scandalo, & inhonestè viuentes à confessionibus audiendis repellere.
- 47 Episcopi non possunt adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul vniuersi Conuentus Regularibus Confessarijs S. Congreg. inconconsulta.
- 48 Episcopi iusta existente causa bene possunt Confessariorum etiam Regularium approbationem, ac iurisdictionem restringere, & limitare.
- 49 Vicarios licet temporales appositos in Ecclesijs parochialibus dependentibus à Religione Hierosolymitana debent Episcopi approbare si simpliciter idonei reperti fuerint.
- 50 Generalis Religionis potest subditos suos quomodolibet à confessionibus audiendis suspendere.
- 51 Licentia confessionis audiendæ debet gratis concedi.
- 52 Cancellario Episcopi non licet pro approbatione ad confessiones audiendas quicquam exigere.
- 53 Approbatio ad confessiones audiendas valet, quâvis non gratis concedatur.
- 54 Sacerdotes etiam ex consuetudine antiquissima sine approbatione non possunt alijs alijs mutuo confiteri.

Quamuis Presbyteri in sua ordinatione à peccatis absoluedi potestatem accipiant, decernit tamen sancta Synodus, a nullum ^a & etiam Regularem, posse 7 confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, & nec ad id idoneum reputari, & nisi aut parochiale beneficium, & aut ab Episcopis n per examen, & si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus indicetur, & approbationem, & quæ gratis detur, obtineat, privilegij, & consuetudine quacumque, etiam immemorabili, & non obstantibus.

^a Clem. dum §. ac deinde, de sepult.

Vide

Vide Fr. Emman. *quest. regul. tom. 1. quest. 59. art. 1. & in explicat. Bullæ Cruciatæ, fol. 80. Vafq. in 3. part. tom. 3. disput. 219. num. 55. & seq. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Confessores, Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 1. num. 169. Fr. Ludovic. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 45. art. 6. 9. & 11. Sanch. de matrim. lib. 3. disput. 32. num. 62. Bellet. *disquisit. clerical. part. 1. tit. de disciplina cleric. §. 4. nu. 42. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. num. 10. cum seqq. Campan. in diuers. iuris canonic rub. 12. cap. 13. num. 55. cum multis seqq. Cortolan. de casibus referuat. part. 1. sect. 2. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. absolutio, differ. 1. & verb. nullitas, differ. 5. Fernandez in examine Theolog. moralis part. 3. cap. 6. §. 9. num. 16. cum seqq. Homobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 2. cap. 3. quest. 28. latè Iul. Laur. de Iubil. & Indulgenc. part. 1. cap. 21. num. 57. cum seqq. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. part. 2. decif. 146. & part. 4. decif. 22. Vincent. Filliuc. in q. moralibus tract. 7. cap. 8. latè & eleganter Fagundez in quinque Ecclesie præcepta, præc. 2. lib. 7. cap. 2. num. 38. cum multis seqq. Nouat. in singul. Canon. concl. 68. & 69. Peregrin. in comment. ad constit. cleric. Regul. part. 1. cap. 5. Portel. in dubis regularibus verb. Confessores, Villalob. in summ. part. 1. tract. 9. diffie. 53. Paul. Layman. in summa Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 10. & 11. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 31. Bartholom. Gauant. in man. Episcop. verb. Confessarius à num. 6. Barthol. à S. Fausto tom. 3 in tract. de Poenitent. lib. 6. q. 41. cum multis seqq. Aldan. in compendio Canonic. resolut. li. 1. tit. 13. Sel. in selectis canon. c. 14. Fr. Ludovic. à Cruce in exposit. Bullæ S. Cruciatæ disput. 1. cap. 2. Trullen. in simili expositione lib. 1. §. 7. cap. 1. Bossi. de triplici Iubilari privilegio sect. 3. casu 2. Torreblanca in praticabil. Turis spiritualis lib. 14. cap. 2. & seq. Laurè. de Franchis in controuers. inter Episcop. & Regul. quest. 6. vers. tertio fallit, Stephan. Dalduin. de potest. Episcop. & Abbatum cap. 18. cum seqq. Hurtado de Sacrament. tract. de Poenit. disput. 10. diff. 16. cum seqq. Machado in el perferio Confessor y Cura de Alma lib. 1. part. 2. trat. 1. docum. 3. cum seqq. & trat. 3. docum. 1. cum seqq. Ioan. de Lugo de Sacrament. in tract. de Poenit. disput. 21. metipsum de officio, & potest. Episcopi part. 2. alleg. 25.**

2. a Nullum, &c.] Secularium etiam clericorum Confessiones nullum audire posse, nisi sit ab Episcopo approbatus, per hoc decretum asserunt Vafq. tom. 3. disput. 219. n. 55. cum seqq. Soar. tom. 4. disp. 28. sect. 5. & 6. Chamerot. de Sacrament. tract. 7. de confess. dub. 12. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 1. num. 169. cum seqq. Sanchez de matrim. lib. 3. disput. 29. num. 13. Fagundez in quinque Ecclesie præcepta, præc. 2. lib. 7. cap. 1. à num. 14. & cap. 2. num. 7. Trulenc. in exposit. Bullæ S. Cruciatæ lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 1. Coriolan. de casibus referu. p. 1. sect. 1. art. 20. num. 2. Ego ipse d. allegat. 25. num. 1. secundum Lugdunen. impressi.

3. Quamuis sit Doctor, Lector, Licentiatus in sacra Theologia, vel iure Canonico, famosusque Predicator, de cuius scientia per publicam facti, & doctrinæ euidenciam, constat, adhuc illum comprehendi sub hoc decreto, tenerique approbatione petere ab Episcopo, tenent Soar. d. disput. 28. sect. 4. num. 3. Henriq. lib. 3. de poenit. c. 6. §. 2. Menoch. de arbit. casu 465. Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciatæ §. 9. num. 4. in fine, Gutier. Canonic. lib. 1. cap. 6. num. 9. Egid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 8. dub. 7. nu. 49. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 68. cum seqq. Bossi. d. sect. 3. casu 2. §. 1. num. 32. Solorzan. de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 18. num. 29. Hurtado d. disput. 10. diffie. 16. Ego d. alleg. 25. num. 14. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quest. 53.

4. Vnde non approbatum inualidè Confessiones audire resolunt Paul. Santor. de casibus Papalibus & Episcop. cap. 1. num. 28. Sanchez de matrim. lib. 6. disput. 38. num. 20. Egid. de Coninck d. disput. 8. num. 49. Piatec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 1. num. 9. pag. 92. Coriolan. de casibus referuat. part. 1. sect. 1. art. 20. num. 2. nouissime Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trident. innouatas constit. 23. num. 10. in fine pag. 269. Ioan. Capeauil. in simili tract. cap. 3. quest. 1. vbi refert sic fuisse decretum de anno 1580. ad petitionem examinatorum diocesis Leodien. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiepiscop. Neapolit. part. 4. decif. 22. num. 2. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum verb. nullitas differ. 5. num. 1. Bossi. de triplici

Iubilei privilegio sect. 3. casu 2. num. 79. Torreblanca in praticabil. inuis spirit. lib. 14. cap. 1. num. 11. Laurent. de Franchis in controuers. inter Episcop. & Regul. pag. 28. ad 8. Machado d. lib. 1. part. 2. trat. 1. docum. 2. num. 1.

Illum vero, qui Confessario non approbato ignanter confessus fuerit, ob fidem, quam habuit in Sacramento quoad Deum esse absolutum, & si deinde scierit illum non esse approbatum, vel requiri approbationem, teneri reiterare confessionem, asserunt Molfes. in summa Theologie moralis tract. 7. cap. 13. num. 10. Cortolan. d. p. 1. sect. 2. art. 19. num. 3. & 4. & decifum refert Ioan. Valer. d. verb. nullitas differ. 5. num. 2.

Etiam Regularem, &c.] Regulares indigere approbatione Episcopi illius diocesis, quam habitant, cum secularium tantum quamuis Sacerdotum peccata audire cupiunt, tenent per hoc decretum Jacob. de Grass. in aureis decifion. part. 1. lib. 3. c. 5. num. 109. Piatec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 1. num. 10. Fr. Ludovic. Miranda d. quest. 45. art. 8. in fine. Vgolin. de officio Episcopi cap. 20. in princip. Fagundez d. præcepta. 2. lib. 7. cap. 2. num. 13. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. quest. 51. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 32. à num. 1. Ego ipse d. alleg. 25. num. 45. secundum Lugdunen. impressi. Et comprehendi quoque sub hoc decreto Prælatos Religionum ne audire possint secularium Confessiones sine approbatione Episcopi, resoluunt Suar. tom. 4. disput. 28. sect. 4. num. 21. Fr. Emman. in Bull. Cruc. §. 9. dub. 1. num. 4. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 39. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. quest. 52.

At Episcopum non approbare Regulares in Confessario, nisi à Prælati suis saltem interpretatiue illi exponantur, præsententurque iuxta formam Clement. dudum, §. statimus, de sepultur. tradunt Henriquez in summ. lib. 5. de poenit. cap. 6. §. 6. Fagundez d. cap. 2. nu. 33. quam quidem Clement. quantum ad formam præsentandi Prædicatores, & Minores, non esse sublatam per hoc decretum, asserunt Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 59. art. 2. & in addit. ad explicat. Bullæ Cruciatæ §. 9. num. 30. Fr. Ludovic. Miranda d. quest. 45. art. 6. Hieron. Roderic. d. resol. 32. num. 3. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quest. 100. Ego ipse d. alleg. 25. sub num. 47. in fine.

Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt Iesuita, nisi ab Episcopis per examen, si illis videbitur necessarium, aut alias idonei iudicentur, & approbationem obtineant, vt per Sel. d. cap. 14. num. 3. attestans ita fuisse decretum sub die 20. Iuly 1619.

Confessiones secularium, &c.] Non autem si eorundem Regularium, cum satis sit proprij Superioris Regularis approbatio; & ideo nullum posse audire Confessiones Fratrum, nisi sit à Superiore eorundem Fratrum approbatus cum iurisdictionis concessione, prout antea requirebatur, cum mens Concilij fuerit circa Regulares nihil in hoc innouare, sed eos curæ suorum Prælatorum relinquere, tradunt Nauart. in man. cap. 4. num. 7. Henriq. in summ. lib. 3. de Poenit. c. 6. num. 4. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quest. 41. vers. secundò dico. Soar. tom. 4. disput. 28. sect. 1. num. 4. & sect. 4. num. 5. in princip. Fr. Emman. d. q. 62. art. 4. Fr. Ludovic. Miranda d. tom. 1. quest. 45. art. 11. concl. 2. Molfes. in summa Theol. mor. tract. 7. c. 14. n. 60. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 5. cap. 2. quest. 12. Hieron. Roderic. d. resol. 31. num. 21. Hurtado de Poenit. disp. 10. diffie. 16. Lezana in summ. quest. Regul. cap. 18. num. 27. Vafq. d. Poenit. quest. 93. art. 3. dub. 3. num. 5. Villalob. in summ. tom. 1. tract. 9. diffie. 55. num. 1. & diffie. 49. num. 10. Ioseph. de Ortu in speculo 1. a. rochor. cap. 10. num. 8. Raguc. in lucerna Paroch. tit. de absolut. quest. 120. Ioan. Sanci. in select. disput. 49. num. 2. Ego ipse d. alleg. 25. num. 45. & 64.

Equites S. Iohannis Hierosolymitani posse confiteri cum Regulari Sacerdote à superiore tantum suo approbato, sicut possunt alij Regulares, tenent Nouat. in tract. de elect. & variat. fori quest. 69. num. 25. sect. 2. in ultim. impressi. Aloyf. Ricc. in praxi part. 4. resol. 170. num. 2. Ioan. Sanci. in select. disput. 49. num. 10. vbi num. 9. resolut. posse Clericos Ordinum Militarium sub clausura viuentes absque approbatione Episcopi auscultare Confessiones aliorum virorum sub eadem clausura viuentium, & facultatem etiam habere eligendi Confessarium non approbatum ab Episcopo

Episcopo, Sacerdotes Ordinum Militarium S. Jacobi, Alcantarae, Calatravae, &c. qui in communitate, & sub clausura viuunt, & num. 11. probabile asserit S. Jacobi Alcantarae, & Calatravae Sacerdotes posse audire aliorum Militum suorum Ordinum Confessiones absque approbatione Episcopi, & se subijcere ad confitendum Sacerdoti seculari non approbato per Episcopum.

11. Regulares Praelatos, siue alios Religiosorum Confessores posse absque alia licentia, siue approbatione Episcoporum audire Confessiones secularium, qui sunt de familia & continui commensales, non tamen illorum, qui tantum deseruiunt in monasterijs, resoluunt Fernandez in *examine Theolog. moral. part. 3. cap. 9. §. 8. num. 1.* Homobon. de Bonis de *examine Eccles. tract. 8. cap. 2. quest. 7. in resolut. refert* decimum Armendar. in *addit. ad recep. legum. Nauarra. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 53. & lib. 4. tit. 2. §. 1. §. 1. de confitendo semel in anno num. 10.*

12. Quando tempore Iubilaei cuiuslibet tam seculari, quam Regulari facultas eligendi quemcumque idoneum Confessorem conceditur, non esse integrum ipsi Regulari extra Religionem confiteri ex decreto Clementis VIII. resoluunt Ludouic. Miranda in *man. Praelat. tom. 2. quest. 24. art. 15. Vgolin. de officio Episcopi. cap. 7. §. 2.* Homobon. de Bonis d. *tract. 5. cap. 2. quest. 13.* Villalob. in *summ. p. 1. tract. 9. diff. 59. num. 2. cum seqq.* Hieron. Roderic. d. *resol. 31. num. 26.* Molfes. d. *tract. 7. cap. 16. num. 26.* vbi ait sepe fuisse decitum quod nunquam Religiosi yti possunt Buleis Iubilaei, aut Cruciatas, quoad effectum eligendi sibi Confessarium, nisi in illis id expressè exprimeretur, & citat Vidual. in *candel. vbi de Confess. n. 25.* Fr. Emman. d. §. 9. num. 15. in *3. not. & nu. 24. §. quarto dico.* Valer. Reginald. lib. 8. num. 37. Quarant. *verb. Confessor.* Barthol. à S. Fausto de *Iubilaeis extraordin. lib. 4. g. 85.* vbi tamen contra Naldum resoluunt approbatum ad audiendas Confessiones Regularium à Superiore proprio, posse eligi ab ipsis Regularibus ad effectum consequendi Iubilaeum, & quest. 87. tenet in generali cõcessione facta etiam in Iubilaeo eligendi quemlibet Confessarium non cõferri concessam facultatem Regularibus eligendi Confessarium extra suam Religionem, nisi quando in Bulla Iubilaei daretur Regularibus expressè facultas eligendi quemcumque Confessarium etiam secularem, quia in hoc casu poterunt dicti Regulares quemlibet Confessarium siue alterius Ordinis, siue secularem eligere.

13. Tertiariarum Confessiones sacramentales audire nõ posse Confessores Regulares, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad confessiones personarum secularium audiendas, concludit Sel. d. *cap. 14. num. 4.* attestans ita decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. in *Pistorien. sub die 20. Decembris 1616.*

14. Religiosum Confessarium ex deputatis à Praelato, sed electum virtute Bullae Cruciatas, aut alieuius Iubilaei ab alio Religioso eiusdem monasterij pro aliquo casu Sedis Apostolice reseruato, debere etiam approbationem obtinere ab Ordinario Episcopo, quia verba illa Bullae, ad Ordinario approbati, intelliguntur de Episcopo, resoluunt Henric. in *summ. lib. de Indulgent. cap. 12. §. 4. vers. si verò Regularis.* & lib. 3. de *penit. cap. 6. §. 4. in gloss. K. & §. 9.* Ludouic. Lop. in *instruit. conscient. part. 1. cap. 26. vers. secundò dico.* in *fin.* Soar. *tom. 4. disput. 29. sect. 6. num. 11.* Petr. de Ledesma in *summ. part. 1. de Sacrament. vbi de Penitent. cap. 13. in 6. dub. quos refert, & sequitur* Ioan. Valer. de *differ. inter vtrumque forum. verb. absolutio. differ. 1. num. 33.*

Contra Fr. Emman. in *explicitat. Bullae Cruciatas. §. 9. dub. 6. num. 9.* existimantem non esse necessariam in hoc casu approbationem Episcopi, sed sufficere quod esset deputatus à suo Praelato ad audiendas Confessiones.

15. Vtrum Regulares vtriusque sexus habentes privilegium eligendi sibi Confessorem de non suis extra Continentem, possint à Sacerdote electo seculari non prius à dioecetano approbato valide absolui vide Stephan. Daluin. de *potest. Episcop. & Abbat. cap. 34. num. 6.* ibi. *Communis Patrum sententia est Regulares vtriusque sexus posse absolui à Sacerdotibus non approbatis ab Episcopo: omnino eam aperte illud Concilij decretum solum seculares etiam sacerdotes, excipientes personas Regulares vtriusque sexus antiqui iuris dispositio-*

ni relinquit, sed ante Concilium licebat confiteri Sacerdotibus ab Episcopo non approbatis. Manifestè igitur constat ius Concilij non habere locum respectu Regularium, sed omnium secularium sine vlla exceptione. Ratio fuit, quia noluerit Concilium subijcere Regulares Episcopis, quoad Confessiones, quas ipsi faciunt inter se, quia ipsi habent proprium & peculiarem modum, quo gubernantur, & proprios Pastores, à quibus Confessores recipere solent, &c. Machado d. *lib. 1. p. 2. tract. 3. docum. 2. num. 3. pag. 15.* Ioan. Sanc. & ab eo citati in *select. disp. 49. num. 6. vbi num. 7.* subdit quod si alicui Regulari à Superiore concederetur licentia eligendi sibi Confessarium quem vellet in itinere, posset quidem tunc eligere Sacerdotem secularem nõ approbatum ab Episcopo, dummodo sit alias idoneus,

16. Nec ad id idoneum reputari, Lectores, & Graduatõs, in sacra Theologia non debere se idoneos reputare, sed teneri se praesentare coram Ordinarijs, & posse ab illis examini subijci, vt etiam vltra scientiam de eorum prudentia constet, asserunt Guiter. *canon. lib. 1. cap. 6. num. 9.* Soar. d. *disp. 28. sect. 4.* Henric. lib. 3. cap. 6. §. 2. Fr. Ludouic. Miranda d. *g. 45. art. 9. concl. 1.* Ioan. Valer. d. *verb. nullitas. differ. 5. vers. sexto.* Hieron. Roder. d. *resolut. 31. num. 9.* Agid. de *Coniect. de sacram. tom. 2. disp. 8. dub. 7. num. 49.* Fr. Emman. in *explicitat. Bullae Cruciatas. §. 9. num. 4. in fine.* Fagundez d. *lib. 7. c. 2. a num. 68.* Homobon. de Bonis de *examine eccles. tract. 12. cap. 3. quest. 13. resol. 1. in fine. pag. 447.* Barthol. à S. Fausto d. *lib. 6. g. 53.* Ego ipse d. *allog. 25. num. 47.* secundum Lugdun. impress.

17. Nisi aut Parochiale beneficium, &c.] Beneficium Parochiale obtinentes eo ipso ad Confessiones audiendas approbatos cõferri, resoluunt Floron. de *casibus reseruat. p. 1. cap. 4. §. 12. num. 2.* & alij citati per Bossi. d. *sect. 3. casu 2. num. 49.* Stephan. Daluin de *potest. Episcop. & Abbatum. cap. 23.* Torreblanca de *iure spirit. lib. 14. cap. 2. nu. 19.* Hurtado d. *tract. de Penitent. disp. 10. diff. 16. vers. hic autem.* Si illud actu habeat, vnde non sufficere habuisse, resoluunt Vidual. in *candel. aureo. vbi de Confess. nu. 27. conclus. 2.* Soar. d. *tom. 4. disp. 28. sect. 4. num. 20.* Henriquez lib. 3. de *penit. cap. 6. §. 3. in fine.* quos refert, & sequitur Fagundez d. *praecip. 2. libro 7. cap. 2. num. 38.* Torreblanca d. *lib. 14. cap. 2. num. 18. cum seq.*

18. Nomen parochialis beneficij in presenti intelligenda esse etiam superiora beneficia habentia curam animarum, vt sunt Archiepiscopatus, & Episcopatus, & vt sunt etiam aliqui Abbates, Archipresbyteri, & Archidiaconi, qui habent curam animarum annexam, quia de his omnibus eadem, vel fortasse maior est ratio, tradunt Soar. d. *sect. 4. num. 21.* Fernandez in *examine Theolog. moral. part. 3. cap. 9. §. 8. num. 1.* Fagundez d. *lib. 7. cap. 2. num. 41.* Ego ipse d. *allog. 25. num. 19.* secundum Lugdunen. impress. & de officio & potest. Parochi, cap. 19. num. 2. Filliuc. in *quest. moral. tom. 1. tract. 7. cap. 9. num. 257.* Antonin. Diana *resol. moral. p. 1. tract. de Bulla Cruciatas. resolut. 8. in fine.* Bossi. d. *sect. 3. casu 2. num. 51.* vbi numer. 52. id limitat in Praelatis Religiosum, qui ex vi suae dignitatis non habeat iurisdictionem ordinariam in seculares. Stephan. Daluin d. *cap. 23. nu. 6.*

19. Approbatum dumtaxat ad audiendas Confessiones cõferri parochum in ea ciuitate, vel oppido, vbi sita est parochia, non autem passim per totam dioecesim, asserunt Piafec. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 10. pag. 92.* Homobon. de Bonis de *examine eccles. p. 1. tract. 5. cap. 3. quest. 15.* Squillante de *privileg. cleric. cap. 1. num. 73.* Ego ipse d. *allog. 25. num. 18.* & de officio, & potest. Parochi cap. 19. num. 3. & refert decisionem S. Cong. Stephan. Daluin d. *cap. 23. nu. 13.* Nisi virtute Cruciatas, aut Iubilaei, quia tunc vbique esse eligibilem expressè tenent Soar. d. *sect. 4. num. 18.* Valer. Reginald. in *praxi fori penit. lib. 1. cap. 16. quest. 3. nu. 189.* Silui. in *addit. ad 3. part. g. 8. art. 5. dub. 6. conclus. 1.* Homobon. de Bonis d. *g. 15.* Ioan. Valer. de *differ. inter vtrumque forum. verb. absolutio. different. 1. num. 16.* Villalob. in *sum. tom. 1. tract. 9. diff. 56. num. 4.* Filliuc. d. *cap. 9. num. 257.* Fagundez d. *cap. 2. num. 36.* Bossi. d. *sect. 3. casu 2. n. 135.* Trullench in *explicitat. Bullae Cruciatas lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 4. num. 3.* Steph. Daluin d. *cap. 23. n. 9.* vbi asserit hunc Parochum esse vbique capacem iurisdictionis si aliunde conferatur ab eo, qui potest delegare, vel mediante Bulla, aut simili privilegio eligendi Confessorem, refertque hanc esse cõsuetudinem inter

inter Hispanos, Lusitanosque, ut Parochi sese mutuo iuvent ex solo suo consensu non solum intra eandem diocesim (quod asserit esse certius & frequentius etiam pluribus in locis Gallie, & Lotharingia,) sed etiam in confinio diversarum diocesum, hanc partem etiam defendit nouissime Machado en el perferio Confessor y cura de almas, lib. 1. part. 2. tract. 1. docum. 2. numero 2. pag. 8. Ioan. de Lugo d. tract. de Penit. disp. 21. sect. 1. n. 11. cum seqq. Antonin. Diana moral. resol. tom. 1. tract. de Bulla Cruciat. resolu. 8.

Contra Gutier. canon. lib. 1. cap. 27. num. 21. Layman. d. lib. 5. tract. 6. c. 11. num. 7. Garc. de benef. p. 5. cap. 8. n. 87. in resp. ad 4. existimantes parochum extra locum parochie non posse eligi in Confessarium virtute Cruciat. aut Iubilaei.

20. Subditorum vero suorum Confessiones posse parochum in aliena parochia, & vbiq; locorum audire asserunt Victor. de confess. n. 152. Syluest. verb. Confessor 1. q. 13. Couarr. practie. c. 11. num. 4. Anton. Capic. decis. 203. nu. 15. Nauarr. in man. c. 27. n. 255. Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 3. c. 13. in fine. Henric. sum. lib. 6. cap. 7. § 1. Fr. Emman. in expos. Bulla Cruciat. § 9. dub. 4. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. parochus, Chamerot. de Sacrament. tract. 7. de confess. dub. 14. Iacob. de Graff. in pract. asuum reseruator. lib. 1. cap. 4. num. 57. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. iurisdictione, differ. 10. num. 6. & verb. sententia, differ. 1. Hurtad. d. tract. de Penit. disp. 10. diff. 4. vers. observandum, Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 19. n. 8. & disp. 34. num. 2. & 3. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 10. vers. sum. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 1. n. 93. & 94. Homobon. de Bonis d. tract. 5. cap. 3. g. 16. Molfet. in summ. Theolog. moralis. tract. 7. cap. 15. num. 89. Campan. in diuersis iuris. canon. rub. 1. c. 13. sub n. 71. Floron. de casibus reseru. p. 1. c. 4. § 12. n. 3. Bossi. d. sect. 3. casu 2. nu. 19. Torreblanca d. lib. 14. c. 2. n. 20. & 21. Ego ipse d. c. 19. n. 5.

21. Post dimissum beneficium non posse amplius Parochum absque noua approbatione accipere Confessiones, nec etiam censeri sufficienter idoneum, & approbatum ad illas audiendas tempore Iubilaei, resoluunt Soar. d. tom. 4. disp. 28. sect. 4. n. 20. & sect. 6. num. 13. Henric. d. sum. lib. 7. c. 12. § 3. & 4. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 190. Filluc. d. num. 257. Fagundez d. cap. 2. num. 38. Leon. de Iubileo p. 2. q. 9. n. 21. Floron. de casibus reseru. p. 1. c. 4. § 12. num. 7. Bossi. d. sect. 3. casu 2. n. 56. Fr. Ludou. à Cruce in expos. Bull. Cruce. disp. 1. c. 2. dub. 7. Trullench in expos. eiusdem Bullae lib. 1. § 7. cap. 1. dub. 3. num. 7. vers. dico tertio. Machado d. lib. 1. p. 2. tract. 3. docum. 4. num. 3. vbi dicit contrarium probabile & d. part. 2. tract. 5. docum. vltim. num. 8. Ioan. de Lugo d. tract. de Penitent. disputatione 21. sect. 1. numero 8. Antonin. Diana dict. resolut. 8. vers. notandum. Ego ipse dict. cap. 19. num. 6.

Contra Fr. Emman. in addit. ad Bullam Cruciat. § 9. n. 4. Villalob. d. tom. 1. tract. 27. claus. 9. § 1. nu. 4. Ioan. de la Cruz in direct. confitent. p. 2. de Penitent. quest. 5. dub. 8. conclus. 4. existimantes Parochum etiam post dimissum beneficium censeri approbatum ad audiendas Confessiones tempore Iubilaei.

22. Intrusum de facto in parochiali beneficio, vel nullum titulum bonum, aut malum à superiore habentem, inualide confessiones audire, tenent Angel. verb. confessio § 2. Nauarr. in man. cap. 9. num. 11. & in c. placuit, de Penit. disp. 6. n. 176. Chamerot. d. tract. 7. de confess. dub. 22. Marcel. Megal. institut. sacerdot. p. 1. lib. 5. cap. 19. num. 12. in fine. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 98. Ioan. Valer. d. verb. nullitas. differ. 7. sub num. 5. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 22. num. 49. vbi declarat nisi communi errore fuisset pro vero parochi habitus habens titulum putatum à legitimo superiore, additque non satis esse commune in errorem, sed necessarium esse titulum collatum à superiore, quamuis inualidum ob aliquod vitium latens.

23. Aut ab Episcopis. Nullum praeter Episcopum se intrudere debere in ijs, quae spectant ad approbandos Sacerdotes in confessionis ministros, decimum attestatur Armendar. in addit. ad recop. logum Nauar. lib. 4. tit. 29. l. 1. § 1. de confitent. d. semel in anno, num. 15. Sel. d. cap. nu. 27. attestans decimum fuisse in Nullius, seu Conuersatione. 26. Iunii, & 20. Augusti 1627. approbationem Confessariorum ad Episcopum spectare donec per alium praetendentem probetur memorabilis, refert Stephan. Daluin de

potest. Episcoporum, & Abbatum, c. 19. n. 6. fol. 105. Sacram Cong. declarasse subditos inferiori Praetiorum etiam exemptorum licentiam audiendi Confessiones, secularium videlicet, debere petere ab Episcopo, ab eoque approbationem obtinere, & offerri debere Episcopo à superiore illarum Ecclesiarum. Atque in vna Toletana subdit eandem S. Congreg. censuisse hoc decretum habere locum etiam in Presbyteris secularibus subiectis Praelatis etiam exemptis, dummodo sint in diocesi; & in alia Forosempronien. declarasse nullum Confessarium posse audire Confessiones secularium etiam Sacerdotum (vt loquitur Concilium) nisi prius fuerit approbatus ab Episcopo etiam si esset in oppidis exemptis, dummodo illa sint intra limites diocesis, & quod nullus Abbas, qui non sit nullius, possit approbare Confessarios, ad secularium Confessiones audiendas, sed quod id spectat ad Episcopum intra cuius diocesis fines existit, late fuit resolutum in Rota apud Tambur. in sine tom. 3. de iure Abbatum decis. 45. 46. & 47. vbi decis. 50. resolutum dari manutentionem quoad approbationem huiusmodi ex sola assentientia priuatiue quoad alios inferiores.

24. Procedere in Episcopis electis & confirmatis, licet non consecratis resoluunt Chamerot. d. tract. de confess. dub. 13. Nouar. in singular. canon. conclus. 68. num. 2. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 43. Ego ipse d. alleg. 25. num. 6. secundum Lugdunen. impress. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 47. vbi num. 53. differit an peccet Episcopus excommunicatus non tolerans, suspensive ab officio, Sacerdotes approbans in Confessarios. Stephan. Daluin de potest. Episcop. c. 20. in princ.

25. Vicarium Episcopi posse ex generali concessione facultatem Confessiones audiendi alijs concedere, tenent Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 29. num. 14. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 12. cap. 13. n. 73. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, p. 1. n. 203. Nouar. d. concl. 68. n. 3. Monet. de commutat. vlt. volunt. c. 7. n. 4. Bossi. de triplici Iubileo priuilegio sect. 3. casu 2. n. 60. vbi limitat in Vicario foraneo, Torreblanca d. lib. 14. c. 2. n. 13. Machado d. lib. 1. p. 2. tract. 3. docum. 3. num. 1. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 45. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 47. Ego ipse d. alleg. 25. num. 8. secundum Lugdunen. impress.

26. Archiepiscopum dum actum visitat posse absolvere subditos suffraganeorum tam per se, quam per alios, docent Soar. tom. 4. de poenitent. disp. 25. sect. 1. num. 14. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 34. Quarant. in sum. Bullar. verb. Archiepiscopi auctoritas, vers. 32. Aegid. de Coninck dicta tom. 2. disp. 8. num. 21. vers. nota Archiepiscopum, Molfet. in summ. Theolog. moral. tract. 7. cap. 14. num. 75. Hurtad. d. tract. de Penit. disp. 10. diff. 4. vers. Archiepiscopus. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 72. Ego ipse d. alleg. 25. num. 7.

27. Capitulum Sede vacante posse approbare, & exponere Confessores per Vicarium à se electum cum succedat in omni iurisdictione Episcopo competente praeter casus in iure expressos, & hic actus approbandi non est actus formaliter Ordinis, & dignitatis Episcopalis, sed iurisdictionis ordinariae, tenent Soar. d. tom. 4. disp. 28. sect. 5. n. 2. Henric. lib. 3. de penit. cap. 6. in princ. Fagundez d. cap. 2. n. 54. Campan. d. cap. 13. n. 74. Bossi. d. sect. 3. casu 2. nu. 61. Torreblanca d. lib. 14. cap. 2. num. 15. Stephan. Daluin d. tract. de potest. Episcop. & Abbatum, cap. 20. num. 4. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 54. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Penit. lib. 6. quest. 46. Ego ipse d. alleg. 25. num. 10.

28. Abbates seculares, & Priores magnos exemptos, nullius diocesis, qui in suos subditos habent iurisdictionem, quasi Episcopalem, vt in Lusitania est Praelatus Thomariensis, & Prior, seu Vicarius generalis Prioris Cratensis, & in Castella Abbas Compluti Regij, & Metinae campestris, comprehendi sub nomine Episcopi, de quo in praesenti obseruant Campan. d. cap. 13. n. 76. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 55. Suarez de Penit. tom. 4. disputatione 28. sect. 5. numero 3. Stephan. Daluin d. c. 20. numero 5. cum seqq. Machado dict. docum. 3. numero 1. Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiep. Neapolit. part. 4. decis. 22. numero 4. & in sua praxi auea resol. 301. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 2. disputatione 6. questione 11. late Bossi. dict. sect. 3. casu 2. numero 62. cum seq. Nouar. d. concl. 68. n. 4. & censuit Rot. decis. 322. p. 1.

recen-

recentior. & quod Priores de Velez & de Merida habeant iurisdictionem approbandi Confessarios pro secularibus, docent Ioan. de la Cruz in summ. de sacram. Pœnit. dub. 6. concl. 3. fol. 197. & dub. 8. concl. 4. Ioan. Sanc. in selectis disp. 49. num. 9. in fine, Abbates igitur qui non sunt nullius, non possunt approbationem huiusmodi dare. Rota apud Tambur. tom. 3. de iure Abbatum in fin. decis. 45. & 46.

Episcopi eius loci, in quo fit Confessio, approbationem esse necessariam merito sustinent Navar. in man. cap. 27. num. 266. vers. sextum, Gambarupt. de casibus reseruat. cap. 2. num. 30. Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciatæ §. 9. num. 5. Homobon. de Bonis de examine Ecclæs. p. 1. tract. 5. cap. 2. §. 14. Campan. d. cap. 13. num. 77. Vgolin. de officio Episcopi c. 7. §. 2. num. 8. Ego ipse d. alleg. 25. num. 30. secundum Lugdunens. impress. Paul. Layman. d. lib. 5. tract. 6. c. 11. nu. 9. Ioan. Valer. d. verb. absolutio differ. 1. nu. 9. & 14. Floron. de casibus reseruat. p. 1. c. 4. §. 12. num. 6. Lezana in sum. 9. Regul. c. 19. num. 4. & 19. Torreblanca d. lib. 14. cap. 2. nu. 12. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnit. disp. 21. sect. 2. nu. 27. cum seqq. & præcipue nu. 35. nam licet ibi dicat requiri approbationem Ordinarii ipsius Confessarii, tamen cum addat eam approbationem durare solum, quamdiu manet sub illo Ordinario, ita ut si domicilium mutet, requirit approbationem noui Ordinarii, videtur soluere esse necessariam approbationem Episcopi eius loci, in quo fit Confessio. Approbatum enim ab alio quam à Valentino Archiepiscopo in diocesi Valentina non censeri approbatum ab Ordinario, referunt decifum Quarant. in summ. Bullarj verb. Confessor. vers. præter. Fr. Emman. d. §. 9. numer. 5. Agid. de Coninck d. tom. 2. disp. 8. nu. 52. Ludou. Beia respons. casuum conscient. p. 4. casu 20. vers. tandem, Vgolin. d. §. 2. nu. 8. Paul. Layman in sum Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. c. 11. nu. 8. Argandar. rub. 12. c. 13. num. 77. in fine, Vgolin. d. §. 2. nu. 8. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. num. 12. Barthol. à S. Fausto in tract. de iubil. extræord. lib. 4. quæst. 75. & 76. Et confessiones extra diocesim, in qua fuerunt approbati Presbyteri, eos audire nõ posse etiam subditum Episcopo approbantis, nisi iurisdictionem in tales ordinariam habeant, obseruauit Sel. d. cap. 14. nu. 40. attestans ita fuisse decifum in Cremonen. sub die 8. Maij 1610. addens in eadem sub die 22. Maij eiusdem anni fuisse resolutum Confessarios extraordinarios ab Episcopo approbatos ad confessiones audiendas, siue sint Regulares, siue seculares, nullo pacto eas audire posse extra diocesim Episcopi approbantis, quamuis Confessores sint eidem Episcopo subiecti. Et priuilegium à Sede Apost. nulla facta derogatione Concilij indultum Patribus Cõtegrationis Oratorij, vt qui ex eis præuio examine ad audiendas confessiones in ipsa Vrbe à Vicario approbati fuerint, extra eandem Vrbe abiq; alio examine, de licentia tamen Ordinarij locorum confessiones liberè audire valeant, omnino obseruandum esse refert decifum Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 4. cap. 5. num. 31.

Contra Henriquez in sum. lib. 6. cap. 6. §. 7. & lib. 7. c. 12. §. 4. Vuald. in candelab. aureo, vbi de Confessione, nu. 28. conclus. 3. Ioan. Valer. de different. inter vtrunq; forum. verb. absolutio, differ. 1. nu. 12. vers. patet, Diana moral. resolut. tom. 1. tract. de Bulla Cruciatæ. resolut. 7. & tom. 2. tract. 4. de Sacram. resolut. 110. & alios existimantes sufficere cuiuscunque Episcopi approbationem.

Et contra Guttier. Canon. lib. 1. cap. 27. nu. 6. mordicus defendentem, & Filliuc. in quæst. moral. tract. 7. cap. 9. §. 11. num. 262. Villalob. in summ. p. 1. tract. 4. dub. 53. nu. 3. Ludou. à Cruce in exposit. Bulla Cruciatæ. disp. 1. cap. 2. dub. 25. num. 1. Torreblanca de iure spirit. lib. 14. cap. 2. num. 12. Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 10. diff. 18. putantes requiri approbationem Episcopi ipsius pœnitentis.

Et demum contra Soar. d. disp. 28. sect. 6. nu. 6. Agid. de Coninck d. tom. 2. disp. 8. dub. 8. num. 50. & 51. Bonacina de Sacram. disp. 5. quæst. 7. puncto 4. §. 1. num. 15. Molfes. d. tract. 7. cap. 16. à num. 18. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 185. Fagundez d. cap. 2. num. 92. Bossi. d. sect. 3. casu 2. num. 214. Barthol. de S. Fausto tom. 3. in tract. de Pœnitent. lib. 6. quæst. 42. & alios existimantes necessariam esse approbationem Episcopi ipsius Confessoris.

Barbof. in Collect. in Concil. Trib.

Episcopum vigore priuilegij, de quo in cap. ult. de pœnit. & remiss. in suum Confessarium eligere non posse Sacerdotem sibi non subditum, qui à proprio Ordinario non fuerit ad id iuxta hoc decretum admissus, seu approbatus ad audiendas Confessiones, referunt decifum Soar. d. disp. 28. sect. 4. num. 7. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in summ. Bullarj, verb. Archiepiscopi auctoritas. vers. nonum. in fin. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore ecclæs. decis. 538. in 1. edit. alias resolut. 470. in 2. edit. Agid. de Coninck d. disp. 8. num. 10. Azor. institut. moral. p. 2. lib. 4. cap. 3. quæst. 6. vers. quæres, Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 1. tit. 18. d. 7. de Episcopis, num. 54. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Episcopus 6. Coriolan. de casibus reseruat. p. 1. sect. 1. art. 21. num. 5. vers. at contra, Iul. Lauor. de indulgent. & iubil. p. 1. c. 21. num. 58. Ioan. Valer. d. verb. absolutio, differ. 1. & verb. iurisdictione differ. 14. & verb. nullitas differ. 5. nu. 2. Molfes. d. tract. 7. c. 15. num. 34. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. à num. 78. Alphons. de Leone de iubil. part. 1. q. 9. num. 28. Fillic. tom. 1. tract. 7. cap. 9. nu. 256. Faust. de iubil. lib. 4. quæst. 73. Diana moral. resolut. par. 3. tract. 2. resolut. 3. Ludou. à Cruce in exposit. Bull. Cruc. disp. 1. cap. 2. dub. 22. & 23. Ioann. de Lugo d. tract. de Pœnit. disp. 21. sect. 1. num. 3. & sect. 2. num. 38. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 42. vers. tum quia & quæst. 50. & quæst. 81. cum seqq. vbi de Episcopis titularibus, & qui renuntiarunt dignitati Episcopali, depositis, seu suspensis, an fruantur hoc priuilegio.

¶ Per examen. Vnde sine eo nullum etiam Doctorem, vel in sacra Theologia insignem professorem censeri approbatum, licet ad illud admitti petierit, & hoc intusse sibi denegetur, admittit in Presbyteris secularibus Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 58. Ioan. Sanc. in selectis cap. 48. num. 16. Filliuc. tomo 1. tract. 7. cap. 9. num. 257. Trullench. d. cap. 1. dub. 8. Torreblanca d. lib. 14. cap. 2. num. 24. & in Regularibus agnoscunt Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 192. Agid. de Coninck d. disp. 8. num. 58. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 4. cap. 9. §. 8. num. 2. licet non defuerit qui existimauerint Episcopo nolente sine iusta causa admittere præsentatos, eos posse omnia perinde exercere, ac si admitti, & auctorizati essent, ex quorum numero videntur esse Fagundez d. cap. 2. num. 15. Layman. in Theologia moral. lib. 4. tract. 6. cap. 11. num. 4. Finel de casibus reseruat. cap. 3. num. 3. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 9. diff. 53. num. 3. Laurent. de Peirinis de Relig. subdit. tom. 1. q. 1. cap. 21. §. 2. Diana moral. resolut. p. 3. tract. 2. resolut. 24. Lezana in sum. quæst. Regul. c. 19. num. 3. Bossi. d. sect. 3. casu 2. nu. 17. Erasim. a Cochier de iurisdictione. Ordin. in exemptos part. 4. q. 77. Hurtado d. disp. 10. de Pœnit. diff. 16. vers. Nauarr.

Vnde non existimo bene censuisse plures ex Theologis Regularibus, dum credunt Episcopos teneri approbationem dare, si Religiosi illis presentati secundum formam Clem. dudum, de sepult. post examen inuenti sint capaces, & idonei ad officium Confessionum audiendum, & si suam approbationem absque rationabili causa dare recusent, posse audire Confessiones. Ex quorum numero sunt Fr. Emman. ad Bull. Cruc. §. 9. num. 30. & quæst. Regul. tom. 1. q. 59. art. 3. Cælest. in compendio Theolog. moral. tract. 1. c. 16. num. 1. & cap. 14. num. 4. Portel. d. verb. Confessor Regularis nu. 2. Villalob. d. p. 1. tract. 9. diff. 55. nu. 2. Hieron. Roderic. in compendio quæst. Regular. resolut. 31. num. 9. in fine, Antonin. Diana moral. resolut. p. 5. tract. 13. resolut. 45.

¶ Si illis videbitur esse necessarium. Episcopum igitur posse Sacerdotibus concedere licentiam audiendi Christi fidelium Confessiones, etiam si examini non exponantur, asserunt Aloyf. Ricc. in praxi auroa resolut. 21. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 197. Agid. de Coninck d. disp. 8. nu. 49. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 70. Sed non potest subditis suis facultatem concedere eligendi sibi Confessarium ex non approbatis quem non voluerit, Suarez. tomo 4. disput. 28. sect. 7. num. 17.

¶ Et approbationem. Quamuis in scriptis non habeatur, vt per Valer. Reginald. d. lib. 1. nu. 198. Coriolan. de casibus reseruat. p. 1. sect. 2. art. 7. num. 3. Homobon. de Bonis de examine ecclæs. tract. 5. c. 2. q. 10. proprii fin. vbi aduertit consilium esse præstatam in Confessarium approbationem in scriptis dari, vt ipse eam exhibere possit quoties expedire & opus esse iudicauerit, & tract. 11. q. 12. resolut. 1. Bossi. d. sect. 3.

S casu

- casu 2. §. 1. nu. 11. Diana moral. resol. p. 5. tract. 14. resol. 41. refero Ego ipse d. allegat. 25. nu. 22. secundum Lugdunenc. impress.
34. Idem esse approbare aliquem Sacerdotem ad ministranda Sacramenta, atque illum approbare ad Confessiones audiendas, asserunt Henric. in sum. lib. 11. cap. 3. §. 5. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 35. num. 8. quos refert & sequitur Fagundez d. lib. 7. cap. 3. num. 6.
35. Approbatum ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium scienter non esse idoneum, non cenferi approbatum, quia hoc decreto exigitur ut Confessarius, qui non habet parochiale beneficium, indicetur idoneus: hic autem verè non indicatur idoneus, sed fictè, cum Episcopus interius sentiat, & iudicet non idoneum, resolunt Soar. d. tomo 2. disp. 28. sect. 5. num. 7. vers. & fortasse. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 197. quos refero d. allegat. 25. num. 40. Bartholom. à S. Fausto in tract. de iubil. extrarad. lib. 4. quæst. 79. & So. qui etiam tenent validam esse approbationem quando Episcopus aliquem iudicat, & approbat tanquam idoneum, sed re ipsa non est idoneus.
36. Episcopum debere Confessarium non solum interius iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare, & iurisdictionem concedere, asserunt Soar. & Valer. Reginald. locis proximè citatis, Aegid. de ConincK d. tom. 2. disp. 8. num. 49.
- Episcopum nominatim denunciatum posse validè Sacerdotem ad Confessiones approbare, tenent Nauarr. in cap. placuit de Pœnit. disp. 6. num. 51. Henric. 2. lib. 3. cap. 6. num. 3. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 14. num. 5. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 21. num. 7. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 50. quia hæc approbatio non est actus iurisdictionis, sed tantum testimonium approbationis sufficientiæ Sacerdotis, sine quo non potest Sacerdos licitè, nec validè Confessiones audire. Quicquid teneant Victor. de Confess. num. 132. Siluest. verb. absolutio 2. quæst. 6. & verb. Confessor 2. quæst. 4. Gutierrez canon. lib. 1. c. 1. num. 89.
37. Invalidè Pœnitentiæ Sacramentum ministrare Sacerdotem credentem Superiorem ratam habere absolutionem de futuro, nisi eam ratam habeat de presenti signo aliquo externo, resolunt Nauarr. in man. cap. 9. num. 5. & in cap. placuit num. 105. Nugn. in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 5. dub. 1. Pésant. etiam in addit. ad 3. p. quæst. 10. disp. 5. Henric. lib. 6. cap. 13. §. 13. Soar. d. tom. 4. disp. 25. sect. 1. num. 13. Coriolan. d. sect. 2. art. 10. nu. 2. cum seqq. Valer. Reginald. d. lib. 1. nu. 89. & 90. Paul. Santor. de casibus Papalib. & Episcop. p. 1. à nu. 39. Chamerot. d. tract. 7. de confess. dub. 29. pag. 488. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 71. & 72. quos refero d. allegat. 25. nu. 23. Floron. de casibus referuat. p. 1. cap. 4. §. 17. num. 3. Paul. Layman. d. lib. 5. tract. 6. cap. 10. num. 16. Bossi. d. sect. 3. casu 2. num. 135.
38. Licentiam delegatam audiendi Confessiones non expirare mortuo, vel amoto delegante, quia est quedam gratia, tenent Jacob. de Graff. in aureis decisi. p. 1. lib. 1. cap. 13. nu. 49. Henric. lib. 6. cap. 6. §. 7. in fine. Chamerot. d. tract. 7. de confess. dub. 27. pag. 488. Ioan. de la Cruz de statu Religion. lib. 2. cap. 3. dub. 1. concl. 5. vers. ex distis. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 28. num. 80. Conolan. d. part. 1. sect. 2. artic. 8. Ioan. Valer. d. verb. absolutio differens. 1. num. 18. vers. observat. Campan. d. rubr. 12. cap. 13. num. 69. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 5. cap. 3. quæst. 17. Cened. canonie quæst. lib. 1. quæst. 38. num. 10. & 21. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 34. quos refero d. allegat. 25. num. 43. Lezana in summ. quæst. Regular. cap. 18. num. 10. Bossi. d. sect. 3. casu 2. §. 1. num. 9. latè Ioann. de Lugo de Sacramentis in tract. de Pœnit. disp. 19. sect. 2. num. 36. cum seqq. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 98. Torreblanca d. lib. 1. c. 2. num. 28. Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 10. disp. 3. vers. Circa, cum seqq. ubi addit etiam si dicat, Quamdiu nobis placuerit.
39. Religiosum, qui semel fuit generaliter approbatus, si recedat à diœcesi in qua fuit simpliciter approbatus, & postea iterum redeat, non tenet novam querere approbationem, & licentiam, etiam si interim mutati fuerint Episcopi in illa diœcesi, tenent Nugn. in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 3. dub. 1. concl. 2. Henriquez d. cap. 6. §. 7. Zerol. in praxi de Sacrament. Pœnitent. cap. 16. quæst. 2. vers. quinto si vero, quos refero d. allegat. 25. num. 44. quibus addo Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 14. Bartholom. à S. Fausto d. tract. de Pœnitent. lib. 6. quæst. 54. propè finem. Si verò semel approbatus à proprio Episcopo, eius diœcesim mutet, indiget nova approbatione alterius Episcopi, in cuius diœcesi modo versatur, quia vsu receptum est, & à sacra Congregat. decisum ut qui fuit in vno Episcopatu approbatus, si ad alium Episcopatum transeat, iterum approbetur ab Episcopo loci, in cuius territorio transfertur. Ita Jacob. de Graff. lib. 2. append. cap. 5. nu. 13. Zerol. in praxi pœnitent. cap. 16. quæst. 8. Vgolin. de potestate Episcopi, p. 1. cap. 7. §. 2. num. 8. Beja in respons. casuum conscient. p. 4. casu 20. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 54.
- Confessarios, si non fuerint examinati, quando approbati extiterunt posse ab Episcopo suspendi, & examinari, firmat Sel. d. cap. 14. nu. 17. attestans sic decidisse s. Congreg. Episcop. & Regul. in Verellen. 31. Iulij 1615.
- Regularibus facultatem audiendum Confessionum ad beneplacitum per Ordinarios concessam posse quandoque reuocari, tenent Sel. d. loco, referens ita firmasse eandem s. Congreg. in Papien. 12. Martij 1619.
- Confessarios seculares ad certum genus personarum, seu ad limitatum tempus ab Ordinario approbatos minime posse, etiam vigore Bullæ Cruciatæ, pœnitentium Confessiones audire ultra facultatem ipsius ab Ordinario concessam, tradit idem Sellius dicens sic fuisse decisum in Casar. augustana 7. Septembris 1625.
- Approbationem obtentam per Sacerdotem secularem, vel Regularem ab Ordinario ad Confessiones audiendas, posse ab Episcopo successore pro sua conscientia securitate vsque ad novum examen suspendi, dicit Sel. d. cap. 14. num. 23. asserens ita fuisse decisum in Liman. 19. Septembris 1625.
- Regulares ab Episcopo antecessore prævio examine approbatos ad personarum secularium Confessiones audiendas, poterit modernus Episcopus pro maiori conscientia sue quiete iterum examinare, & si minus idonei reperti fuerint, reprobare, tenent Sel. d. cap. 14. num. 27. sic fuisse resolutum in Albanen. 5. Februarij 1628. & in alia sub die 7. Ianuarij 1630. & ita etiam decidere s. Congregat. Episcop. & Regul. sub die 23. Nouembris 1629.
- Approbationem ab Episcopo obtinentes ad certum tempus, eo elapso non possunt Confessiones audire absque noua Episcopi ipsius licentia & approbatione, prævio, etiam si eidem libuerit, nouo examine. Illi verò, quos ipsemet Episcopus ad Confessiones huiusmodi audiendas semel admisit simpliciter, ac sine vlla temporis præfinitione, nullatenus possunt ab eodem reprobari sine noua causa, eaque confessiones ipsas concernente. Ceterum an eadem causa subsit necne, Episcopus non tenetur ipsis Regularibus ediscere, sed Sedi Apost. dumtaxat ubi eam sibi aperiri postulerit, ita S. D. Urbani VIII. per suas litteras in forma Breuis ad futuram rei memoriam referens, & sub eadem data directas fuisse D. D. Christophoro de Lobera Episcopo Corduben. refert nouissimè Torreblanca de iure spirituali lib. 14. cap. 3. num. 23. & 24. Nam Episcopus potest tales licentias limitare ad certum locum, tempus, & personas, Gutierrez Canonie. lib. 1. cap. 27. num. 18. & 19. Fr. Emmanuel. quæst. Regularium tomo 1. quæst. 59. art. 8. Suarez tomo 4. disp. 28. sect. 7. dub. 6. Vgolinus de officio Episcopi. cap. 20. num. 6. Cened. Canonie. lib. 1. quæst. 38. num. 20. & 21. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 8. cap. 2. quæst. 7. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta præcept. 2. lib. 7. cap. 2. num. 17. facta Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposita in vna Casar. augustana 7. Septembris 1625. Multas quæstiones circa approbationem & reprobatorem secularium & Regularium Confessorum, vide apud Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 101. cum multis seqq.
- Posse Episcopum Regulares utcumque à semetipso approbatos suspendere, aut repellere à Confessionibus audiendis, si illi cum scandalo, aut aliis inhonestè viuant, vel aliquod delictum committant, propter quod

quod rationabili ipsius Episcopi iudicio, in quo ipsius tantum conscientia onerata erit, videantur à confessionibus suspendendi, cum precipua ministri qualitas sit integritas vitæ, ac morum honestas, & ea causa ad ministerium confessionis pertineat, asserit Aldan. *in compendio canonie. resolutionum lib. 1. tit. 13. num. 4.* referens ita decidisse sacram Congregationem Episcop. & Regular. *in Oriolen. 30. Augusti 1630.*

47. Episcopos, locorumque Ordinarios nullo pacto adimere posse facultatem audiendi Confessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs sacra Congregat. inconsculta, tenet Aldan. *d. tit. 13. num. 5.* attestans eandem S. Congregat. ita censuisse *sub die 20. Novebris 1615.*
48. Iusta atque legitima existente causa bene posse Episcopos Confessarios etiam Regularium approbationem, ac iurisdictionem restringere, & limitare ad certum tempus, vel locum, seu personas, resoluit Soarez *d. tomo 4. disp. 28. sect. 7. dub. 6.* Gutierrez *Canonic. lib. 1. cap. 27. num. 18. & 19.* Fr. Emmanuel *questionum regularium tomo 1. quest. 59. art. 8.* Fr. Ludovic. Miranda *d. quest. 45. artic. 10. conclus. 1.* Homobon. de Bonis *d. tract. 5. cap. 3. quest. 17.* Vgolin. *de potestate Episcopi. p. 1. cap. 20. nu. 6.* Cened. *d. quest. 38. num. 21. & 22.* Fagundez *d. lib. 7. cap. 2. num. 17.* vbi *num. 45.* querit & resoluit an approbatus ab Episcopo cum limitatione personarum, veluti ad solas virorum confessiones dumtaxat, aut ad fœminarum confessiones, non virorum, sit per Bullam, aut Iubilæum eligibilis à fœminis, & à viris.
49. Vicarios licet temporales appositos in Ecclesijs parochialibus vnitatis, & dependentibus à Religione Hierosolymitana, debere Episcopum, si simpliciter idonei reperi fuerint, approbare, tenet Aldan. *d. tit. 13. num. 6.* attestans sic fuisse decisum in *Augustana 4. Decembris 1630.*
50. Generalem Religionis posse suos subditos ex quacunque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet, etiam extrajudicialiter à Confessionibus audiendis suspendere, refert Peregrin. *in consil. cleric. regular. part. 1. cap. 5. litt. D. in fine,* attestans ita fuisse decisum *sub die 2. Julij 1627.*
51. *Quæ gratis datur.*] Gratis oportere concedi huiusmodi licentias referunt decism Armendar. *in addit. ad recopil legum Nauarre. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 10.* resp. 5. Garc. *de benef. part. 8. cap. 1. num. 77. in resp. ad 5.* Ego ipse *d. allegat. 25. num. 11.* secundum Lugdunen. impress.
52. Cancellario Episcopi nullo pacto licere etiam in vim taxæ antiquæ pro approbatione ad confessiones audien-

das, quam hoc decretum gratis dari mandauit, quicquam exigere, refert decism in vna Aprutina Aldan. *d. tit. 13. num. 8.*

Sub verbis supra relatis contineri præceptum quo præcipitur Episcopis vt huiusmodi approbationem gratis impendant, non contineri verò conditionem necessariam, qua non seruata, non valeat approbatio, asserunt Soar. *d. tom. 4. disp. 28. sect. 5. num. 10. in fine,* Fagundez *d. lib. 7. cap. 2. num. 66.*

Non obstante quacunque consuetudine, etiam immemorabili. &c.] Neminem admitti posse ad Confessiones secularium audiendas, nisi sit approbatus ab Episcopo quocunque priuilegio & consuetudine etiam immemoriali, non obstante ex sacra Congregat. decisione dicit resolutum Rota *decis. 655. num. 1.* apud Farinac. *p. 1. in posthum. & num. 4.* subdit non videri Concilium in presenti fuisse ius quæ situm Prælati inferiori vigore concordia, vel arbitralis sententiæ à Sede Apost. ex certa scientia confirmata. Eadem Rota apud Tambur. *in sum. tom. 3. de iure Abbatum decis. 49. à num. 1.* Hinc tolli consuetudinem antiquissimam Sacerdotum, qua alij alijs mutuo confitebantur ante Concilium absque vlla alia approbatione, tradit Tolet. *in instruct. Sacerd. lib. 3. cap. 13. num. 5. ad fin.* quem refert, & sequitur Fagundez *d. lib. 7. cap. 2. nu. 94.* vbi similiter asserit abrogatam esse antiquam illam consuetudinem, qua olim solebant Parochi committere suas vices cuicumque Sacerdoti volebant, hodie namque post Concil. Trident. non posse à Parocho dari licentiam suis parochianis ad confitendum alijs, nisi sint ex approbatus ab Ordinario, merito resoluit Fr. Emman. *in summa tom 1. cap. 60. num. 2.* Nugn. *in addit. ad 3. part. quest. 8. art. 5. dub. 6.* Gambarupta *de casibus reseruat. cap. 2. num. 20.* Ioan. Valer. *de different. inter vtrumque forum, verb. Parochus, different. 4. & verb. nullitas, different. 5. vers. septimo.* Fagundez *d. præcept. 2. lib. 7. cap. 2. num. 42.* Squillante *de priuileg. clericor. cap. 1. num. 70.* vbi *num. 73.* post Gutier. *canon. lib. 1. cap. 27. num. 21.* Villalob. *in sum. tom. 1. tract. 9. difficult. 49. num. 9.* Petr. Fay *de Pœnitent. quest. 8. art. 5. disp. 1.* Antonin. Diana *moral. resolut. tom. 2. tract. 4. de Sacram. resol. 46.* Ioann. de Lugo *d. tract. de Pœnit. disp. 21. sect. 1. num. 6.* Bartholom. à S. Fausto *d. lib. 6. quest. 18.* & Nicol. Garc. *de benef. part. 5. cap. 8. num. 132.* tenet delegatum posse esse alium Parochum eiusdem diœcesis, vbi delegans habet beneficium parochiale, vel sacerdotale approbatum ab Ordinario loci vbi exerceri debet hæc iurisdicção, refert Ego ipse *de officio & potestate Parochi cap. 19. num. 27.* & tolli consuetudines præcedentes, & non futuras resoluit Anguian. *de legib. lib. 2. controuers. 20. num. 21. & 22.*

Quisque ordinandus vilis sit Ecclesiæ, & in ea adscribatur, functurus suis ibidem muneribus. Desertor punitur. Nemo peregrinus sine litteris commendatijs sui Ordinarij celebret.

C A P V T XVI.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Adscriptio alicui Ecclesiæ in ordinatis fieri debet in ipsa promotione.
- 3 Locum habet etiam in familiaribus triennialibus Episcoporum.
- 4 Presbyteros, & clericos ascriptos Ecclesijs non potest Episcopus ob necessitatem Ecclesiæ cogere ne discedant ab ea causa sündij.
- 5 Ordinari nullus potest cõtra phibitionẽ sui Prælati.
- 6 Subditus alienus ad celebrandum, & ad sacramenta administranda admittendus non est sine commendatijs proprij Episcopi.
- 7 Commendatijs litteræ denegandæ non sunt ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent be-

Barbos. in Collect. in Concil. Triad.

- 8 Commendatijs litteræ pro clerico peregrinari volente sunt obtinendæ ab eo, qui huiusmodi clerici Ordinarius fuerit.
- 9 Episcopus prohibere potest ne Regulares in eorum Ecclesijs Sacerdotes seculares externos diuina officia celebrare permittant.
- 10 Episcopus potest admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum Ordinariorum ad Sacramenta administranda.
- 11 Clericus peregrinus potest sine litteris commendatijs ad celebrandum admitti si fidem faciat de sua ordinatione.
- 12 Clericus ascriptus seruitio alicuius Ecclesiæ non po-

S 2 test

Cap nemi- nem. 70. dist. 6 Et canonu cita torum fell 24. c. 17. e Concil. Ni- cenū c. 15. & 26. c. Sāctorū 70. dist. c. rug. de cler. pe- regr. Concil. Antioch. c. 7. d. 1. Carth. Cōcil. Chal- cedonēsic. 13. Cōcil. Aquil- granen. c. 59. & 61. Concil. Epaunen. c. 6. Concil. Aure- lian. 3. c. 15. c. 5. Laodic. 41. 3. Carthagi- cap. 28.

est abesse inconsulto Episcopo.

13 Episcopus non potest ante ordinationem exigere ab

ordinando promissionem de inferuendo certa Ec- clesie.

Cum nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesijs, sancta Synodus, vestigijs sexti canonis Concilij Chalcedonenſis inhaerendo, statuit, vt nul- lus in posterum ordinetur, qui illi Ecclesie, aut pio loco, pro cuius necessitate, aut utilitate assumitur, non ascribatur, vbi suis fungatur muneribus, nec incertis vagetur sedibus. Quod si locum in- consulto Episcopo deseruerit, ei sacrorum exercitium interdicitur. Nullus præterea clericus peregrinus sine commendatitijs sui Ordinarij litteris ab vilo Episcopo ad diuina celebranda & Sacramenta admini- stranda admittatur.

1. Vide Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 8. nu. 3. cum seqq. Sel. in selectis canon. c. 13. ex nu. 25. incipit de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 21. a princip.

2. a. Cum nullus debeat ordinari qui iudicio sui Episcopi, &c.] Adſcriptionem alicui Ecclesie in ordinarijs fieri debere in ipsa promotione, refert decifum Garc. de benefe. p. 2. cap. 5. num. 101.

3. Locum habere etiam in familiaribus triennialibus Episcoporū, qui ad titulum patrimonij possunt promoueri, nam & istos debere ascribi alicui Ecclesie ordinantis, asserit resolutum Sel. d. cap. 13. num. 25.

4. Presbyteros, & clericos adſcriptos Ecclesijs non potest Episcopus ob necessitatem Ecclesie cogere ne difcedant ab ea causa studij, immo tenetur illis dimissorias, seu commendatitias litteras concedere, vt per Aldan. d. tit. 8. num. 4. attestans sic fuisse de cetero sub die 11. Martij 1617.

5. Nullum posse contra prohibitionem sui Praelati ordinarj, aut de illo conuerti, seu ab eo appellare, eo quod illum ordinare velit, resolut Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 587. in 2. edit. alias in 1. edit. decif. 693. & faciunt supra dicta sess. 21. de reform. cap. 2. super illa verba, nisi illi, quos Episcopus iudicauerit assumendos.

6. Nullus præterea clericus peregrinus, &c.] Alienum subditum ad celebrandum, ac Sacramenta administranda admittendum non esse sine commendatitijs proprij Episcopi, tenent per hunc text. Henriq. in sum. lib. 10. cap. 34. §. 6. in fine. Fr. Etman. quæſt. regular. tom. 2. quæſt. 121. art. 1. Campan. in diuersis canon. rub. 9. cap. 6. num. 1. Marc. Anton. Genuenſ. in praxi Archiepisc. Neapol. cap. 40. num. 1. Hieron. Roder. in compend. quæſt. regul. resol. 25. num. 17. Ego ipse d. part. 2. alleg. 21. num. 1. in fine.

7. Denegandas non esse huiusmodi commendatitias litteras ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficia in titulum residentiam requirentia, referunt decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 63. Campan. d. rub. 9. cap. 6. nu. 4. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 598. in 1. edit. alias resol. 524. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 21. num. 5.

8. Litteras commendatitias, sine quibus ex hoc cap. clericus peregrinus ad diuina, & Sacramenta administranda admitti non debet, esse obtinendas ab eo, qui huiusmodi clenci Ordinarij fuerit, asserit resolutum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 56. quem refero Ego ipse d. alleg. 21. num. 4.

Episcopum loci Ordinarij prohibere posse ne Regulares in eorum Ecclesijs Sacerdotes seculares externos diuina officia celebrare permittant, nisi prius ab ipſo Episcopo visis litteris commendatitijs ipſi Sacerdotes admitti fuerint, referunt decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 55. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Missa. Nald. in sum. eod. verbo, nu. 35. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 635. in 2. edit. & in decif. curie Archiep. Neapol. decif. 298. p. 4. Homobon. de Bonis de examine eccles. traſt. 12. c. 4. q. 16. resol. 3. p. 459. Ego ipse d. alleg. 21. num. 8.

Episcopum posse admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum Ordinarij ad Sacramenta administranda, sicut poterat ad Missa sacrificium, dummodo illi verè idonei sint, refert Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 83.

Sacerdotes exteri seculares, qui absque licentia Ordinarij celebrant in Ecclesijs Regularium, incurrunt penas inflictas in Synodo diocesana, & Sacrificia, seu præfeli Ecclesiarum regularium adstringi possunt ad non permittendum celebrationem prædictam, nisi exhibita licentia Ordinarij, Sel. d. cap. 13. nu. 28. vbi refert decifum in Neapolitana 17. Augusti 1630.

Clericum peregrinum posse sine litteris commendatitijs ad celebrandum admitti si faciat fidem de sua ordinatione, resoluunt Nauarr. consil. 1. sub nu. 1. de celebr. Missar. Aloyſ. Ricc. in decif. curie Archiep. Neapol. part. 1. decif. 150. si tamen huiusmodi commendatitias litteras clericus peregrinus non habuerit, nec fidem fecerit, nullo iure esse suspensum, sed posse sechſo scandalo celebrare, tenent Nauarr. in man. cap. 27. num. 153. & consil. 5. de celebr. Missar. in antiq. alias consil. 1. de cleric. peregr. Sayr. in floribus decif. sub illo tit. de celebrat. Missar. decif. 5. Henriq. d. §. 6. in commento littera T. Valer. Reginald. in praxi fori panitent. lib. 29. num. 52. vers. tantopere, Ego ipse d. allegat. 21. num. 3.

Clericum adſcriptum seruitio alicuius Ecclesie non posse abesse inconsulto Episcopo, asserit Sel. d. cap. 13. nu. 28. attestans sic fuisse resolutum in Terracinen. 19. Februarij 1628.

Episcopum non posse ante ordinationem exigere ab ordinandis promissionem de inferuendo certa Ecclesie, etiam post obtentum beneficium simplex residentiam non requirens, dicit Sel. d. c. 13. num. 29. vbi refert decifum in Lauretana 15. Aprilis 1628.

Exercitia minorum Ordinum restitui debent assignatione facta fructuum simplicium beneficiorum, vel fabrica. Deficientibus tamen clericis calibatam colentibus sufficiantur coniugati monogami tonsurati, & induti clericaliter in Ecclesia.

C A P V T XVII.

- 1 Ordo necessari⁹ est ad filios spirituales multiplicandos.
- 2 Irregularis fit clericus exercendo scienter Ordinem, quem non habet.
- 3 Bigamus excluditur à clericatu.
- 4 Bigamus non pot est consequi Ecclesiastica beneficia,

- 5 Bigamus effectus bigamia interpretatiua non potest mortua vxore dispensari per Episcopum vt in Ordine suscepto ministret.
- 6 Dispensare an & quando possit Episcopus in bigamia vera, vel interpretatiua.

VT sanctorum Ordinum à Diaconatu ad Ostiariatum functiones, ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptæ, & pluribus in locis aliquandiu intermissæ, in usum iuxta sacros² Canones reuocentur, & nec ab hæreticis, tanquam otiosa traducantur, illius pristini moris restituendi desiderio flagrans sancta Synodus, omnesque & singulos Prælatos Ecclesiarum in Domino hortatur, & illis præcipit, vt quantum fieri commodè poterit, in Ecclesijs cathedralibus, collegiatis, & parochialibus suæ diœcesis, si populus frequens, & Ecclesiæ prouentus id ferre queant, huiusmodi functiones curent restituendas, & ex aliqua parte redituum aliquorum simplicium beneficiorum, vel fabricæ Ecclesiæ, si prouentus suppetant aut vtriusque illorum, eas fructiones exercentibus stipendia assignent, quibus, si negligentes fuerint, Ordinarij iudicio, aut ex parte multari, aut in totum priuari possint. Quod si ministerijs quatuor minorum Ordinum exercendis Clerici cælibes præter non erunt, sufficere possint etiam coniugati, vitæ probatæ, dummodo non bigami, ad ea munia obeunda idonei, & qui Tonfuram, & habitum Clericalem in Ecclesia gestent.

Vide Franc. Leon. in thesauro fori Ecclesiæ. p. 1. cap. 4. nu. 19. Sel. in select. Canon. cap. 19. à num. 4.
 1. Nec ab hæreticis tanquam otiosa, &c.] Quod Ordo necessarius sit ad filios spirituales multiplicandos ad Ecclesiæ regimen, docet Sayr. de Sacrament. in genere. lib. 6. cap. 4. quest. 1. versic. alia quatuor Sacramenta.
 2. Nec in posterum huiusmodi ministeria, &c.] Vide Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. c. 18. q. 23.
 3. Non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exercentur.] Irregularem fieri clericum exercendo Ordinem, quem non habet dummodo scienter, & serio, & ex officio ministrat, resoluit Vgolin. de irregularit. cap. 27. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 10. num. 1. Soar. tom. 5. disput. 11. sect. 3. num. 22. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 30. num. 191. vers. sexta. Bonacin. de censuris, disput. 7. q. 3. puncto 6. num. 1. quos refero Ego ipse in collectan. ad cap. 1. num. 4. de clerico non ordin. ministr. vbi num. 6. quod dicitur quis actum aliquem Ordinis exercere solemniter quando actus talis est vt ab alio non possit exerceri, quàm ab eo, qui talem Ordinem habet. Vnde Diaconum alba, & stola indutum, aquam solemniter in Ecclesia ad fontem benedictentem esse irregularem, cum benedictio aque, & illius exorcismus spectet solum ad Ordinem sacerdotalem, tradunt Franc. Leo d. part. 1. cap. 6. num. 13. & Mari. Antonin. var. re-

sol. lib. 3. resol. 16. num. 7. vers. secundus.
 3. Dummodo non bigami, &c.] Bigamum excludi à clericali pluribus citatis iuribus firmat Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali, §. 6. num. 1. quem refero de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 49. num. 16.
 4. Ac proinde non posse Ecclesiastica consequi beneficia, tradunt Rebuff. de pacif. possess. nu. 193. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 5. num. 9. Auil. in simili tract. p. 7. disput. 8. dub. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 6. num. 1. & 2. Filiuc. tract. 41. de benef. cap. 5. num. 10.
 5. Bigamum effectum bigamia interpretatiua, etiam si ante constitutus esset in Ordine ostianatus, non potest mortua vxore dispensari per Episcopum vt in Ordine suscepto ministrat, tenet Sel. in select. canon. capitul. 19. num. 6. attestans sic fuisse decisum in Feretrana 13. Aprilis 1630.
 6. Vtrum autem & quando possit Episcopus dispensare in bigamia vera, seu interpretatiua, egi late de officio, & potestate Episcopi, part. 2. alleg. 49. num. 22. cum seqq. & ibi citatis addo Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiepiscopi Neapolit. decis. 331. part. 4. vbi quid dicendum quoad beneficia simplicia, Hieron. Roderic. in compendio quest. Regular. resol. 16. à nu. 12. vbi ostendit an & quando Prælati Regulares possint dispensare cum suis Religiosis bigamis?

a. Capit. 1. 25. dist. cap. acolytus. c. exorcista. c. lector capit. ostiarius, &c. c. Psalmista 24. dist. supra cap. 1. Inno. cent. in Epist. 4. cap. 5.

De Collegio puerorum in singulis Cathedralibus instituendo.

C A P V T XVIII.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Pueri qui in seminario recipiendi.
- 3 Pauperum filij.
- 4 Seminarij quatuor deputatos debet adhibere Episcopus in consilium pro tota temporali administratione.
- 5 Seminarij deputati habent votum consultiuum.
- 6 Consilium duorum Canonorum deputatorum in erectione seminarij non tenetur Episcopus sequi.
- 7 Electio deputati seminarij sufficit fieri per clerum ciuitatis.
- 8 Canonici duo ab Episcopo eligendi pro seminarij regulis & statutis conscribendis, lucrantur distributiones dum ex hac causa absunt.
- 9 Canonici electi ad seminarij administrationem perpetuò illam habere debent, nec remoueri possunt.
- 10 Vnio facta seminario absque consilio eorum quos hic iubentur adhiberi, non valet.
- 11 Vnio seminario nondum erecto fieri non potest.
- 12 Episcopus debet primum ex sua, & Capituli mensa contribuere seminario, & postea cogere alios.
- 13 Abbas habens proprium seminarium, non debet cogi contribuere seminario Episcopi.
- 14 Seminarij in contributione prius detrahenda sunt onera.

Barbos. in Collect. in Concil. Triad.

- 15 Seminarij contributio anticipatè soluenda est.
- 16 A contributione seminarij nullus eximitur.
- 17 Seminario nihil soluitur de distributionibus quotidianis.
- 18 Seminario nihil soluitur de incertis, & de legatis pro celebratione Missarum.
- 19 Hospitalia data in titulum si habeant beneficia annexa, vel redditus Ecclesiasticos pro seminario, contribuere tenentur.
- 20 Non procedit in hospitalibus in quibus sunt bona laicorum.
- 21 Seminario debent contribuere beneficia existientia in diœcesi.
- 22 Beneficiati beneficiorum collationis Monachorum tenentur contribuere seminario si sint intra fines diœcesis.
- 23 Cardinales etiam Commendatarij tenentur contribuere seminario pro Abbatijs, & beneficijs eorum.
- 24 Clerici Camera Apost. exempti sunt à contributione seminarij.
- 25 Confraternitates coguntur contribuere seminario pro his, quæ habent de bonis Ecclesiarum.
- 26 Seminario contribuere tenentur Ecclesiæ seculares, quæ non sunt de mensa monasteriorum.

- 27 *Portio debita seminario ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii factam Regularibus, qui Mendicantium priuileijs gaudent.*
- 28 *Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorum monasterijs annexorum seminario contribuere debent.*
- 29 *Monasteria illa, quæ ad seminarium sui Ordinis contribuunt, de eo quod superest, contribuere tenentur, etiam seminario.*
- 30 *Moniales non coguntur contribuere aliquam subventionem seminario si beneficia non habeant vnica.*
- 31 *Fratres S. Ioannis Hierosol. siue eorum vicarij in Parochialibus Religioni vnitis non possunt compelli ad contributionem seminarij.*
- 32 *Seminarij à contributione eximuntur omnes, & singule persone in beneficijs S. Ioannis Hierosol. existentes.*
- 33 *Beneficia simplicia, cuiuscunque dignitatis fuerint, & qualitatis, possunt seminario vniri.*
- 34 *Beneficia simplicia quæ non possunt seminario vniri.*
- 35 *Vnio facta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet.*
- 36 *Seminarium vniri non possunt Collegatarum Canonicatus, quamuis ex consuetudine non obligent ad residentiam.*
- 37 *Beneficia iurispatronatus etiam Ecclesiastici, necnon pertinentia ad prouisionem inferiorum, non possunt seminario vniri.*
- 38 *Beneficia simplicia, quæ per mortem vacant, possunt vniri per Episcopum seminario, licet essent reseruata, seu affecta.*
- 39 *Beneficia Regularia non possunt seminario vniri.*
- 40 *Seminarium debita portio ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii factam Regularibus, qui mendicantium priuileijs gaudent.*
- 41 *Beneficia litigiosa vniri non possunt seminario.*
- 42 *Vniones beneficiorum reseruatorum factæ seminario valide sunt, dummodo fierent ante ipsorum vacationem.*
- 43 *Vnio facta seminario de beneficio reseruato est nulla.*
- 44 *Beneficia quæ iam vacauerant in mense reseruato, vel quæ aliàs sunt indubitanter reseruata, non potest Episcopus vnire seminario.*
- 45 *Beneficia si Episcopus seruata forma Concilij seminario vnuerit ante eius vacationem etiam in mense reseruato, vnio debet effectum sortiri.*
- 46 *Cardinalis Episcopus habens indulgentiam potest ante vacationem vnire seminario beneficium, quod obtinet familiaris Pape defuncti.*
- 47 *Beneficia prima vacatura per resignationem simplicem, non autem per conditionalem in fauorem certæ persone, vnire potest Episcopus.*
- 48 *Pensionarius tenetur pro rata pensionis soluere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficii.*
- 49 *Beneficiarius compellendus est pro pensione, quam soluit seminario contribuere, quamuis seminarium erectum esset post pensionis reseruationem.*
- 50 *Seminarij occasione potest taxa pro pensionibus detrabi, & exigi à Titularibus.*
- 51 *Seminarium taxam soluere recusantes potest Episcopus punire.*
- 52 *Episcopus an possit auctoritate ordinaria vniones beneficiorum seminario factas dissoluere.*
- 53 *Scholastria conferenda est Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in sacra Pagina, aut iure Canonico.*
- 54 *Non comprehendit Scholastrias existentes in loco, in quo minime erigendum est seminario.*

44. Tolet. c. 23. in eundem finem constituit. Genes. 8. Conc. Aquif. gra. cap. 135. Concil. Lateranen. sub Leone 10. sess. 9. de reformatione curie & aliorum.

b. Constit. Alexandr. 1. part. 1. c. 18. & in 2. Later. c. 11.

Cum adolescentium ætas, nisi rectè instituat, prona sit ad mundi voluptates sequendas, & nisi à teneris annis ad pietatem & religionem informetur, antequam vitiorum habitus totos homines possideat, nunquam perfectè, ac sine maximo, ac singulari propomodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina Ecclesiastica perseueret, sancta Synodus statuit, ^b vt singulæ cathedrales, Metropolitana, atque in maiores Ecclesiæ, pro modo facultatum, & diæcesis amplitudine certum puorum ipsius ciuitatis & diæcesis, vel eius prouinciæ, si ibi non reperiantur, numerum in collegio ad hoc prope ipsas Ecclesias, vel alio in loco conuenienti, ab Episcopo eligendo, alere, ac religiosè educare, & Ecclesiasticis disciplinis instituire teneant. ^a In hoc verò collegio recipiantur, qui ad minimum duodecim annos, & ex legitimo matrimonio nati sint, ac legere, & scribere competenter nouerint, & quorum indoles, & voluntas spem afferat, eos Ecclesiasticis ministerijs perpetuo inseruituros. ^b Pauperum autem filios præcipuè eligi vult, nec tamen ditiorum excludit, modo suo sumptu alantur, & studium præ se ferant Deo & Ecclesiæ inseruiendi. Hos pueros Episcopus in tot classes, quot ei videbitur, diuisos, iuxta eorum annum, ætatem ac in disciplina Ecclesiastica progressum, partim cum ei opportunum videbitur, Ecclesiarum ministerio addicit, partim in collegio erudiendos retinebit, aliòsque in locum educatorum sufficiet, ita vt hoc collegium Dei ministrorum perpetuum seminarium sit. Vt verò in eadem disciplina Ecclesiastica commodius instituantur, Tonsura statim, atque habitu clericali semper vtentur. ^c Grammatices, cantus, computi Ecclesiastici aliarumque bonarum artium disciplinam discunt, sacram Scripturam, libros Ecclesiasticos, homilias Sanctorum, atque Sacramentorum tradendorum, maximè quæ ad confessiones audiendas videbuntur opportuna & rituum ac caeremoniarum formas ediscunt. Curè Episcopus, vt singulis diebus Missæ sacrificio intersint, ac saltem singulis mensibus confiteantur peccata, & iuxta confessoris iudicium sumant corpus Domini nostri Iesu Christi, cathedrali, & alijs locis Ecclesiæ diebus festis inseruiant. Quæ omnia, atque alia, ad hanc rem opportuna, & necessaria Episcopi singuli ^d cum consilio duorum Canonicorum seniorum, & grauiorum, quos ipsi elegerint, prout Spiritus sanctus suggererit, constituent, eaque vt semper conseruentur, sæpius visitando operam dabunt. Dyscolos, & incorrigibiles, ac malorum morum seminatores acriter punient, eos etiam, si opus fuerit, expellendo, omniaque impedimenta auferentes, quæcumque ad conseruandum, & augendum tam pium, & sanctum institutum pertinere

tinere videbuntur, diligenter curabunt. Et quia ad collegij fabricam instituendam, & ad mercedem præceptoribus & ministris soluendam, & ad alendam iuuentutem, & ad alios sumptus certi redditus erunt necessarij, vltra ea, quæ ad instituendos vel alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesijs, & locis destinata, quæ eo ipso huic Seminario sub eadem Episcopi cura applicata censeantur, *§ idem Episcopi cum consilio duorum de Capitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Capitulo eligatur, itemque duorum de Clero ciuitatis, quorum quidem alterius electio similiter ad Episcopum, alterius verò ad clerum pertineat: § ex fructibus integris mense Episcopalis, & Capituli, & quaruncumque dignitatum, personatum, officiorum, *¶ præbendarum, portionum, Abbatiarum, & Prioratum, cuiuscumque Ordinis etiam Regularis, aut qualitatis, vel conditionis fuerint, *¶ & hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem, iuxta constitutionem Concilij Viennensis, quæ incipit, Quia contingit, *¶ & beneficiorum quorumcumque;* etiam Regularium, etiam si iuris patronatus cuiuscumque fuerint, etiam si exempta, etiam si nullius diocesis, vel alius Ecclesijs, monasterijs, & hospitalibus, & alijs quibusuis locis pijs, etiam exemptis annexa, & ex fabricis Ecclesiarum, & aliorum locorum, etiam ex quibuscumque alijs Ecclesiasticis redditibus, seu prouentibus, etiam aliorum collegiorum, in quibus tamen Seminaria discentium, vel docentium ^d ad commune Ecclesiæ bonum promouendum actu non habentur, hæc enim exempta esse voluit, præterquam ratione reddituum, qui superflui essent vltra conuenientem ipsorum Seminariorum sustentationem, seu corporum, *¶ vel confraternitatum, quæ in nonnullis locis scholæ appellantur, *¶ & omnium monasteriorum, non tamen mendicantium, etiam ex decimis quacumque;* ratione ad laicos, ex quibus subsidia Ecclesiastica solui solent, & milites cuiuscumque militie, aut Ordinis, pertinentibus, *¶ fratribus sancti Ioannis Hierosolymitani dumtaxat exceptis,* partem aliquam, vel portionem detrahent, & eam portionem sic detractam, necnon *¶ beneficia aliquot simplicia, cuiuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, vel etiam prælimonia, vel prælimoniales portiones nuncupatas, etiam ante vacationem, sine cultus diuini & illa obtinentiū præiudicio, huic collegio applicabunt, & incorporabunt, quod locum habeat, *¶ etiam si beneficia sint reseruata, vel affecta, *¶ nec per resignationem ipsorum beneficiorum, vniones & applicationes suspensi, vel nullo modo impediti possint, sed omnino quacumque vacatione, etiam si in Curia effectum suum fortiantur, & quacumque constitutione non obstante. Ad hanc autem portionem soluendam, beneficiorum, dignitatum, personarum, & omnium, & singulorum supra commemoratorum possessores, non modo pro se, *¶ sed pro pensionibus, quas alijs forsitan ex dictis fructibus soluerent, retinendo tamen pro rata, quidquid pro dictis pensionibus, illis erit soluendum, ab Episcopo loci per censuras Ecclesiasticas, ac alia iuris remedia compellantur, etiam vocato ad hoc, si videbitur, auxilio brachij secularis, quibusuis, quo ad omnia & singula supradicta priuilegijs, exemptionibus, etiam si specialem derogationem requirerent, consuetudine etiam immemorabili, quauis appellatione, & allegatione, quæ executionem impediatur, non obstantibus. Succedente verò casu, quo per vniones effectum suum sortientes, vel aliter Seminarium ipsum in totum, vel in partem dotatum reperitur, tunc portio ex singulis beneficijs, vt supra detracta, & incorporata ab Episcopo, prout res ipsa exegerit, in totum vel pro parte remittatur. Quod si cathedralium & aliarum maiorum Ecclesiarum Prælati in hac Seminarij erectione, eiusque conseruatione negligentes fuerint, ac suam portionem soluere detrectauerint, Episcopum Archiepiscopum, Archiepiscopum, & Superiores Synodus prouincialis acriter corripere, eosque ad omnia supradicta cogere debeat, & vt quamprimum hoc sanctum, & pium opus, vbicumque fieri poterit, promoueatur, studiosè curabit. Ratione autem reddituum huius Seminarij Episcopus annis singulis, accipiat, præsentibus duobus à Capitulo, totidem à Clero ciuitatis deputatis.********

Deinde, vt cum minori impensa huiusmodi scholis instituendis prouideatur, statuit sancta Synodus Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & alij locorum Ordinarij, scholasterias obtinentes, & alios, quibus est lectiois, vel doctrinæ munus annexum, ad docendum in ipsis scholis instituendos per se ipsos, si idonei fuerint, alioquin per idoneos substitutos ab eisdem scholasticis eligendos, & ab Ordinarijs approbandos etiam per subtractionem fructuum, cogant, & compellant. Quod si iudicio Episcopi digni non fuerint, alium, qui dignus sit nominent, omni appellatione remota. Quod si neglexerint, Episcopus ipse deputet. Docebunt autem prædictis, quæ videbuntur Episcopo expedire. De cetero verò officia, vel dignitates ille, *¶ quæ Scholasteria dicuntur, non nisi Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiatis in sacra pagina, aut in iure Canonico, & alijs personis idoneis, & qui per se ipsos id munus explere possint, conferantur, & aliter facta prouisio nulla sit, & inualida, non obstantibus quibusuis priuilegijs, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus.*

Si verò in aliqua prouincia Ecclesiæ tanta paupertate laborent vt collegium in aliquibus erigi non possit, Synodus Prouincialis, vel Metropolitanus cum duobus antiquioribus Suffraganeis in Ecclesia Metropolitana, vel alia prouincia Ecclesiæ commodiori vnum, aut plura collegia, prout opportunum iudicabit, ex fructibus duarum, aut plurimum Ecclesiarum, in quibus singulis collegium commodè institui non potest, erigenda curabit, vt pueri illarum Ecclesiarum educantur.

In Ecclesijs autem, amplas dioceses habentibus, possit Episcopus vnum vel plura in diocesi, prout sibi opportunum videbitur, habere Seminaria, quæ tamen ab illo vno quod in ciuitate erectum & constitutum fuerit, in omnibus dependeant.

Postremò, si vel pro vnionibus, seu proportionum taxatione, vel assignatione, & in corruptione, aut qualibet alia ratione difficultatem aliquam oriri contigerit, ob quam huius Seminarij institutio, vel conseruatio impediretur, aut perturbaretur, Episcopus cum supra deputatis, vel Synodus prouincialis pro regionis more, pro Ecclesiarum, & beneficiorum qualitate, etiam supra scripta, si opus fuerit, moderando

^e Cap. quia contingit de relig. domibus in ele. lib. 3. tit. 21. cap. 2. supra sess. 7. c. 15. de reform. ^d Cap. fin. de mag. & c. cum ex eo. de elect. in 6.

rando, aut augendo, omnia & singula, quæ ad felicem huius Seminarij profectum necessaria, & opportuna videbuntur, decernere, ac providere valeat.

1. **V**ide Archiep. Bononiensis, siue de Bononiensis Ecclesie administrat. part. 4. sub tit. de seminario pag. 255. cum seqq. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 16. num. 8. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. nu. 68. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. seminario, Piafec. in simili praxi part. 2. c. 2. n. 5. pag. 112. & seq. Aloyf. Ricc. in praxi reru fort. Eccles. decis. 484. in 2. edit. alias resol. 380. in 2. edit. & in decision. curie Archiep. Neapolit. p. 4. decis. 196. Monet. de distrib. quotid. part. 3. q. 3. nu. 13. cum seqq. Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 18. ex num. 1. Sel. in selectis canonicis c. 10. ex n. 5. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 77. Valenzuel. conf. 22. tom. 1. Petro Bollo in economia Canon. class. 3. c. 5. §. 8. pag. 530. Alzed. de praelectione Episcop. dign. part. 2. cap. 9. num. 49. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 30. num. 47. cum seqq. Nauar. in lucerna Regul. verb. seminario, Aluarez de Velasco in tract. de privileg. pauperum part. 1. q. 4. §. 2. num. 127. D. Felician. de Vega ad c. cum non ab homine, d. num. 59. de iudic. & ad cap. cum sit generale num. 51. de foro comp.
 2. **In hoc vero Collegio recipiantur, &c.** Vide, Paul. Fusc. d. cap. 16. num. 14. Zerol. d. verb. seminario §. 3. metipsum d. alleg. 77. num. 34. Et de educatione puerorum multa tradit Lorin. in Acta Apostolorum cap. 7. verb. 22. Narbona l. 31. gloss. 2. à princip. & præcipue num. 4. tit. 7. lib. 1. noue Recopilat. & quod seminaria sunt introducta pro bona & ex emplari educatione & eruditione adolescentium, qui in eis recipiuntur, & pro bono publico diocesano, & Ecclesiarum seruitio, & augmentum diuini cultus, tradunt Petr. Bollo in economia Canon. class. 3. §. 8. pag. 530. Petr. Gregor. de benef. c. 20. num. 14. in fine. Valenzuel. d. conf. 22. num. 41.
 3. **Pauperum autem filios, &c.** Dum pauperum filios in seminario recipiendos admonet, non excludit diuites, modo suo sumptu alantur, jta Zerol. dicit. ver. seminario §. 2. Grammatices, cantus, &c. Vide Zerol. d. verb. seminario §. 4. vbi tradit hos, qui in seminario sunt recipiendi, debere Grammaticam, cantum, & computa aliarumque bonarum artium disciplinam ediscere.
 4. **Cum consilio duorum Canonicorum, &c.** Seminarij quatuor deputatos debet adhibere Episcopus in consilium pro tota temporali administratione seminarij, excepta executione, quæ ad solum Episcopum spectat, non tamen tenetur eorum sequi consilium, refert decimum Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 2. num. 191. Aloyf. Ricc. d. resolut. 380. num. 3.
 5. Seminarij deputati, & alij officiales habent votum consultiuum, non autem decisiuum, Aldan. d. tit. 18. num. 2. vbi attestatur sic fuisse resolutum sub die 11. Januarij 1620.
 6. Consilium duorum Canonicorum deputatorum in erectione seminarij, licet Episcopus teneatur requirere, non tamen tenetur eorum consilium sequi, vt refert decimum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 46. num. 74.
 7. Seminarij deputati electio sufficit fieri per clerum ciuitatis, & potest Episcopus erigere plura seminaria in illis locis, quæ non fuerunt taxata, vt per Aldan. d. tit. 18. n. 3. vbi asserit ita decisiuum in Lucana 19. Nouembris 1616.
 8. Hos duos Canonicos ab Episcopo eligendos ad consilium in conficiendis regulis, ac statutis seminarij Clericorum si quando ea de causa sine fraude tempore diuinorum officiorum eos abesse simul cum Episcopo contingat, priuandos non esse quotidianis distributionibus tanquam absentes propter Ecclesie vtilitatem ex officio sibi attributo, resolutum Monet. de distrib. quotid. p. 2. q. 8. num. 17.
 9. Canonicos electos ad seminarij administrationem perpetuo illam habere debent, nec remoueri possunt, nisi ex legitima, & iusta causa, refert decimum Galet. in margarit. a casuum conscient. verb. Canonicus pag. 30. col. 1. Ego ipse d. alleg. 77. num. 31.
 10. **Iidem Episcopi cum consilio, &c.** Vnionem factam seminario absque consilio eorum, quos iubet text. in præfenti adhiberi, non valere, resolutum Francisc. Leo d. cap. 16. num. 25.
 11. Vnionem factam seminario nondum erecto fieri nõ posse, & ad hunc effectum requiri preparationem do-
- mus conductæ, vel emptæ, & introductionem puero-
rum, censuit Rot. decis. 361. num. 3. cum seqq. part. 2. recent.
& in vna Adiacen. beneficij 15. Aprilis 1622. coram Reueren-
dissima D. meo Coccino Decano, latè prosequuntur Aloyf.
Ricc. d. resol. 380. num. 1. Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap.
2. num. 193. cum seqq. & admittit Gonzal. ad reg. 8. Cancel.
gloss. 5. §. 7. num. 68. qui licet num. 74. teneat quod cessante
fraude vnio facta seminario nondum erecto valeat,
quem sequitur Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 248.
num. 71. & cap. 358. num. 5. tamen ista sententia, vt aduertit
Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 196. in fine, est contra sententiam
Rotæ, refero Ego ipse d. allegat. 77. num. 25. Valenzuel.
d. conf. 22. num. 3. & ex Aloyf. Ricc. in praxi rerum quod-
tid. par. 3. resol. 417. aduertit D. Felician. de Vega Archiep.
Mexican. ad cap. cum non ab homine n. 10. num. 60. de iudic.
quod scilicet seminaria, & quorum iuri tantum cepti
sunt, absque eo quod absoluti.
- Ex fructibus integris mensis Episcopalis, &c.** Episcopum
debere primum ex sua, & Capituli mensa contribuere
seminario, & postea cogere alios ad contribuendum
suo exemplo, teneo Ego ipse d. alleg. 77. num. 2.
- Seminario contribuere cogi non debet Abbas, qui in
suo territorio, & iurisdictione prius seminario propriu
erexerat, & prouisum retinebat, ita Sel. d. c. 10. num. 7. vbi
asserit decimum sub die 30. Martij 1594.
- In contributione seminarij prius detrahendum est
totum id, quod ex causa oneris perpetui, puta quarta
fructuum, quæ soluitur Camera Apostol. & similibus;
soluendum est, vt per Sel. d. c. 10. num. 8. vbi dicit ita fuisse
resolutum in Cauens. 17. Nouembris 1629.
- Contributio seminarij anticipatè soluenda est de qua-
drimestri in quadrimestre, vt per Sel. d. cap. 10. num. 9. vbi
refert decimum per S. Congreg. Episcoporum & Regul.
sub die 8. Martij 1588.
- A contributione seminarij nullus est exemptus, nisi
qui nominatim à Concilio excipiuntur, ita vt Cardina-
les etiam cogi possint ad contribuendum seminario de
fructibus beneficiorum, quæ habent in diocesi in qua
est seminario, Sel. d. cap. 10. num. 11. vbi tenet sic fuisse
resolutum sub die 11. Januarij 1601.
- Prebendarum.** Seminario nihil soluitur de distribu-
tionibus quotidianis à præbendis distinctis, ita Zerol. in
praxi Episcop. part. 1. verb. distributiones §. 5. Gonzal. ad reg. 8.
Cancel. §. 7. pro eam num. 170. cum seqq. Monet. de distrib.
quotidian. part. 3. quest. 9. num. 14. Ego ipse d. alleg. 77. num. 13.
Sel. d. cap. 10. num. 12. vbi refert in vna Lucana 5. Iulij 1628.
ad 2. portionem non detrahi ex distributionibus quodi-
dianis pro constructione, & sustentatione seminarij.
- Nec de illis, quæ in incerto, vt in elemosynis piorum
& similibus consistunt, prout refert decimum Piafec. in
praxi Episcop. part. 2. cap. 2. num. 5. in fine. Et sic nec de emol-
umentis prouenientibus, & legatis relictiis pro celebra-
tione Missarum, ex Sel. d. c. 10. num. 14. vbi asserit ita reso-
lutum in Cauens. 17. Nouembris 1629.
- Et hospitalium.** Hospitalia data in titulum, vel admi-
nistrationem, si habeant beneficia annexa, vel redditus,
aut prouentus Ecclesiasticos, pro seminario contribuere
teneri referunt decimum Zerol. part. 1. verb. hospital. vers.
decimum dubium, Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiep. Neap-
olit. decis. 196. nu. 67. & 8. part. 4. Ego ipse d. alleg. 77. num. 6.
- Sed non procedere in hospitalibus, quæ administran-
tur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, quæ data
non sunt in titulum, commendam, seu administrationem,
refert decimum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauar-
ra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 2. de hospital. num. 13. vbi num. 15. etiam
testatur resolutum hospitalia vnus diocesis habens bene-
ficiu annexum, quod est alterius diocesis, teneri
contribuere pro rata fructuum beneficij annexi semi-
nario, quod est in diocesi in qua situm est beneficium,
de quo latè Fusc. d. cap. 16. nu. 10. Et resolutum Thom. Noni.
conf. 61. in c. duo sunt, quem refert Stephan. VVeyms ad
constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil.
Trident. innovatas, conf. 16. num. 26. pag. 180. quod hospitali-

talía huiusmodi, quæ sic gubernantur à laicis, & propriè effecta non sunt Ecclesiastica; nec religiosa, non contineri sub hoc decreto, nec obnoxia esse subsidijs Ecclesiasticis.

21. Et beneficiorum quorumcumque, &c.] Seminario contribuere debent beneficia in diocesi existentia, licet habeant bona in alia diocesi, Aldan. d. tit. 18. num. 16. vbi dicit ita resolutum in Caputageno, 23. Iunij 1586.

22. Seminario contribuere tenentur beneficiati beneficiorum collationis Monachorum si intra fines diocesis sint, Aldan. d. loco num. 17. vbi affirmat decifum in Caputageno, 4. Febr. 1593.

23. Cardinales etiam Commendatarij tenentur contribuere seminarijs pro Abbatibus, & beneficijs eorum, iuxta taxam ab Episcopo & deputatis factam ita Aldan. d. tit. 18. num. 5. vbi refert decifum in Tudertina 15. Aprilis 1628. & prius in Adrien. 3. Decembris 1622.

24. Clerici tamen Camera Apost. exempti sunt à contributione seminarij ratione beneficiorum quæ obtinent, ita Aldan. vbi supra, referens sic decifum per S. Congr. Episcop. in Maceraten. 12. Maij, & in Perusina 17. eiusdem 1604.

25. x. Vel confraternitatum.] Confraternitates, quas nonnulli vocant Scholas, coguntur contribuere seminarijs pro his, quæ habent de bonis Ecclesiarum, & intuitu bonorum Ecclesiasticorum, Sel. d. cap. 10. num. 15. vbi ait ita resolutum sub die 11. Ianuarij 1601. quamvis intra Regularium Ecclesias existant, si redditus habeant Ecclesiasticos, teneri seminarijs contribuere, refero decifum. Ego ipse d. alleg. 77. num. 10. Et ideo quæ nulla habent beneficia Ecclesiastica annexa, aut proutus Ecclesiasticos, non debent contribuere, licet alij redditus habeant, quia pro sustentatione seminarij nihil potest detrahi ex redditibus Confraternitatum, & hospitalium, nisi nomine beneficiorum annexorum, Sel. d. cap. 10. num. 16. vbi asserit resolutum in Lucana 5. Iulij 1628. ad 3. 4. & 5. Et Episcopus potest pro contributione seminarij taxare bona Confraternitatum, quatenus sint Ecclesiastica, ex Sel. citato loco, vbi asserit resolutum in Signina 18. Novembris 1618.

26. Et omnium monasteriorum, non tamen Mendicantium.] Vide Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 45. art. 2. & quest. 66. art. 3.

27. Seminario contribuere tenentur Ecclesiæ seculares, quæ non sunt de mensa monasteriorum, tamen ad eorum institutionem, & collationem pertineant, ex Aldan. d. tit. 18. num. 6. vbi dicit decifum in Caputageno, 23. Ianuarij 1583. & 4. Februarij 1593.

28. Portio debita seminarijs ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficij factam Regularibus, qui Mendicantium privilegijs gaudent, Sel. d. cap. 10. num. 18. vbi asserit resolutum sub die 21. Iulij 1629.

29. Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorum monasterijs annexorum seminarijs contribuere debent nec obest quod pretendant se exemptos, quia videlicet in illis lectiones Grammaticæ, & conscientie casuum, pro audiendis confessionibus quotidie habeantur, quia non sunt ob id exempta, sed tantum eius impensæ habendam esse rationem, quæ ante Concil. fieri solebat pro salarijs horum lectorum, & ea tanquam æs alienum detrahenda, tenetur tamen ex reliquo ad contributionem seminarij ad ratam, ita Sel. d. cap. 10. num. 19.

30. Monasteria illa, quæ ad seminarij sui Ordinis contribuunt, de eo quod superest contribuere tenentur, etiã seminarijs Episcopi, Sel. d. cap. 10. num. 19. vbi refert decifum in Monasterien. 7. Septembris 1630.

31. Moniales non coguntur contribuere aliquam subventionem seminarijs, si beneficia non habeant vnita, Sel. d. cap. 10. num. 19. vbi asserit sic fuisse decifum in Hieracen. de anno 1593.

Mendicantium nomine qui veniant dixi latè in tract. de appellatiua verborum vtriusque iuris signif. appell. 233.

u. Fratres S. Ioannis Hierosol. duntaxat exceptis.] Refert Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 8. num. 53.

32. Fratres S. Ioannis Hierosol. siue eorum Vicarij in Parochialibus Religioni prædictæ vnitis, & ab ea depen-

dentibus non tenentur, neque compelli possunt ad contributionem seminarij, neque ad solutionem Cathedralici Synodatici, siue charitativj subsidij, Sel. d. cap. 10. num. 20. vbi testatur sic fuisse resolutum in Augustana 4. Decembris 1630.

33. Omnes enim & singulæ personæ in beneficijs S. Ioannis Hierosolymitani quomodolibet existentes à seminarij clericorum contributione in qualibet ciuitate iuxta facti Concilij decretum erecti, seu erigendi eximuntur per Bullam Gregorij XIII. incip. Quo magis, sub die 23. Marij 1580. relatam inter privilegia Religionis pag. 57.

Beneficia aliquot simplicia, &c.] Beneficia simplicia, cuiuscumque dignitatis fuerint, & qualitatis, posse seminarijs vniri, vt commodè regi valeat, sine tamen præiudicio obtinentium, etiam si essent affecta, aut in curia effectum fortiterentur resoluunt Puse. d. cap. 16. num. 9.

34. Non posse tamen simplicia beneficia ad collationem inferiorum spectantia, neque Canonicatus, neque beneficia iurispatronatus etiam Ecclesiastici, neque beneficia Sedi Apostolicæ reservata post illorum vacationem neque præterea vacantia in mense reservato per Episcopum seminarijs vniri, referunt decifum Mofset. in sum. Theolog. moral. tract. 6. cap. 14. à num. 62. Franc. Leo in thesauro fort. Eccles. part. 2. cap. 16. num. 23.

35. Verùm vnio facta seminarijs omnium beneficiorum simplicium non valet, vt referunt decifum Aloyf. Ricc. in praxi verum fort. Eccles. decis. 492. & 720. in 1. edit. alias res. sol. 383. num. 4. & res. sol. 610. num. 10. in 2. edit. Mofset. d. cap. 14. num. 60. Ego ipse d. alleg. 77. num. 29.

36. Seminario vniri non possunt Collegiatarum Canonicatus, quamvis ex consuetudine non obligent ad residendum, quia Concil. in præfenti non loquitur de his beneficijs simplicibus, Sel. d. cap. 10. num. 21. vbi refert sic fuisse decifum per S. Congr. Episcop. in Aquilana 27. Marij 1590.

37. Beneficia iurispatronatus etiam ecclesiastici, necnon pertinentia ad provisionem inferiorum, residentiam, requirementa Regularia, & quæ commendata sunt, seu monasterijs vnita, aut annexa, vniri non possunt, vt refert decifum Nicol. Garc. de benef. part. 12. cap. 2. num. 210.

38. Beneficia simplicia, quæ per mortem vacant, possunt vniri per Episcopum seminarijs, licet essent reservata, vel affecta, nisi tamen alia beneficia, quæ iam vacassent in mense suo, scilicet Episcopi prædicti, & quorum collatio ad ipsum spectabat, non seminarijs vnitiisset, sed alijs contulisset, vel eandem vnionem factam non continuo enuntiasset, etenim si beneficia in suis mensibus vacantia non vnuerit, nec vacantia in mensibus reservatis vniri poterit, cum fraus in hoc censeatur, vt refert decifum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 104.

39. Beneficia Regularia siue dantur in titulum, siue in Commendam, non possunt seminarijs vniri, siue vero si statum mutauerint, Sel. d. cap. 10. num. 23. vbi asserit resolutum in Caputageno, 26. Iulij 1586.

40. Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficij factam Regularibus, qui Mendicantium privilegijs gaudent, Sel. d. cap. 10. num. 25. vbi sic refert decifum sub die 21. Iulij 1629.

41. Regulam 12. Cancellariæ reuocatoriã vnionum, non procedere, nec habere locum in vnionibus factis seminarijs, resoluunt Flamin. de resignat. lib. 2. q. 9. num. 18. & seq. Gonzal. ad reg. 3. Cancel. §. 7. gloss. 5. num. 46. & seq. dicens quod seruantur, & excipiuntur vniones, quæ sunt pro fundatione, dotatione, augmento, vel confirmatione Collegiorum, & piorum locorum, & Religiosorum ad Fidei Catholice defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, refert Valenz. d. consil. 22. nu. 54. & 55.

42. Et etiam si beneficia sint reservata.] Non tamen concedit facultatem vnionem litigiosa, quia aliud est beneficium reservatum, aliud litigiosum, vt per Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. nu. 155. in puncto Rot. in Corduben. præfimonij 13. Ianuarij 1623. coram bona mem. Patriarcha Manz. ueneto.

43. Vniones beneficiorum reservatorum valide sunt, modo factæ fuerint ante ipsorum vacationem, seruata forma à Concil. Trident. præscripta, vt refert decifum Nicol.

44.